

Harmony Silhouette
Alleskunner in retrojasje

Wilco's Nels Cline
Tegen de tonemeesters

Epiphone LP Custom
JoBo's Black Beauty

Gitarist

HÉT BLAD VOOR GITARISTEN

Nº 358

JANUARI 2021 | WWW.GITARIST.NL

30 JAAR
30 JAAR ROCKICONEN
GITARIST

De gitaren en de sterren
die ze bespeelden

StageCoach Sessions
met Mark Tuinstra
Gitaar bij Dr. Jordan Institute

DE ULTIEME GITAARHELD

Eddie Van Halen

1955-2020

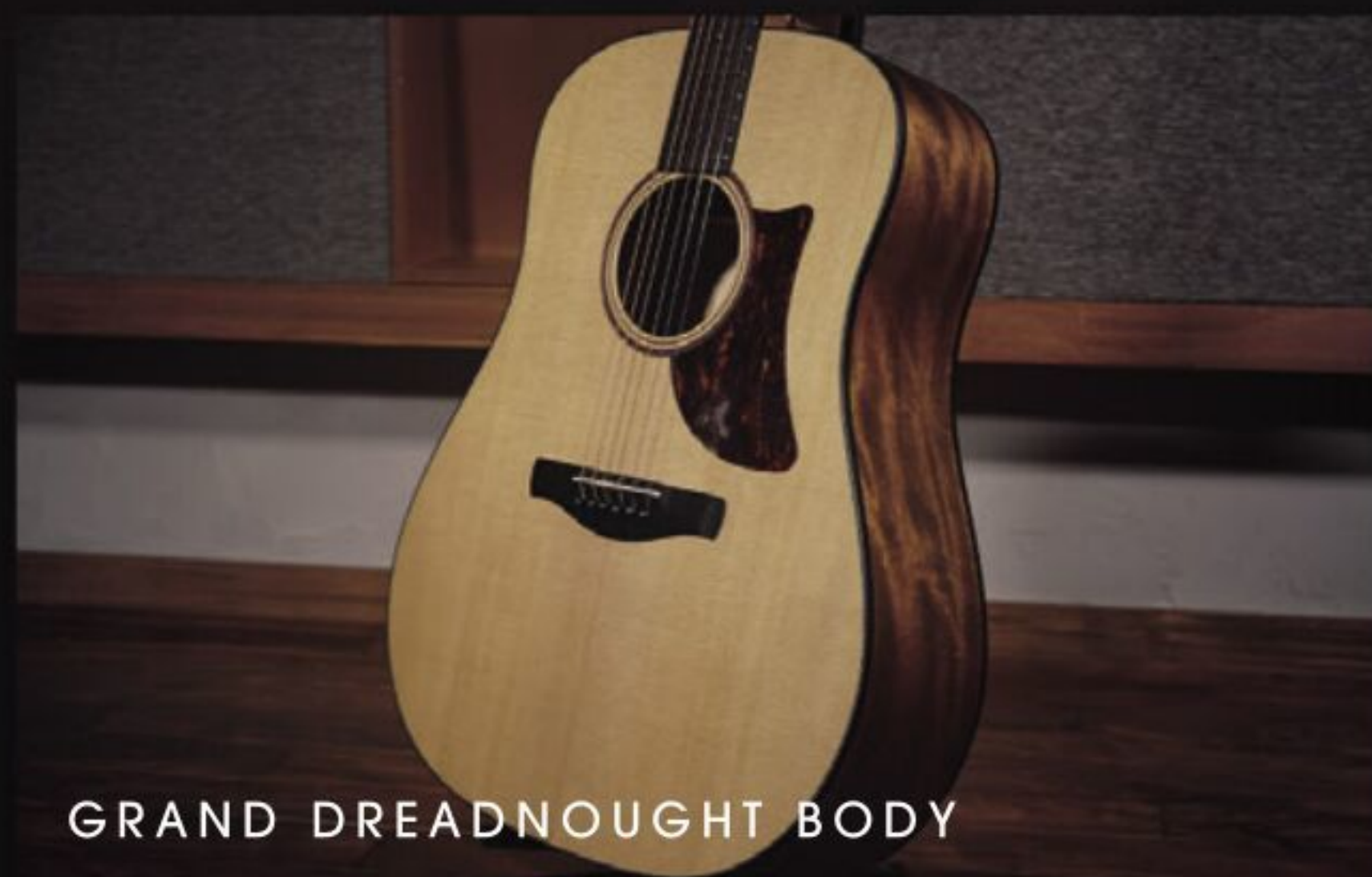
30 JAAR
30 GIVEAWAYS
GITARIST

Tests Birdsong Amplification Kestrel | Sheeran By Lowden S03
Boss RC-500 | DSM & Humboldt Simplifier Amp/Cab Simulator
Homestead Bass Acoustic Jumbo Henny Vrienten Signature
Eventide Blackhole

adviesprijs € 7,50
januari 2021 | www.gitarist.nl

BP 8 710966 777138

GRAND DREADNOUGHT BODY

X-M BRACING

ADVANCED ACCESS CUTAWAY

THERMO AGED™ NYATOH NECK | LOW OVAL GRIP WITH ROUNDED FRETBOARD EDGE | SCALLOPED BRIDGE

ADVANCED ACOUSTIC

— REIMAGINING THE ACOUSTIC EXPERIENCE —

The Advanced Acoustic series represents an important step forward in the long and storied tradition of the acoustic guitar. In what amounts to a fully reimagined acoustic experience, these instruments were designed from the ground up to deliver a richer, brighter, and louder tone, with an unprecedentedly wide dynamic range. With slightly larger than typical proportions, we decided to name this new body shape the “Grand Dreadnought.” This reinvented design achieves a superb, powerful sound, and thanks to the extensive consideration given to the ergonomics, it’s extremely comfortable to play. The Advanced Acoustic series pushes the acoustic guitar to new heights, in a way that promises an exciting new experience for all players.

Ibanez.COM

STREAMLINER™

COLLECTION

BRAVE NEW SOUND

G2215-P90 STREAMLINER™ JUNIOR JET™ CLUB

GRETSCH

Gitarist

31e jaargang nr. 358 - januari 2021

Gitarist is een uitgave van Uitgeverij De Inzet b.v.

Adres voor redactie en administratie:

Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam

Bezoekadres: Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam

Tel. 020 675 5308, info@gitarist.nl, www.gitarist.nl

ABN Amro: 55.87.32.720

Hoofredactieteam: Erk Willemsen (algemeen),

Co Koenen (adjunct), Steven Faber (tests),

Kevin Pasman, Chris Dekker

Eindredactie: Co Koenen

Overige redacteurs: Michiel Roelse

Gitarist.nl: Klaas Jan Stol

Verder werkten mee aan dit nummer: Guus van

Beelen, Dave Burrluck, Allard Krijger, David Mead,

Syberen van Munster, Gertjan Smit

Vormgeving: Nils Jonkers (LandGraphics)

Uitgever: Erk Willemsen

Sales & Marketing: Ronald Willemsen

Bladmanagement & Traffic: Gilles Graafland

Advertentieacquisitie: Ronald Willemsen,

Ollie Schmitz, Erk Willemsen

Keijser 18 Mediaproducties,

tel. 020-6755308, ads@k18.nl

Boekhouding: Mirjam Berendse,

gitaristfactuur@uitgeverijdeinzet.nl

Druk- en bindwerk: Veldhuis Media, Raalte

Distributie voor Nederland: Betapress, Gilse

Distributie voor België: AMP, Brussel

Licentie: Future plc., Bath, UK

Niets uit deze uitgave mag in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën of enige andere manier, worden vervelvoudigd of opgeslagen, zonder voorafgaande toestemming. Zonder schriftelijke goedkeuring is het niet geoorloofd dit blad op te nemen of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille. De uitgever behoudt zich het recht voor advertenties zonder opgaaf van redenen te weigeren. ISSN 0928-8007

© 2021 Alle rechten voorbehouden

GITARIST verschijnt 12 x per jaar

• losse nummers € 7,50

(we verzenden zonder verzendkosten binnen de Benelux - buiten de Benelux komen er extra verzendkosten bij)

• proefabonnement 2 edities € 15,50

• jaarabonnement € 69,90

• tweejaarabonnement € 129,50

GITARIST digitaal

Voor iOS en Android via de all you can read abonnementen van Readly en Magazine.

Via Readly ook te lezen via je webbrowser. Bij Magazine kan je Gitarist ook los downloaden: € 3,49 en gunstige abonnementsprijzen.

Abonnementenadministratie:

Mirjam Berendse

abo@gitarist.nl, 020 675 5308

Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam

Coverfoto: Ebet Roberts/Redferns

G EXTRA ONLINE

ONZE WEBSITE GITARIST.NL

Op Gitarist.nl bieden we véél extra's als toevoegingen aan het blad, meer dan 400 testrapporten, plus natuurlijk véél nieuws.

GITARIST EXTRA

In de sectie Gitarist Extra op Gitarist.nl vind je allerlei extra's bij de artikelen in het blad:

- video's bij de nieuwsitems
- video's bij de producttests
- audio bij de workshops
- uitgebreider versies van korte artikelen in het blad

www.gitarist.nl/extra

GITARIST TESTS

We hebben meer dan 400 testrapporten die eerder in Gitarist verschenen zijn downloadbaar als pdf op de site staan!

www.gitarist.nl/tests/

GITARIST DIGITAAL LEZEN

Je kunt er ook voor kiezen Gitarist digitaal te lezen, op tablet, smart-phone of zelfs op je computer.

Dit zijn onze mogelijkheden:

MAGZINE.NU - READLY:

Je kunt Gitarist lezen via de tijdschrift-apps Magazine en Readly, geschikt voor iPad, iPhone en Android tablets en smartphones. Bij **Magazine.nu** kost de editie € 3,49. Bij **Readly** kun je alleen een totaalabonnement nemen waarmee je voor € 9,99 per maand álle tijdschriften kunt lezen op dat platform, en dat zijn er duizenden. Readly kun je ook via de webbrowser op je pc of Mac lezen.

In **dertig jaar** tijd zijn er heel wat **rockiconen** in Gitarist voorbijgekomen, gitaristen én gitaren. In een 16-pagina grote jubileumfeature vind je onze **selectie**. Een icoon van de buitencategorie is natuurlijk de in oktober overleden **Eddie Van Halen**. Samen met andere stergitaristen en zijn amptech **Peter van Weelden** kijken we terug op het leven van EVH. We praten met **Nels Cline** over het nieuwe album van **The Nels Cline Singers** en met **Mark Tuinstra** over **Dr. Jordan Institute**, waarbij hij zijn partij in twee nummer van de band in onlinevideo's uitlegt. In de testsectie deze maand **Epiphone's** versie van **Joe Bonamassa's Black Beauty**, een retro/modern model van **Harmony**, een cutawaymodel uit **Ed Sheeran's Lowden**-lijn, een zeer complete tweesporenlooper van **Boss** en een reverbpedaal met een wel heel breed klankenpalet van **Eventide**.

Features

- 22 Eddie Van Halen
- 27 Rockiconen
- 68 StageCoach Sessions: Mark Tuinstra

Interviews

- 64 Nels Cline

Tests

- 46 Epiphone Joe Bonamassa Black Beauty Les Paul Custom
- 50 Harmony Silhouette
- 52 Birdsong Amplification Kestrel
- 54 Sheeran By Lowden S03

- 56 Homestead Bass Acoustic Jumbo Henny Vrienten Signature
- 58 Boss RC-500
- 60 Eventide Blackhole
- 62 DSM & Humboldt Simplifier Amp/Cab Simulator

Diversen

- 6 Input: nieuws en rubrieken
- 81 Mijn gitaarwereld: Nile Rodgers

Servicedesk

- 78 Events
- 80 Abonnementsaanbiedingen

30 jaar Gitarist

Gitarist bestaat deze maand dertig jaar. Al drie decennia willen we gitaristen informeren over alles wat met gitaarspelen te maken heeft. Dit streven heeft gelukkig weerklank gevonden en Gitarist is een vaste waarde geworden in de Nederlandse en Belgische gitaarwereld, waar we dankbaar voor zijn.

Want het succes van een gitaarblad is niet vanzelfsprekend. Het hangt ook af van ontwikkelingen in de samenleving. Zo had de populariteit van gitaarspelen sterk kunnen afnemen omdat publiek en muzikanten zich de afgelopen jaren meer op niet-gitaargenres als dance en hiphop gingen richten. Dit is gelukkig niet gebeurd. En net als elke ander tijdschrift had Gitarist te maken met de opkomst van internet en sociale media, wat nieuwe eisen stelde, o.a. door het veranderde leesgedrag. Hier hebben we met succes op weten in te spelen. En daar kwam dit jaar de coronapandemie nog bij, iets waar niemand op gerekend had en waardoor de muzikwereld zwaar getroffen werd, wat ook weer zijn effect had op bladen als Gitarist. Maar uit de laatste cijfers blijkt dat juist door de lockdown mensen weer meer gitaar zijn gaan spelen. De belangstelling voor (online) gitaarles is enorm toegenomen en er worden weer meer gitaren verkocht.

Al dertig jaar vaart het Gitarist-schip op de woelige baren van de tijd. Meestal is het rustig weer, soms stormt het flink en ook hebben we de wind geregeld mee. Maar we houden altijd koers. Op naar de volgende dertig jaar!

Co Koenen
co@gitarist.nl

Flying V en SG

Jimi Hendrix-signatures van... Gibson!

Dit keer doet Gibson het goed met de Jimi Hendrix-signatures: geen Strat-kopie, maar replica's van authentieke Gibson-modellen zoals die zijn bespeeld door de gitaarlegende.

In 1969 maakte Gibson op verzoek van Jimi Hendrix een linkshandige Flying V voor hem, die hij gebruikte in zijn Band Of Gypsies-periode. Hij bespeelde de Flying V onder andere op het Isle of Wight Festival op 31 august 1970. De door Gibsons customshop gemaakte Flying V is een kopie van die gitaar. Er worden 125 rechtshandige versies en 25 linkshandige gemaakt. De Jimi Hendrix 1969 Flying V heeft een body

en hals van mahonie en een ebben toets. Hij is in Murphy Lab Aged Ebony afgewerkt en komt in een bijpassende koffer met de tekst 'Band of Gypsies, Handle with care'.

Tijdens zijn optreden bij de Dick Cavett Show op 9 september 1969 - een van zijn weinige tv-optredens - bespeelde Jimi een rechtshandige SG. Ook van deze gitaar maakt Gibsons customshop een replica, die in een oplage van 150 stuks wordt uitgebracht met een Aged Polaris White-afwerking. Beide gitaren zijn niet alleen zeldzaam door de kleine oplage, ze hebben met een bedrag van vijf cijfers ook een serieuze prijs.

Relic

Niet alleen de afwerking is licht kunstmatig verouderd, maar ook de goudkleurige elementkapjes, brug en staartstuk.

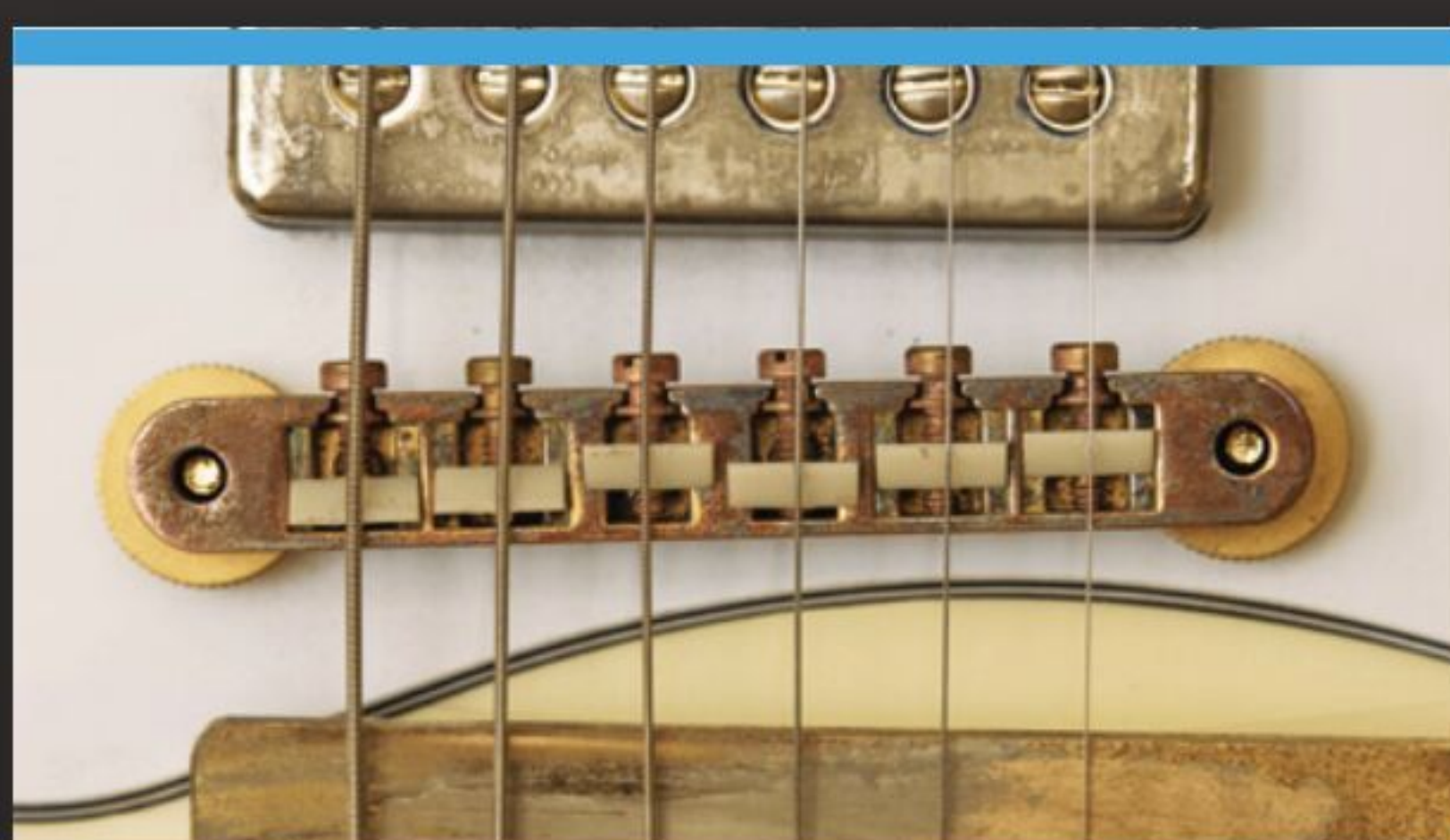
Brug

De ABR-1 brug van de SG is voorzien van verstelbare nylon zadeltjes.

Goodies

In de koffers vind je behalve plectrums en een Jimi Hendrix halsspen-cover, ook een door Eddie Kramer gesigioneerde foto van Hendrix uit het Kramer-archief.

www.gibson.com

Nieuw akoestische Fender versterkers

Een paar jaar geleden kwam Fender met akoestische versterkers in een prachtige houten behuizing. Mooi om te zien, maar misschien niet zo geschikt om intensief mee te touren. Daarom komt Fender nu met de

Acoustic Series, bestaande uit de Acoustic Junior, Acoustic Junior GO en Acoustic SFX II.

De Junior geeft een natuurlijk en vol geluid voor akoestische gitaar en zang en de GO doet hetzelfde, maar werkt daarbij

op een accu. Handig voor optredens buiten. Met de SFX II krijg je bovendien de beschikking over veel effecten, een looper en 'Stereo Field Expansion' voor een groots geluid. www.fender.com

G MINI-MULTI

Het Amerikaanse Groovetech maakt gereedschap voor muzikanten, motorrijders en piloten. We kenden al hun Multi-Tool met onder andere afstelgereedschap voor halspennen. Maar omdat de meeste gitaristen hun halspen afstellen met gewoon gereedschap, kon hij kleiner en daarmee lichter worden en dus nog makkelijker mee te nemen. In de Mini-Multi zitten acht inbusmatten, vier schroevendraaiers, een meetlatje en een flesopener, genoeg voor het afstellen van actie, tremolosystemen, intonatie, elementhoogte en om een flesje bier open te trekken. www.htd.fr

G KEYMUSIC IN ROTTERDAM EN DEVENTER

Keymusic breidt zijn winkelnetwerk uit met een winkel in Deventer. Ze nemen Muziek Meibergen over, dat zijn deuren sloot nadat eigenaar Hans Meibergen afgelopen zomer overleed. De winkel aan de Kamperstraat 12 in Deventer zal zijn deuren naar verwachting in de loop van december openen. Keymusic in Rotterdam zal verhuizen naar de Bigshops Parkboulevard aan de Vierhavensstraat 123 in Rotterdam. Dit biedt mogelijkheid om deze XXL-store verder uit te breiden. Ook deze winkel - die zeven dagen per week geopend zal zijn - gaat medio december open. www.keymusic.com

G NIEUWE CATALOGUS TEXAS & TWEED

Texas & Tweed, de Zeeuwse groothandel die veel bouwers uit de Benelux voorziet van abelone bedrading, body's, boeken, bouten, bruggen, busjes, condensators, draagbandknoppen, elementen, elementkapjes, fretdraad, gereedschap, halspennen, halsplaten, kant-en-klare halzen, hout, jackpluggen, knoppen, lak, lijm, potmeters, schakelaars, schroefjes, slagplaten, snaren, stemmechanieken, tekeningen, topkammateriaal, veertjes, weerstanden, zadeltjes en nog veel meer, heeft een nieuwe catalogus uitgebracht. Deze is te bestellen via www.texastweed.nl

Paoletti Guitars naar Benelux

Het Italiaanse boetiekmerk Paoletti Guitars is sinds kort in de Benelux verkrijgbaar via de distributie van World Music Sales. Paoletti maakt gitaren met hout afkomstig van kastanje wijnvaten die de Paoletti-familie meer dan honderd jaar gebruikte voor het produceren van chianti. Volgens

Paoletti heeft deze houtsoort een warme klank met veel boventonen en een goede sustain.

Maar ook de styling van de in vier series onderverdeelde gitaren is bijzonder. Er zijn gitaren die met hun uiterlijk verwijzen naar de herkomst van het hout, maar ook

modellen met een kunstmatig verouderde afwerking of bekleding van Italiaans leer. Uit milieu-overwegingen maakt Paoletti zo min mogelijk gebruik van plastic onderdelen, die ze vaak vervangen voor messing, bijvoorbeeld bij veel slagplaten.

www.worldmusicsales.com

Importeursnieuws

De boetiekpedalen van **Earthquaker Devices** zijn vanaf nu in de Benelux verkrijgbaar via Filling Distribution, www.fillingdistribution.com.

Het versterkermerk **Kustom** wordt vanaf nu in de Benelux gedistribueerd door John Hornby Skewes, in de Benelux vertegenwoordigd door Pieters Musical Agencies, www.pietersmusicalagencies.nl

Boetieksounds op het podium

Boss kondigt de Nextone Special aan, het jongste model in de Nextone-gitaar-versterkerlijn. Deze 1x12 combo gebruikt de Boss Tube Logic-techniek voor een speelervaring die, althans volgens Boss, kan tippen aan de beste buizenversterkers.

De combo heeft twee onafhankelijke kanalen, waarbij je kunt kiezen tussen een Britse of Amerikaanse EQ-sectie. Ook de klank van de analoge eindversterker kun je instellen. Zo is er naast de mogelijkheid het buistype te kiezen een 'extra headroom'-schakelaar op het cleane kanaal voor een maximale punch, plus de mogelijkheid om schakelbare soloniveaus in te stellen voor cleane en leadsounds. Als effecten zijn een boost, delay, tremolo en reverb aanwezig. De instellingen kun je opslaan in drie presets en je kunt via de Nextone Editor (Mac en Windows) nog uitgebreider de klank finetunen. Op het achterpaneel van de Nextone Special vind je onder andere een DI-uitgang, compleet met drie selecteerbare IR's van speakerkabinetten. www.boss.info/nl

Boss... Tone Bender?

Het is niet de eerste keer dat Boss samenwerkt met een andere pedaal-bouwer om te komen tot een gezamenlijk ontwerp, maar de Tone Bender? Dat hadden we niet gedacht. De Sola Sound Tone Bender is een dinosaurus van een pedaal. Groot van formaat, met enkele met de hand gesoldeerde componenten.

Toen Boss in de jaren zeventig met zijn Compact Pedals kwam, stonden ze voor moderniteit en vooruitgang. Nu maken ze

samen met Sola Sound de TB-2w Tone Bender, een pedaal uit de Waza Craft-lijn die in een beperkte oplage wordt uitgebracht, wat vast te maken heeft met de schaarsheid van de gebruikte germanium transistors.

Het pedaal heeft regelaars voor level en attack en een schakelaar om het inwendige voltage in te stellen op 7, 9 of 12 volt. Ook kun je kiezen voor true of gebufferde bypass. www.boss.info/nl

Mesa/Boogie Badlander 50 en 100

Mesa/Boogie komt met twee nieuwe Rectifier versterkers die helemaal 2020 zijn met op IR-gebaseerde speakerkastsimulatie. De nieuwe serie heeft de naam Badlander gekregen en er zijn versies van 50 watt (top en combo) en 100 watt (top).

De Badlanders hebben twee kanalen en zijn voorzien van de CabClone-speaker-simulatie die acht verschillende speaker-

sounds biedt, per kanaal in te stellen. Dankzij de ingebouwde loadbox kun je stil opnemen en oefenen (een hoofdtelefoon-uitgang is aanwezig). Daarnaast kun je de eindbuizen als triode laten werken waardoor het karakter verandert en het vermogen omlaag gaat. Naast de twee traditionele uitvoeringen is er ook een 50-watt rack-versie beschikbaar. www.mesaboogie.com

G AKOESTISCHE AMP VAN BLACKSTAR

Na de Sonnet akoestische versterker, komt Blackstar met de Acoustic:Core 30, gericht op singer-songwriters en met veel mogelijkheden voor de moderne gitarist, want de tijd dat een optreden altijd op een podium was is voorbij. Dus heeft de Acoustic Core een TRRS-uitgang, waarmee je de audio van je gitaar en zang direct op je telefoon kan aansluiten voor een livestream. Voor opnames kun je de ingebouwde vierkanaals usb-audio-interface gebruiken. Verder heb je de beschikking over galm, chorus, een faseschakelaar en een DI-uitgang. www.face.be

G DRIE KLASSIEKERS

Epiphone brengt drie klassieke modellen terug: de Crestwood, Wilshire en Coronet.

De Crestwood was ooit Epiphones eerste echte solidbody en de gitaar werd de basis voor de Wilshire en Coronet, die een jaar later verschenen. De gitaren vallen op door hun symmetrische bodyvorm, de opvallende slagplaten en de zogenaamde 'bikini'-badge op de kop. Alle drie de gitaren hebben een body van mahonie, een ingelijmde mahonie hals met 22 frets en kwaliteitshardware en -elektronica van GraphTech en CTS.

www.epiphone.com

G REVERB & TREMOLO

Toen de Eccos Delay/Looper verscheen was al duidelijk dat het een bijzonder handzaam concept was met veel mogelijkheden. Niet vreemd dat Keeley dezelfde layout gebruikt voor de nieuwe Hydra Stereo Reverb & Tremolo.

De Hydra heeft drie reverbtipes en drie soorten 'tremolo', waaronder vibrato. De volgorde van de effecten kun je instellen en de Hydra heeft plek voor drie presets en beschikt over taptempo en oneindige reverb. Dankzij de dubbele functies van de regelaars kun je veel parameters aanpassen. www.w-distribution.de

Sologitaardebuut Lee Ritenour

Voor het eerst sinds hij zestig jaar geleden de gitaar oppakte brengt Lee Ritenour een sologitaar-album uit. We spraken de Amerikaanse jazzheld over het hoe en waarom van 'Dreamcatcher'.

“Ik vind het leuk om met andere muzikanten te spelen”, aldus Ritenour. “Maar op tour speelde ik de laatste jaren steeds vaker solo en op mijn albums stond zo nu en dan ook een solostuk, maar daar lag nooit de nadruk op.

“Ik was al begonnen met een sologitaarplaat, maar met alle annuleringen van dit jaar werd het al snel iets wat heel belangrijk voor me was om te doen. Bovendien brandde onlangs ons huis in Malibu af, inclusief mijn studio, die ik net had gebouwd. Uiteindelijk heb ik er maar één opname kunnen maken, een educatieve opname voor Yamaha. Toen ik in dit huis een studio had opgezet werd het sologitaaralbum nóg belangrijker.”

Ondersteuning

Op 'Dreamcatcher' is een veelheid aan akoestische en elektrische gitaren te

horen. “Ik wilde geen sologitaarplaat maken waarvoor ik één sound kies en daarbij blijf”, legt Ritenour uit. “De sound van elk nummer is een belangrijk onderdeel van de productie. Mijn technicus met wie ik al veertig jaar werk, Don Murray, kon door de pandemie niet hierheen komen voor de opnamen en daarom had ik geen technische ondersteuning van iemand die ter plekke aan-geeft of het goed is. En ik had voor het eerst geen band achter me. In zekere zin voelde het daarom alsof ik mijn eerste album opnam.

“Mijn Taylor baritongitaar paste perfect bij bepaalde nummers. Ik nam mijn Sadowsky SS-15 DI op in plaats van met een versterker en mijn Yamaha NCX5 is de goedkoopste gitaar die ik gebruikt heb, maar hij speelt lekker en heeft een fantastisch element. Als je gitaar een goed geluid heeft, inspireert het de composities. Verschillende gitaren inspireren

je op verschillende manieren. Daarom adviseer ik jonge gitaristen om soms een andere gitaar op te pakken. Het ligt voor de hand, maar we vergeten het vaak.”

Barry White

“De laatste twee minuten van *Morning Glory Jam* is vijf keer die Sadowsky, allemaal met hetzelfde geluid, maar vijf verschillende slagpartijen. Dat bracht me terug naar de sessies die ik honderd jaar geleden met Barry White deed. Op die sessies waren er minstens vier gitaristen, allemaal grote namen als Ray Parker Jr., Wah Wah Watson, David T. Walker, Dean Parks of Jay Graydon...

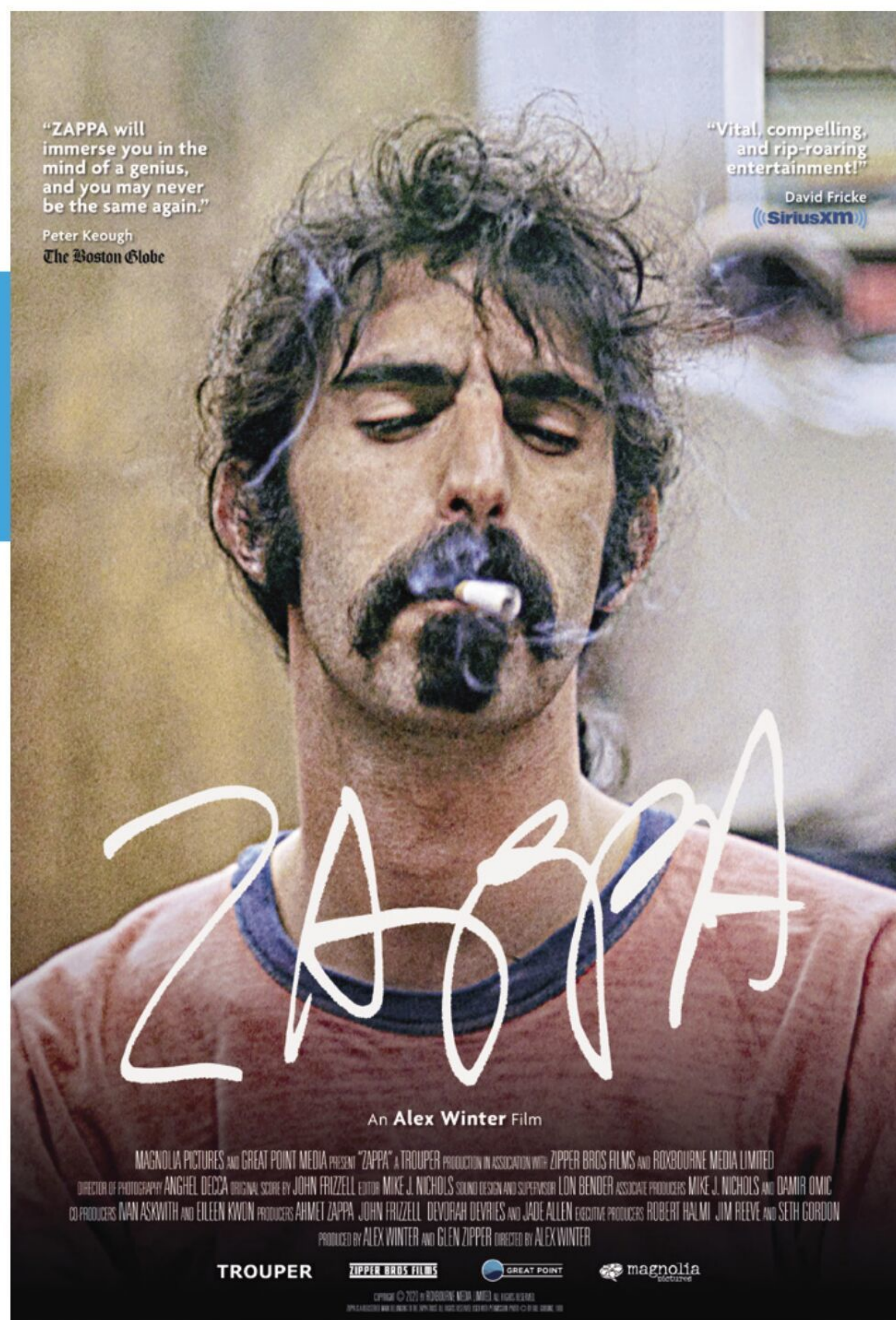
“We zaten op een rij en Barry kwam langs om iedereen zijn gitaarpartij voor te zingen. En dat moest die gitarist dan twee uur blijven spelen. Dat was zo leuk! Dat gevoel heb ik in dat stuk vast proberen te leggen.” (Kevin Pasman)

Nieuwe Zappa-documentaire 'meest intieme ooit'

Volgens oudste Zappa-telg Ahmet is de nieuwe documentaire 'Zappa' veruit de meest intieme en uitgebreide blik in zijn vaders leven. Regisseur Alex Winter (Bill & Ted, The Lost Boys) had onbeperkt toegang tot het Zappa-archief. De beelden komen van Zappa's schooldagen met Captain Beefheart tot zijn strijd tegen prostaatkanker, waar hij in 1993 aan overleed.

Winter is vijf jaar met de documentaire bezig geweest en in die jaren won hij het vertrouwen en de steun van Zappa's weduwe Gail, die het eindproduct door haar overlijden in 2015 helaas niet te zien heeft gekregen.

Winter vermoedt dat hij in tegenstelling tot pogingen van eerdere regisseurs toegang kreeg tot Zappa's verhaal omdat hij Zappa als een van de grootste componisten van de twintigste eeuw wilde laten zien, die per abuis voornamelijk als rock-gitarist gezien werd. Desondanks hebben veel van zijn gitaristen aan de film meegewerkt, waaronder Mike Keneally, Steve Vai en Ray White. (Rob Laing)

Bill Gubbins

G AMSTERDAMS LIVEALBUM BOMBINO

Met zijn wat fellere, modernere interpretatie van West-Afrikaanse woestijnblues heeft Bombino fans tot ver buiten wereldmuziekkringen. Live komen het energieke gitaarwerk en de fantastische interactie die de Nigerese zanger/gitarist met zijn band heeft nog beter uit de verf. Zo blijkt ook uit het onlangs verschenen 'Live In Amsterdam', dat Bombino eind vorig jaar in de Melkweg opnam. Vooral de lange jam waar *Tar Hani* in ontaardt is zeer de moeite waard. Ook bassist Dia Youba maakt indruk.

G KERSTALBUM THE GOSPEL SESSIONS

Het gebeurt niet vaak dat er een kerstalbum verschijnt dat Gitarist kan aanraden, maar 'It's A Soulful Christmas' van Michelle David & The Gospel Sessions is er zeker een. Het collectief rondom Michelle David en gitaristen Paul Willemsen en Onno Smit laat al jaren zien hoe gitaargericht gospel kan zijn, nu doen ze dat met kerstliedjes. Helemaal vrij van onmisbare kerstclichés (bellen, klokkenspellen) is het album niet, maar er staat vooral veel swingend slaggitaarwerk en Meters-achtige singlenotewerk op.

G NIEUWE CONCERTREGISTRATIE DREAM THEATER

Wie na zijn verrassend sterke soloalbum 'Terminal Velocity' eerder dit jaar nog niet genoeg had van het gitaarwerk van John Petrucci kan ook nog de nieuwe Dream Theater-liveregistratie 'Distant Memories' op de kop tikken. Het album en de bijbehorende blu-ray werden begin dit jaar in Londen opgenomen en bevatten vrijwel alle nummers van 'Distance Over Time' en een integrale uitvoering van het 'Metropolis Pt. 2: Scenes From A Memory'-album. Petrucci staat luid vooraan in de mix.

Nieuw album | Am Oak vol nieuwe interpretaties

Als lockdownproject nam frontman Thijs Kuijken een aantal nieuwe interpretaties van I Am Oak-nummers op. De beste daarvan zijn nu verzameld op het nieuwe album 'Odd Seeds'.

“In eerste instantie wilde ik een livestream doen”, licht Kuijken toe. “Maar de internetconnectie in mijn homestudio is niet al te stabiel, dus ontstond het idee om een video-opname te maken. Eerst besloot ik een gitaarversie van een pianonummer van onze vorige plaat ‘Osmosis’ te doen, als test. Daar kwamen leuke reacties op, dus besloot ik de volgende dag nog een nummer te doen en daarna nog een... Tegen de tijd dat ik richting de vijftig nummers ging, leek dat me een mooi getal om bij te stoppen.

“Ik wilde voornamelijk nieuwe versies van oude nummers maken en op die manier echt iets toevoegen aan de I Am Oak-catalogus. Daarnaast wilde ik een zo gebalanceerd mogelijke selectie van basis-instrumenten maken - gitaar, banjo, Casio keyboard en MicroKorg synthesizer - en de albums gelijkmatig vertegenwoordigen.”

Pogingen

“Voor sommige nummers had ik al een versie die ik bij soloshows live speelde. Veel versies kon ik op de dag zelf arrangeren, opnemen en posten, maar er waren ook nummers bij die een paar dagen en meerdere pogingen nodig hadden. Dat waren voornamelijk nummers die ver van het origineel stonden. Bijvoorbeeld een nummer als *Horizon*, waarbij de akkoorden en de melodie op de gitaar bijna los staan van het origineel.

“Ik heb nog een paar keer geprobeerd om een mooie gitaarversie te maken van

Clasine Haringsma

Distances II, maar ik kreeg het niet voor elkaar om een soloversie te maken die interessant genoeg was. Ook was ik in de laatste week nog bezig een nieuw lied te maken met de MicroKorg en dat ging best goed, maar ik kreeg het steeds niet voor elkaar. Uiteindelijk heb ik op de voorlaatste dag het nummer *That's That* kunnen schrijven als nieuw en afsluitend nummer.”

Definitieve vorm

“Voor pianogeluiden had ik nog een Nord Electro keyboard willen gebruiken, maar de toetsen maakten zoveel geluid dat dit te hard werd opgepikt door de zang-

microfoon. Het tegelijk opnemen van instrument en zang was een vereiste: het moesten livetakes zijn.

“Uiteindelijk heb ik een Alhambra 5P akoestische gitaar, een goedkope Richwood banjo, een Casio SK-1 keyboard en een MicroKorg synthesizer in combinatie met een Rubberneck analoge delay gebruikt. Die heb ik opgenomen met een Neumann TLM 102, een Motu Audio Express interface en Logic X op een MacBook Pro. Daar doe ik alles mee.

“Het mooie aan de liedjes is dat ze nooit een definitieve vorm hebben. Als ik over tien jaar een soortgelijk project zou doen, zullen er ook weer een hoop nieuwe versies uit komen.” (Kevin Pasman)

advertentie

DISTRIBUTEUR DOOR TMA BENELUX

Larry Carlton

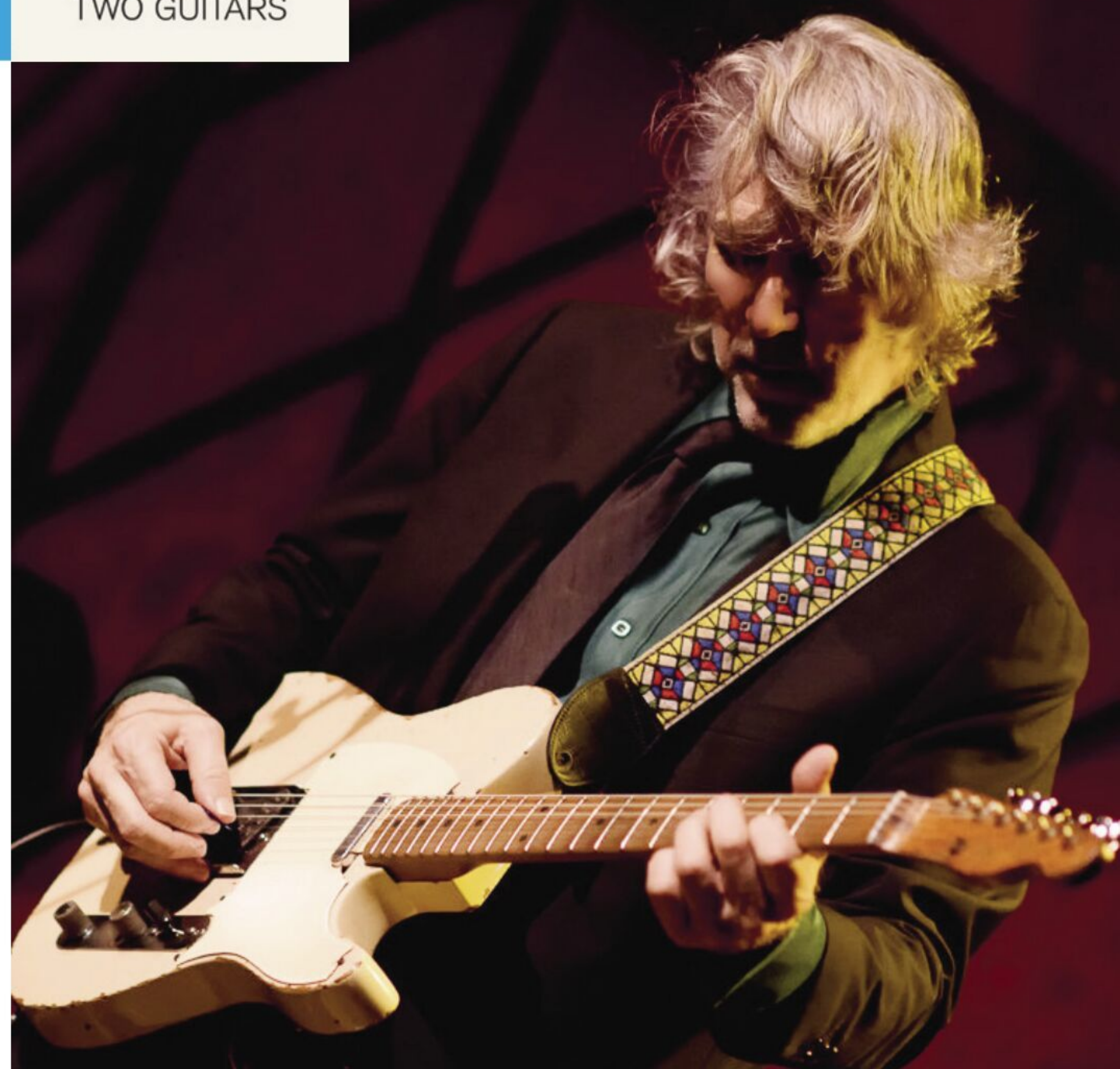
SIRE

Two Guitars

Jim Campilongo & Luca Benedetti

JIM CAMPILONGO
LUCA BENEDETTI
TWO GUITARS

Tussen alle Telecaster-meesters is Jim Campilongo met zijn afgeragde '59 Tele erin geslaagd zijn eigen niche te vinden. Een sfeervolle mix van country, blues en jazz, gepresenteerd met een prachtige relaxte sound en feel. Voor 'Two Guitars' werkte Campilongo samen met de in Rome geboren gitarist Luca Benedetti, met wie hij eerder het goed ontvangen album 'Last Night, Good Morning' maakte. Op 'Two Guitars' nemen beide heren smaakvol een verzameling eigen composities en standards onder handen. De instrumentatie is minimaal - alleen twee gitaren - en de arrangementen zijn ongecompliceerd. Ook is goed te horen dat beide mannen veel plezier hebben gehad tijdens de opnames en beide zijn goed op elkaar ingespeeld zonder eenvormig te worden. Chopins *Minutenwals* valt flink uit de toon bij de rest van het album en lijkt meer een variéte nummer dan een gitaarstuk. De invloeden van de heren, van Roy Buchanan, Jimmy Bryant, Chet Atkins en Roy Nichols tot Albert Lee, James Burton en Danny Gatton, zijn duidelijk hoorbaar, al is het in gedempte vorm want de scheidslijn tussen smaakvol en tam wordt enkele keren wel erg dicht genaderd. Liever hoor ik Campilongo los gaan met zijn eigen trio. (Michiel Roelse)

G FRIS BRITPOPDEBUUT MILO

'Bight Flowers Of Indigo' is het debuut van het Zwolse Milo, maar de frisse gitaargerichte britpop en uitgekende arrangementen van het viertal verraden een ervaring en zelfverzekerdheid die veel debuutalbums missen. Oasis is een duidelijke invloed, maar door de bijna symfonische arrangementen van veel nummers en de soms opvallend stevige gitaarsounds van frontman Milo Groenhuijzen heeft de band toch een volledig eigen gezicht. Ook bijzonder zijn de sterke melodieuze baslijnen van Wouter Hidding die regelmatig opduiken.

G PLINI: AVONTUURLIJK, MAAR ALTIJD LUISTERBAAR

Australische gitaarvirtuoos Plini is een van de favoriete gitaristen van Steve Vai en op zijn tweede album 'Impulse Voices' is duidelijk te horen waarom. Plini heeft een veel melodieuzere stijl en aanmerkelijk kalmere composities dan de moderne prog-metalgitaristen waarmee hij vaak in één adem genoemd wordt. In dynamisch opzicht haalt hij alles uit zijn avontuurlijke maar altijd luisterbare nummers. Nog veel meer dan bij Vai's latere werk is Plini's techniek volkomen ondergeschikt aan zijn sterke, uitgekende nummers.

G MEADOWS' MEESLEPENDE PROGROCK

Meadows is de band van gitarist Daniël van der Weijden en het zijn ook de gitaararrangementen die de plaat zo bijzonder maken. Het stapelen van cleane en akoestische gitaren werkt uitstekend en zelfs de zwaarste stukken zijn zeer melodieuze. De meeslepende muziek, met veel lange instrumentale stukken, bivakkeert ergens tussen de emotionele progrock van Porcupine Tree of Marillion en het zware riffwerk van een Haken in. Naast Van der Weijden speelden ook Ruud Jolie en Haken-gitarist Richard Henshall solo's in.

 D'Addario

Inspired By
KEYMUSIC

PRESENTEREN OP

KEY **tv**
Inspired By
KEYMUSIC

THE MOST EPIC **YOUTUBE** VIDEO EV-ER!

BATTLE *OF* **THE STRINGS**

BEKIJK DE VIDEO **NU** **VIA** **KEYTV.NL**
KEYTV.BE

KOOP D'ADDARIO XT STRINGS BIJ KEYMUSIC

Herbeleef Claptons gitaarfeest

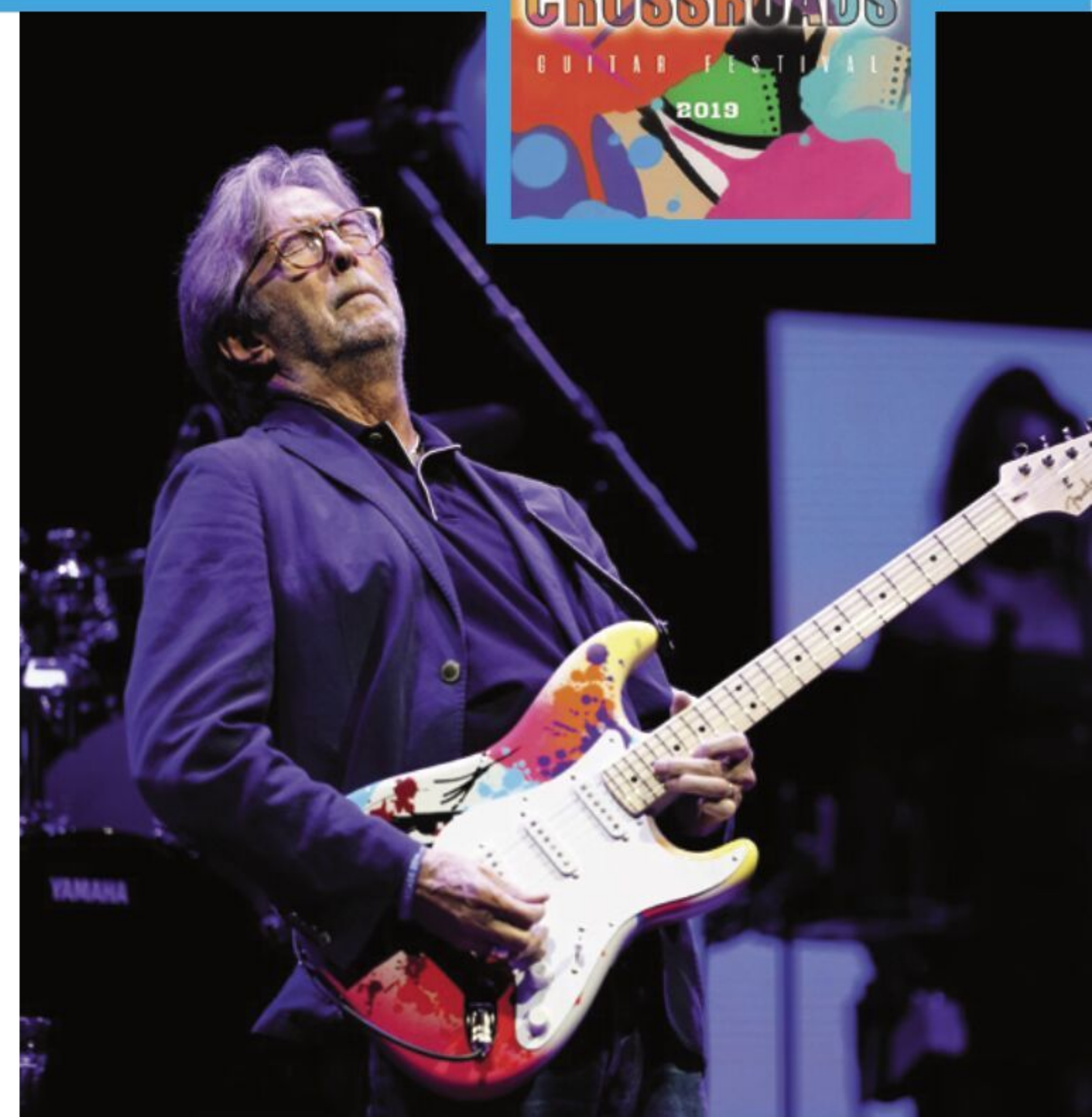
Het zou verleidelijk zijn om alleen de namen te noemen van de artiesten die op Eric Claptons benefietshow optraden en de rest aan de verbeelding over te laten. Iedereen zal het ermee eens zijn dat teleurstelling onwaarschijnlijk is wanneer topgitaristen als Sonny Landreth, Bonnie Raitt, Derek Trucks, John Mayer, Jeff Beck en Gary Clark Jr. klaarstaan om je te vermaken.

'Eric Clapton's Crossroads Guitar Festival 2019' werd verdeeld over twee dagen in de American Airlines Center in Dallas opgenomen. Het was de eerste keer in zes jaar dat het festival gehouden werd, dus het viel te verwachten dat Clapton en zijn vrienden er iets spectaculairs van wilden maken.

Landreth trapt af met het te gekke *Native Stepson* en vanaf dat moment

weet je dat je drie schijven met de beste blues, soul en rock ter wereld te horen gaat krijgen. Vol interessante duetten, zoals Buddy Guy en Jonny Lang die licks uitwisselen op *Cognac* of het duel tussen Jimmie Vaughan en Bonnie Raitt op *Baby, Please Come Home*. Die zijn de aanschafprijs alleen al waard. Een hoogtepunt voor ons was de emotionele uitvoering van *While My Guitar Gently Weeps*, dat Clapton met Peter Frampton speelde.

Het zijn echter niet alleen oude blues-rockrotten die te horen zijn. De 25-jarige nieuwkomer Tom Misch overtuigt met het sfeervolle instrumentaaltje *Lift Off* en The Marcus King Band krijgt het publiek aan het dansen met *How Long*. De registratie is ook op dvd verkrijgbaar. (David Mead)

The Space Age Travellers trapt muziekjaar af

'Spaceology', het nieuwe album van The Space Age Travellers, zou wel eens het allereerste goede album van 2021 kunnen worden. Het album verschijnt op 1 januari, maar is nu al op Bandcamp te beluisteren. De band omschrijft het album als de soundtrack voor een film die nog gemaakt moet worden. Wie de regisseur ook wordt, het wordt dan een flinke klus om beelden te maken die net zo interessant zijn als de muziek. Want waar iedere andere band die zo nadrukkelijk door The Shadows en The

Ventures beïnvloed is te veel bij zijn grote voorbeelden blijft, experimenteert de band rond gitarist BJ Baartmans erop los. Vooral het zeer Midden-Oosters aanvoelende *Cobra* maakt indruk.

The Space Age Travellers waren het onderwerp in de aflevering van StageCoach Sessions in het novembernummer van Gitarist, waarbij ze in de bijbehorende video's *Cobra* speelden naast de niet-albumtrack *Rollercoaster*, dat door BJ Baartmans in detail wordt ontleed.

Somber meesterwerk Jakko M. Jakszyk

Naast zijn werk als zanger en gitarist in King Crimson brengt Jakko M. Jakszyk al dertig jaar solalbums uit. 'Secrets & Lies' is aanmerkelijk persoonlijker dan zijn eerder werk: een ingetogen maar onverschrokken portret van een relatie die op omvallen staat - moeilijke onderwerpen die Jakszyk helder en menselijk behandelt. *The Troube With Angels* is bijvoorbeeld een treurzang over hoop, terwijl *Would All*

Make Sense het moment ontleedt waarop je iemands ontrouw ontdekt. Er is een overvloed aan prachtig gitaarwerk te horen, zoals de duizelingwekkende legato-loopjes in *Uncertain Times*, maar als een album zo zorgvuldig geschreven, gearrangeerd en geproduceerd is als 'Secrets & Lies' is het bijna naar om losse stukken te bespreken. Een somber meesterwerk. (Jamie Dickson)

JUBILEUM

Ik ben niet zo van de jubilea en kijk liever vooruit. Maar voor dertig jaar *Gitarist* maak ik graag een uitzondering. Dertig jaar geleden was ik na een langdurig Indonesisch avontuur net terug in Nederland. Na mijn afstuderen eind jaren tachtig was ik met niet veel meer dan een gitaar via Ibiza naar Jakarta afgereisd, waar ik na de nodige avonturen onderdeel werd van een 'bekende band' die optrad voor radio en tv en grote, nationale tours deed. Na een jaar of wat eerste-klas reizen, dure hotels en restaurants, een management dat werkelijk alles voor je regelde, een persoonlijke assistent/roadie (die zijn twee kinderen Mesa en Boogie had genoemd) en een bodyguard, en overall waar we kwamen bescherming door het leger, kwam ik terug in Nederland.

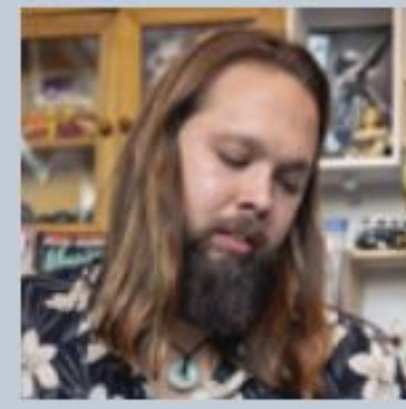
Bij de eerste de beste schnabbel die ik in eigen land deed, beet ik een ober die me vroeg zachter te spelen toe 'of hij niet wist wie ik was!' (Hij wist het inderdaad niet.) Terug naar de geestdodende schnabbels, de bruiloften en de bedrijfsfeestjes wilde ik toen niet meer. Het bericht dat er in Amsterdam een Nederlands-talig gitaarblad werd opgericht, kwam als geroepen. Na enig aandringen wist ik me binnen te vechten en begon het werk als redacteur/advertentieverkoper/koffiezetters. Redacteur ben ik altijd gebleven en heb als zodanig prachtige reizen gemaakt en vele beroemdheden geïnterviewd. Het blijft een voorrecht zoveel grote gitaristen te hebben mogen spreken, zeker omdat ze tegenover een redacteur van een gitaarblad toch echt meer op hun praatstoel zitten dan anders. Het voordeel van dertig jaar ervaring is ook dat je niet snel meer schrikt. Natuurlijk hebben we als blad last van corona, net als iedereen. Maar in het bestaan van *Gitarist* is het geld nooit zo maar binnen gestroomd en voor uitgevers van muzikantenbladen geldt hetzelfde als voor jazzmuzikanten: wil je met een miljoen op je rekening eindigen, dan moet je met twee miljoen beginnen. Dit zullen we ook wel overleven. Dus wat mij betreft op naar de volgende dertig jaar, zeker met Co Koenen als onverzettelijke eindredacteur (dertig jaar lang: 'Vriend, wanneer kan ik je stukje verwachten?' doet blijkbaar iets met je).

En als iemand me vraagt waarom ik in Indonesië wel kon wat hier niet lukte, zeg ik: 'Hoezo niet lukte? Ik werk al dertig jaar voor *Gitarist*!'

Michiel Roelse

TALKBOX

Welke YouTube-performance maakte recent indruk?

Leif de Leeuw, gitarist

"David Letterman Sturgill Simpson Life of Sin'. Sturgill Simpson is een unieke country-superster uit Kentucky die zichzelf altijd weet te omringen met top-of-the bill muzikanten. Vorig jaar ben ik naar Nashville gegaan om lessen te volgen bij gitaristen die mij inspireren en ben ik onder anderen langs gegaan bij Laur Joamets. Op dit filmpje speelt hij mee in de band van Simpson en laat hij zien waarom hij een van Nashvilles grootste gitaartalenten is. De souplesse en edge waarmee hij country- en rootsmuziek speelt is waanzinnig. *Go check it out!*"

Erk Willemsen, hoofdredacteur/uitgever

"Ik heb een zwak voor Bill Frisell, al jaren, met name geïnspireerd door zijn plaat 'With Dave Holland And Elvin Jones' (2001). In de video 'Bill Frisell (Full Set): Shelter in Place Sessions' spreekt hij timide de hoop uit dat hij snel weer live kan spelen. Maar hij is blij dat hij vanuit zijn werkkamer in Brooklyn een soloperformance voor ons kan doen: heerlijk rustgevend gitaarspel dat je lekker kunt laten kabbelen op de achtergrond, met af en toe een blik op zijn gouden handen."

Steven Faber, redacteur

"Julian Lage - I'll Be Seeing You (Live in Los Angeles)'. Er zijn natuurlijk heel wat quarantainestreams beschikbaar, maar veel heb ik daarvan niet kunnen zien, al heb ik zeker genoten van de thuisconcerten van Chris Bergson en de korte filmpjes die Oz Noy op Facebook zet. Maar het meest onder de indruk was ik in de afgelopen periode van een drie jaar oude opname waarin Julian Lage met zijn trio de jazzstandard *I'll Be Seeing You* speelt. Het soort gitaarspel en interactie waarbij je nooit weet welke kant het op zal gaan in de komende minuten. En daardoor blijf je gespannen kijken tot het eind."

Documentaire The Ventures

Er zijn maar weinig instrumentale gitaarbands zo populair geweest als The Ventures begin jaren zestig waren. In Japan verkocht de band destijds twee keer zoveel platen als The Beatles en een hele generatie gitaristen werd beïnvloed door Bob Wilson en Nokie Edwards, wat The Ventures de bijnaam 'the band that launched a thousand bands' opleverde. De documentaire 'Stars On Guitars', die begin dit jaar verscheen en deze maand op dvd is uitgekomen, vertelt het verhaal van de band. Hierin komen naast de bandleden ook grote namen als Jimmy Page, John Fogerty en Waddy Wachtel aan het woord.

HANDCRAFTED IN CALIFORNIA

Het is tijd om uw eigen ESP-gitaar 'Made In USA' te configureren. Kies uit 19 modelvormen, selecteer een fijne houtsoort en maak een keuze uit meer dan 40 fascinerende kleuren - hoogglans of mat. U rondt uw droominstrument af met de keuze van de premium pick-up en de kleur van de hardware. Ons team in North Hollywood staat klaar om uw persoonlijke ESP-gitaar te bouwen!

www.espguitars.com/pages/esp-usa-configurator

M-III 2PT *Tiger Eye Sunburst*

OORLOG AFGEBLAZEN

Er was eens een man met een **trompet**. En toen hij als soldaat in het Amerikaanse leger landde in Normandië, had hij deze nog steeds bij zich. Toen hij eens 's nachts op wacht stond, zei de kapitein tegen hem: "Speel vanavond maar niet. Er ligt daarbuiten een scherpschutter op de loer."

Maar de soldaat dacht: "Die man daarbuiten is net zo bang en eenzaam als ik. Ik zal toch een stuk voor hem spelen." De volgende dag werd er een krijgsgevangene het kamp binnengebracht, die vroeg: "Waar is die trompettist die gister nacht 'Lili Marleen' speelde? Toen ik

dat lied hoorde, was de oorlog voor mij afgelopen – ik kon mijn geweer niet meer gebruiken." De man met de trompet heette Jack Leroy Tueller. Hoewel dit klinkt als een sprookje, is het een waargebeurd verhaal. Een verhaal dat alleen muziek schrijven kan.

th•mann
MUSIC IS OUR PASSION

30 JAAR

30 GIVEAWAYS

GITARIST

We bestaan maar één keer 30 jaar en daarom pakken we deze maand groot uit. Kies wat je wilt winnen en doe mee!

De regels zijn simpel:

G Stuur uiterlijk 31 januari 2021 een mailtje naar giveaway@gitarist.nl met je gegevens en **zet in de onderwerpregel welke prijs je graag wilt krijgen.**

G Je mag per prijs één mail inzenden. Je mag wel op meerdere prijzen inschrijven door voor elke prijs een aparte e-mail te sturen! Maar: wie voor één prijs meer dan één e-mail inzendt, wordt uitgesloten van deelname.

G De winnaars worden bekend gemaakt op 1 februari op Gitarist.nl en in de maarteditie van Gitarist (medewerkers van de uitgeverij van Gitarist zijn uitgesloten van deelname).

1x Vox VH-Q1 noise-cancelling hoofdtelefoon t.w.v. € 354,-

Deze smart noise-cancelling hoofdtelefoon voor gitaristen maakt gebruik van een nieuwe vorm van bluetooth-hoofdtelefoon technologie. Of je nu aan het studeren bent, luistert naar je favoriete muziek of aan het chatten bent terwijl je via bluetooth verbonden bent met je smartphone, de VH-Q1 doet z'n high-definition werk!

1x Boss RC-500 Loop Station t.w.v. € 299,-

De nieuwe looper van Boss, die met twee sporen uitzonderlijk veel mogelijkheden biedt, is compact en overzichtelijk. Loopen maar!

5x Rock 'n Soul Cork gitaarriem, t.w.v. max. € 47,-

De Cork duurzame gitaarriemen zijn van lichtgewicht kurk uit Portugal, verlijmd op katoen. De dubbellaags uitvoering is erg sterk en er is plek gemaakt voor plectrum en zender. De vijf winnaars kunnen kiezen uit zeven verschillende kleuren of patronen

3x Tipboek Versterkers en effecten t.w.v. elk € 17,50

Deze bestseller vertelt je in handzaam, maar zeer volledig formaat alles wat je wilt weten over gitaarversterking en gitaareffecten.

1x Eventide Blackhole Reverb t.w.v. € 385,-

Deze topkwaliteit reverb heeft modulatie ingebouwd in de reverbstructuur. Het pedaal is dus een soort multi-voice chorus, waarbij je de sound tot in de kleinste details vorm kunt geven, met verbluffende ruimtelijke effecten tot gevolg.

1x Tech 21 FlyRig PL1 Paul Landers t.w.v. € 399,-

Rammsteins Paul Landers signature FlyRig zit tjokvol geluiden en functies: distortion, boost, clean, compressor, (tap)delay, vibrato, reverb, tuner en koptelefoonuitgang. Het Feuer-kanaal geeft fantastische, heftige distortion.

1x Yamaha THR10II t.w.v. € 329,-

Deze 20-watt modeling-comboversterker voor elektrische gitaar biedt realistische buizenklanken en speelgevoel. Bevat ook microfoonmodellen voor elektro-akoestische gitaren en flat voicings en heeft geïntegreerde effecten, bluetooth en usb.

5x Rotosound snarenpakket akoestische gitaar à € 30,-

Rotosound geeft 5x5 pakjes JK12 Jumbo King fosforbrons snaren voor akoestische gitaar weg. Per snarensetje 6 euro, dus een prijs van 30 euro! En dat 5 maal!

1x Ibanez AAD100OPN t.w.v. € 329,-

Uit de nieuwe Advanced Acoustic-serie van Ibanez: de AAD100 Open Pore Natural akoestische westerngitaar; een 'grand dreadnought' met een dynamische sound en uitstekend speelcomfort.

1x AKG Podcaster Essential pack t.w.v. € 299,-

Ga je podcasten? Dan is deze alles-in-één Podcaster-kit superhandig en van hoge kwaliteit, met een tweezijdige AKG Lyra usb-microfoon, een AKG K371-hoofdtelefoon, Ableton Live 10 Lite, een Berklee Online opnamecursus en alle verbindingskabels in het pakket.

1x Blackstar Acoustic:Core30 t.w.v. € 229,-

De Acoustic:Core 30 amp is gericht op singer-songwriters en heeft veel mogelijkheden voor de moderne gitarist, zoals een TRRS-uitgang waarmee je de audio van je gitaar en zang direct naar je telefoon kunt sturen voor een livestream. Voor opnames kun je de ingebouwde vierkanaals usb-audio-interface gebruiken.

3x Tanglewood Tiare T3 Sunburst ukelele, elk t.w.v. € 89,-

De Tiare T3 ukelele is gebaseerd op de traditionele Polynesische ukelele; met mahonie body en okoumé hals, fiddle-back tekening en halspen; geschikt voor grotere handen. Tanglewood geeft er drie weg!

1x DSM & Humboldt Simplifier t.w.v. € 329,-

Deze cab simulator biedt analoge versterkergereluiden voor op je pedalboard; een uitgekende versterker/speakersimulator met alle aansluitmogelijkheden die je kunt wensen. De analoge werking zal klankpuristen aanspreken en de bediening is intuïtief.

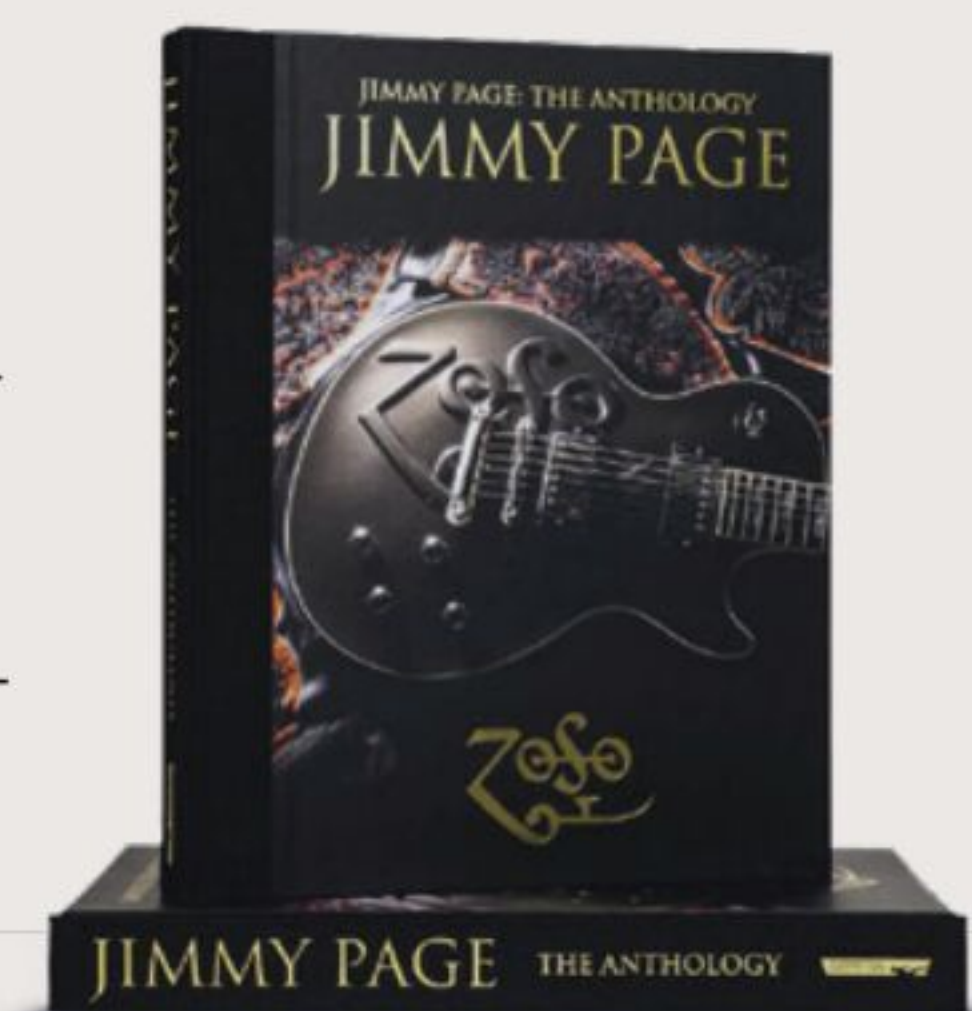
1x NUX Atlantic t.w.v. € 149,99

Drie soorten delay (70's Analog, 60's Tape en 80's Digital) en drie soorten reverb (Spring, Plate en Hall) in één pedaal. Met smart taptempo kun je het delay-effect eenvoudig synchroniseren met een begeleidingstrack.

3x Jimmy Page – The Anthology boek, elk t.w.v. € 44,90

Jimmy Page noemt dit 400 pagina's tellende boek "een autobiografie met foto's". Het gaat over zijn gitaren en het gaat veel over de totstandkoming van de Led Zeppelin-albums en hij is niet zuinig met tour- en backstage-avonturen. Hebbeding de luxe! De uitgever geeft er drie weg!

1x Epiphone Les Paul Special TV Yellow t.w.v. € 399,-

Op zoek naar het geluid van de Gibson Les Paul Special singlecutaway uit de jaren vijftig? Kies dan voor deze Epiphone met mahonie body, P-90 PRO soapbar singlecoilpickups en CTS-elektronica.

Onderstaande distributeurs geven de prijzen weg ter gelegenheid van ons 30-jarig jubileum. Hartelijk dank voor de samenwerking!
Amptec • Audio XL • Face BE • Genesis Publications • Gibson Europe • Hoshino Europe • Rock N Soul • Roland Central Europe • Sound Service • The Music Alliance • Tipbook Company • Total Sonic • Voerman • Yamaha

“ In elke noot hoorde je terug hoeveel plezier hij had in het spelen ”

Joe Satriani

Eddie Van Halen

1955-2020

Met het overlijden van Eddie Van Halen komt er een einde aan een baanbrekende carrière. Met enkele van de beroemdste gitaristen ter wereld kijken we terug op het leven van de visionair en virtuoos die in 1978 de toekomst van de elektrische gitaar aankondigde. tekst Henry Yates

Nadat op 6 oktober het slechte nieuws bekend was geworden, reageerden zowel bekende als onbekende fans met ongeloof: niet Eddie Van Halen! Juist omdat de Californische virtuoos altijd zo vol leven was. De zwart-witte rouwfoto's pasten gewoon niet bij zijn kleurrijke verzameling zelfgebouwde superstrats.

Eruption

“*Eruption* knalde uit mijn radio toen ik aan het oefenen was”, herinnert Joe Satriani zich over het meest baanbrekende instrumentale stuk van na Jimi Hendrix. “Ik was direct in de ban van dat geluid en sloot Eddie en zijn muzikaliteit in mijn hart. In elke noot van hem hoorde je terug hoeveel plezier hij had in het spelen.”

Inmiddels zijn we gewend aan virtuositeit, maar stel je eens voor dat je in 1978 naar de tweede track van Van Halens debuutalbum luisterde. Dan kende je de buitenaardse sound van Hendrix, de trotse blues van Clapton op *Hideaway*, en Alvin Lee die tijdens Woodstock met *I'm Going Home* alle snelheidsrecords brak. Maar met *Eruption* liet Van Halen ze allemaal achter zich. “Hij verpulverde de concurrentie”, vertelt Joe Bonamassa, “en veranderde de regels van het spel ondertussen zoals niemand na Hendrix nog had gedaan. Ben ik blij dat ik dat heb mogen meemaken!”

Eruption duurde minder lang dan de gemiddelde popsingel. Maar in die krap twee minuten liet Eddie alles zien wat hij in huis had. “Hij was begonnen op toetsen”, merkt Steve Hackett op, “daarom had hij zulke sterke vingers. Met zijn tappingtechniek veranderde hij de toets

van de gitaar in een keyboard. En dan waren er nog de mitrailleurgeluiden en de startende motorfietsen. Hij zat vol verrassingen.”

Eddie was op zijn zesde al een uitstekende pianist en wie weet wat er van hem terecht gekomen was als hij het advies van zijn vader had opgevolgd en de klassieke muziek was ingegaan. Wat een verlies zou dat geweest zijn voor de elektrische gitaar! “Hij zorgde ervoor dat iedereen wel beter móést worden”, vertelt Mark Tremonti van Alter Bridge. “Hij liet de gitaarwereld kennismaken met meer trucs en technieken dan welke andere gitarist dan ook.”

Kinderlijk enthousiasme

Voor een revolutionair waren de invloeden van Van Halen traditioneel. Ondanks zijn imago als ultieme West Coast-shredder, arriveerde de familie Van Halen pas in 1962 in Californië vanuit Nederland, met niet meer dan vijftig dollar op zak. Wel waren ze precies op tijd voor de Britse invasie. “Ik hoorde Jimmy Page voor het eerst toen een vriend me het debuutalbum van Led Zeppelin liet horen”, vertelde Eddie. “Ik ging compleet uit mijn dak. Vandaaruit ontdekte ik Cream, en toen, verder terugzoekend, de Bluesbreakers. Een leuke manier om je techniek te ontwikkelen.”

En techniek had Eddie! “Volgens mij zag ik in 1971 Jimmy Page tappen in zijn solo op *Heartbreaker*”, vertelde hij Guitar World. “Daarna ben ik mijn eigen gang gegaan”. In 1972 richtte Eddie met zijn drummende broer Alex de band Van Halen op en met de charismatische zanger David Lee Roth en de solide Michael Anthony op bas bestormden ze

het West Coast-clubcircuit. Vanaf het begin trok de virtuoze Eddie veel aandacht, zo veel zelfs dat hij met zijn rug naar het publiek ging soleren om zijn trucs geheim te houden. En toen verscheen het eerste Van Halen-album bij Warner Brothers, in 1978. “Ik was slagbal aan het spelen met mijn broertje toen ik *Eruption* hoorde”, vertelt Myles Kennedy van Alter Bridge. “De tijd stond stil; ik staarde naar de radio en vroeg me af hoe dit mogelijk was. Alsof ik buitenaardse muziek hoorde.”

Maar Eddie kon meer dan *Eruption*. “Zijn gevoel voor ritme is uniek”, vindt Satriani. “Bij hem swingt alles precies goed.” Met een aantal hits op zak en spelend voor goedgevulde stadions maakte de band grote indruk op hun fans. Met name Eddie, die vrolijk over het podium sprong en duidelijk genoot

» van wat hij deed, met bijna kinderlijk enthousiasme. “Het zag eruit of alles bij hem vanzelf ging, zo goed was hij”, vindt ook Kennedy. “Hij nam het allemaal niet zo serieus en

daarom waren we ook niet bang om te proberen wat hij deed.”

Frankenstrat

Niet alleen zijn techniek was opvallend, zijn spullen waren dat ook. Eind jaren zeventig was het normaal om je gitaar te modificeren, maar niemand ging daarin verder dan Eddie met zijn Frankenstrat. “Hij klinkt als een kruising tussen een Gibson en een Fender, een humbucker met vibrato”, herinnerde Eddie zich. “Het leek nergens op, maar toen ik erop speelde wist ik dat het raak was. Zo’n gitaar kon je nergens kopen.”

“Onze generatie gitaristen was gefrustreerd omdat er niks zat tussen Gibson en Fender”, herinnert Satch zich over de superstrat-tsunami die eraan zat te komen. “Dus het verbaasde me niet toen Eddie zelf ging knutselen.”

Er wordt wel gezegd dat de opkomst van Van Halen als rolmodel niet alleen veel goeds heeft opgeleverd. Voor elke gitaarheld die zijn eigen sound had, waren er tien die niets meer te bieden hadden dan alleen wat snelle licks. “In Amerika kwamen er hele generaties gitaristen uit het Musicians Institute die allemaal Van Halen wilden zijn”, vertelt Steve Hackett. “Dan wordt gitaarspelen een soort sport waarin mensen

er alles aan doen om een fractie sneller te zijn dan de concurrentie.” Zelf was Van Halen veel breder dan dat; luister bijvoorbeeld eens naar de megarappe flamenco van *Spanish Fly* van het album ‘Van Halen II’ uit 1979, of de stuiterende introlick van *Mean Street*, waarmee ‘Fair Warning’ uit 1981 begint. “Ik tapte op de twaalfde fret van de lage en hoge E, en dempte ze allebei af bij de topkam, met mijn linkerhand,” vertelde Eddie over het laatstgenoemde nummer. “Het klonk een beetje als een funky slap van een bassist.”

Pakkende songs

Met een reeks aan crossoverhits wist Eddie zich begin jaren tachtig ook in de kijker te spelen bij mensen die nog nooit van een Floyd Rose hadden gehoord. *Beat It*, van Michael Jacksons alles overwinnende ‘Thriller’-album, opent met een stemmige riff van Toto’s sessie-topper Steve Lukather. Maar de track gaat pas echt los als Eddie’s solo begint. Popfans wisten niet wat ze overkwam. Jacko’s live-gitariste, Jennifer Batten, ook niet. “Aan die solo heb ik mijn huis en mijn carrière te danken”, vertelde ze ons. “Ik heb hem een keer voor Eddie gespeeld. Dat gebeurde zo maar. Had ik het van tevoren geweten, dan

Peter van Weelden over EVH

Op Gitarist.nl lees je reacties op het overlijden van Eddie Van Halen van onder meer Wolfgang Van Halen, Pete Townshend, JB Meijers, John Mayer, Ruben Hoeke, Ozzy Osbourne, Sammy Hagar en Gene Simmons. Gitarist sprak met een van de mensen die verantwoordelijk waren voor zijn sound en die Eddie ‘vriend’ noemde. tekst **Chris Dekker**

Peter van Weelden is een internationaal bekende versterkerbouwer uit Apeldoorn, die namen als Joe Bonamassa, Richie Sambora, Tony McAlpine, Paul Crook van Antrax en Meat Loaf, of dichterbij, Adrian Vandenberg, tot zijn klanten mag rekenen. Zonder Eddie Van Halen was dit nooit gebeurd.

“Eddie is de reden dat ik - nog steeds - professioneel versterkerbouwer ben. De relatie begon omdat ik zijn oude gitaartech kende; die tourt nu nog met Bon Jovi. Zo kwam ik in het kringetje.

Ik gaf Eddie eens een oude Marshall en zo ontstond ons contact. Ik werkte al met Adrian Vandenberg en toen werd er gevraagd of ik in LA naar Eddie’s versterkers kon kijken. Hij had gezegd: ‘Kom maar langs, je weet waar ik woon en we zijn toch vrienden?’ Ik werkte nog in een gewoon elektronica-reparatiebedrijf en ik had nog nooit gevlogen, haha!”

“In de vroege jaren negentig kwam ik daardoor vaak in Los Angeles en het werd een beetje een tweede huis. Ik kende zijn familie in Nederland, we

konden samen lekker Nederlands lullen en ik liep daar gewoon door de studio. Er lagen wat van die gestreepte Kramer gitaren en toen ik er over begon, mocht ik er zo een meenemen. Door hem belden AC/DC, The Rolling Stones en zo ging het balletje écht rollen.”

“Ik wist dat hij ziek was. De laatste keer dat ik hem sprak, was toen ik de studio belde en ik zijn stem niet herkende. Toen was er net een stuk van zijn tong weggehaald, maar het was allemaal nog een beetje geheim. Er was iets aan de

was ik waarschijnlijk gillend weggerend. Toen ik klaar was, pakte hij de gitaar en moest ik hem helpen herinneren wat hij ook alweer precies gedaan had. Fascinerend, want ik bleek dezelfde noten te spelen, maar bepaalde passages die ik tapte, speelde hij anders, met zijn vingers heel ver uit elkaar. Ik ben blij dat ik hem heb ontmoet. Hij betekende veel voor me en voor zo'n beetje alle gitaristen op de wereld."

De nummer 1-hit *Jump* (van het veel verkochte album '1984') toonde de wereld dat Van Halen een shredder was voor wie het liedje het belangrijkste was. "Zijn impact beperkte zich niet tot zijn virtuositeit op de gitaar", legt Mark Morton van Lamb Of God uit. "Dankzij de pakkende songs die hij schreef, bleef zijn band tientallen jaren aan de top."

Ultieme gitaarheld

En natuurlijk zat in het door keyboards gedomineerde *Jump* ook een waanzinnige gitaarsolo. "Ik hoorde Van Halen voor het eerst tijdens dj Geoff Lightfoot's Rock Night in de Fighting Cocks in Lowestoft", vertelt Justin Hawkins van The Darkness. "Hij liet *Jump* horen en vanaf dat moment was ik fan. Ik kan helemaal niet spelen zoals EVH, maar zijn benadering van de gitaar en de

hand, maar de berichten waren vaag. Hij stond er echter superpositief in. Droog en met humor. Op foto's zag je hem wel steeds zieker worden."

"Een van de laatste keren dat ik hem zag was in Arnhem. Ik was backstage gekomen en na afloop stond het daar vol met mensen van platenlabels en management. Eddie kwam naar me toe, gaf me een *hug* en een kus op de wang en zei: '*I'm getting out of here, see you*', en hij liep weg. Ik was de enige die hij even aansprak en dat was toch wel bijzonder."

"Ik liep daar gewoon door de studio en we konden samen lekker Nederlands lullen"

"Nu is hij helemaal weg en daarmee een stuk van mijn jeugd. Er schiet me nog een herinnering te binnen. Ik stond zijn versterker uit te testen en via zo'n

Eddie thuis met zijn gitaarcollectie, begin jaren tachtig

beweging binnen zijn solo's blijven me inspireren. Voor mij hoort '1984' in dezelfde categorie als 'Powerage' en 'Sheer Heart Attack', omdat er geen enkele track op staat die je wilt overslaan."

Toen frontman Roth na '1984' vervangen werd door Sammy Hagar, bleef Van Halen succesvol: zo lang Eddie maar meedeed, was alles goed.

Toch bestaat het verhaal van Van Halen niet uitsluitend uit hoogtepunten. De gitarist genoot van het leven en noemde zichzelf tot 2008 een 'functionerende alcoholist' en rekte die definitie steeds verder op. Hij kwam te laat bij shows, speelde soms belabberd en de

reünietour van 2004 werd lang niet overal juichend ontvangen.

Eddie had al eerder kanker gehad en in oktober werd diezelfde ziekte hem teveel. De gitaarvirtuoos overleed in het Saint John's Health Center in Santa Monica na een vijf jaar durend gevecht tegen keelkanker. Hij was 65 jaar oud.

Je hoeft geen shredder te zijn om het verlies van Eddie Van Halen te voelen. De talloze reacties op sociale media tonen dat aan. "Frank Zappa zei ooit dat Eddie Van Halen de gitaar opnieuw had uitgevonden", herinnert Ritchie Blackmore zich. "Hij had gelijk. We zullen hem missen, de ultieme gitaarheld..." **G**

glazen isolatiewand om Alex' drumstel zag ik iets achter me spiegelen. Terwijl ik omkeek zag ik Eddie nog net weg-schieten. Het was een beetje raar,

want ik stond al zijn licks te spelen. Even later stond hij naast me, hij keek me aan en met dat lekkere accent zei hij: 'Jij ken ook aardig spelen!'"

ABONNEMENT OP GITARIST? LOS NUMMER BESTELLEN? GANAAR

muziekmagazines.nl

ABONNEMENTEN
MAGAZINES
METHODES
BOEKEN
TICKETS

OOK VOOR

- MUSICMAKER
- INTERFACE
- SLAGWERKKRANT
- DE BASSIST

www.muziekmagazines.nl/gitarist

ROCKICONEN

De gitaren en de sterren die ze bespeelden

De afgelopen 30 jaar hebben we in Gitarist veel aandacht besteed aan de gitaren die een onuitwisbare stempel hebben gedrukt op de geschiedenis van de rockmuziek - én aan de gitaristen die ze hebben bespeeld. We lichten de 40 belangrijkste combi's eruit.

Als er iets is wat ons gitaristen bindt, dan is het de liefde voor ons instrument. Toch is de keuze voor een gitaar heel persoonlijk. We hebben allemaal een speciale band met onze favoriete gitaar. Zo'n instrument voelt als veel meer dan een toevallige combinatie van hout, metaal en elektronica.

De geschiedenis van de rockmuziek zit vol van dat soort instrumenten die een speciale connectie hadden met hun bespelers. En de muziek die ermee gemaakt werd, had dan ook niet op een ander model gespeeld kunnen worden. Hier bekijken we 40 van dat soort bijzondere gitaren; wat maakte ze zo goed en bijzonder? We beginnen met een van de meest iconische instrumenten die er zijn: Eddie Van Halens Frankenstrat.

EDDIE VAN HALEN: FRANKENSTRAT

Ontworpen, gebouwd en gemodificeerd om een revolutie te starten

Eddie wist precies wat hij wilde: een manier om de bespeelbaarheid van een Strat te combineren met de klank van een Gibson. Van Wayne Charvel kocht hij voor 50 dollar een body, afgeprijsd vanwege een knoest in het hout, en een Mighty Might hals. De pickup was een halshumbucker uit een Gibson ES-335 en het vibratosysteem van een Strat uit 1958 - destijds niet zo kostbaar als nu - maakte de gitaar compleet. Het resultaat klonk helemaal niet als een Gibson en had meer hoog en een pittigere attack, ook omdat Eddie de pickup schuin had gemonteerd om in lijn te blijven met de snaren. Het was precies wat de band nodig had. De strepen waren er al eerder. De rode kleur kwam begin jaren tachtig, net als de Floyd Rose vibrato, die Eddie hielp ontwerpen. Nadat Seymour Duncan de pickup opnieuw had gewonden en meer output had gegeven, was de gitaar die model zou staan voor de superstrats van Charvel, Jackson, Kramer, Ibanez en vele andere, klaar. Daarmee had Eddie een nieuwe manier van spelen ontwikkeld en de perfecte gitaar om het mee te doen.

HOLLOWBODY'S

De voorvaders van de elektrische gitaar

Er zijn twee soorten bespelers van holle (en semi-holle) gitaren: de eerste heeft duidelijke wortels in jazz en blues en zoekt een warme, volle sound, en de tweede is de singer-songwriter die de voorkeur geeft aan een vol geluid met voldoende laag. Op de eerste opnames van elektrische gitaren speelden hollowbody's de hoofdrol omdat de solidbody nog niet was uitvonden. In de jaren dertig was de Gibson ES-150 het populairste model, al was het een eenvoudig ontwerp en niet veel meer dan een akoestische gitaar met een element. In de jaren

vijftig introduceerde Gibson nieuwe modellen, de ES-330, de ES-350T, de ES-355 en de toonaangevende ES-335, die met zijn centrale blok en holle vleugels sustain had zonder feedback problemen. In die tijd kwamen ook de Gretsch G6120 en White Falcon op de markt, terwijl de semi-holle Rickenbacker 325 groot werd dankzij The Beatles.

Gitarist plaatste een uitgebreide feature over semi-akoestische gitaren in maart 2013.

GRETSCH G6120

Het begin van de rock 'n' roll

Chet Atkins was de beste Travis-picker en toen de eerste rock 'n' rollers country en blues wilden doen samensmelten, bleek zijn signaturegitaar daarvoor het perfecte instrument. Rockabilly pioniers Duane Eddie en Eddie Cochran gebruikten er een, wat George Harrison op zijn beurt inspireerde om de Country Gentleman variant te proberen. De Filter'trons hadden meer twang dan PAF's en meer gewicht dan Fender pickups, en met de Bigsby vibrato kon je een pedalsteel nadoen. Rockabilly-cats als Brian Setzer kunnen er nog steeds geen genoeg van krijgen.

Gitarist schreef over de Gretsch Chet Atkins-modellen in januari 2005.

GIBSON ES-350T

De gitaar van Johnny B Goode

Er is geen rock 'n' roll-pionier die meer invloed heeft gehad dan Chuck Berry, en de scherpe, schurende sounds op zijn hits waren afkomstig van een Gibson ES-350. De eerste nummers (*Maybelline*, *Roll Over Beethoven*) werden nog gespeeld op een ES-350TN met P-90 pickups. Nadat Gibson in 1957 de humbucker had geïntroduceerd, stapte Berry over op de ES-350T en bracht hij songs uit als *Carol* en *You Never Can Tell*. *Johnny B Goode* verscheen in 1957 en gitaarnerds kibbelen tot op de dag van vandaag nog welke gitaar daarop te horen is. En de 'T'? Die staat voor thinline. Het T-model is een afgeslankte versie van de eerder verschenen (en dikkere) ES-350.

Gitarist schreef over Chuck Berry's ES-350T in mei 2017.

EPIPHONE CASINO

John Lennons favoriet

Toen de muziek van The Beatles avontuurlijker werd, ging de band op zoek naar nieuwe, bijpassende sounds. Op aanraden van John Mayall kocht McCartney een Casino en gebruikte die voor *Ticket To Ride*. In 1966 volgden Lennon en Harrison zijn voorbeeld. Tegenwoordig denken we vooral aan Lennon als we een Casino zien; hij gebruikte die van hem voor ‘Sergeant Pepper’ en de ‘White Album’, alvorens hem onsterfelijk te maken met het legendarische dakconcert van The Beatles in 1969. Lennon en McCartney gebruikte beiden een Casino voor hun solo’s op *The End*. Andere bekende Casino-bespekers zijn Noel Gallagher en Johnny Marr, wiens gitaar hier te zien is.

Gitarist schreef over de Epiphone Casino in december 2009.

GIBSON ES-335

De gitaar van God

Ondanks het feit dat Clapton in Cream ook een SG en een Firebird bespeelde, was het zijn kersenrode ES-335 die bekend zou worden als ‘de Cream-gitaar’, te horen op *Badge* en bij het afscheidsconcert van de band in de Albert Hall. Eric gebruikte het instrument ook in zijn volgende band, Blind Faith, en op solotracks als *Hard Times*. Je krijgt Claptons beroemde ‘woman tone’ met de driestandenschakelaar in het midden, dan de toonregelaar van je halshumbucker dicht te draaien en naar smaak het brugelement bij te mengen. Andere beroemde ES-335-bespekers zijn Alvin Lee, Eric Johnson en Larry Carlton.

Gitarist plaatste een overzichtsartikel over 50 jaar Gibson ES-335 in januari 2009.

GIBSON TRINI LOPEZ ES-335

De succesformule van Foo Fighters

Dave Grohls ES-335 is een Trini Lopez-model met ruitvormige f-gaten en de kop van een Firebird, die met zijn extra massa bijdraagt aan de sustain van de gitaar. Na het overlijden van Trini Lopez in 2020 postte Grohl: “Elk album van ons, van het eerste tot en met het laatste, heb ik opgenomen met mijn rode 1967 Trini Lopez Signature gitaar. Het is de sound van de band en mijn kostbaarste bezit.” Grohls eigen DG-335 signaturemodel is natuurlijk gebaseerd op die gitaar.

Gitarist schrijft over de Gibson Trini Lopez Standard in februari 2021.

LES PAULS EN SG'S

De beste Gibsons die geschiedenis schreven

Het is nu bijna niet te bevatten, maar de Les Paul Standard was in het begin een commerciële flop en werd na krap drie jaar uit productie genomen. Een paar van de beroemdste Les Pauls, zoals Claptons Beano-gitaar, werden halverwege de jaren zestig voor een prikkie gekocht omdat niemand ze wilde hebben. Toch bleek de combinatie van mahonie, esdoorn en de net door Gibson ontwikkelde PAF's later onverslaanbaar.

In 1961 introduceerde Gibson de SG (Solid Guitar) als vervangend Les Paul-model, maar Les weigerde zijn naam aan de nieuwe gitaar te verbinden. Je kunt duidelijk zien waarom beide modellen zo verschillend klinken: de forse, ronde Les Paul heeft een dikkere sound met veel midden, terwijl de SG een stuk slanker en lichter is, met een bijtend hoog.

Gitarist schreef coververhalen over de Les Paul Standard en Custom in oktober 2007 en april 2017.

Gitarist schreef over 50 jaar Gibson SG in juni 2011.

LES PAULS LES PAUL

De geniale gitaar van een geniale gitarist

Fans van de Les Paul gitaar zijn vaak vurige traditionalisten, altijd op zoek naar een nog authentiekere replica van het model uit 1959. Ironisch genoeg werd de Les Paul juist ontworpen door een van de meest vooruitstrevende muzikanten van de twintigste eeuw. Les had in de jaren dertig al prototypes gemaakt van een massieve elektrische gitaar. Een daarvan was gemaakt uit een spoorbiels, de andere, 'The Log', was een vierkant stuk hout met snaren. Hij zocht naar een manier om de resonantie van de gitaarbody te dempen

om meer sustain te krijgen. In werkelijkheid zijn de allerbeste elektrische gitaren juist exemplaren die precies genoeg resoneren en zo veel sustain koppelen aan de klank van hout. De extreem zware Les Pauls uit de jaren zeventig en tachtig komen dicht in de buurt van de visie van Les, maar zijn minder gewild.

Les Paul bleef innoveren en zijn persoonlijke gitaar was het tegenovergestelde van wat traditionalisten wilden. Het Les Paul Recording-model was uitgerust met pickups met lage impedantie, schakelbare

circuits voor het opnemen met of zonder versterker, en een complexe hoeveelheid knoppen, waaronder een faseschakelaar en een 'decade'-switch, die iets deed met de hoogste boventonen.

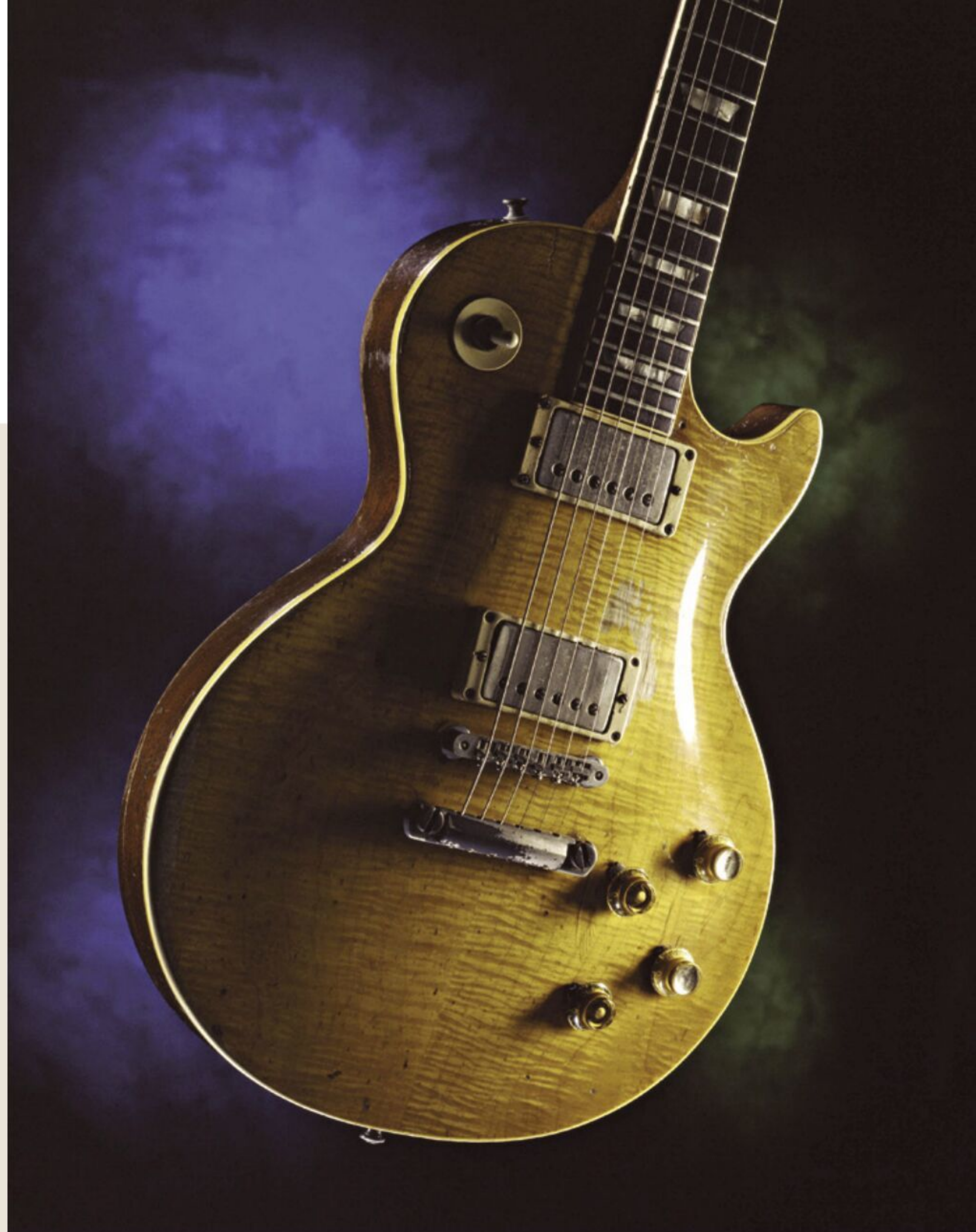
In 2014 introduceerde Gibson een geüpdatete versie van Les' persoonlijke ontwerp (op de foto). Inmiddels wordt dit model niet langer gemaakt en ze zijn moeilijk te vinden op de tweedehands markt, maar wel de moeite van het proberen waard als je er een in handen kunt krijgen.

MAGIC ALIAS GREEN Y

De Les Paul van de rockelite

Afhankelijk van wie je wilt geloven was de spectaculaire uit-fase klank van Peter Greens '59 Les Paul het resultaat van een ondersteboven gemonteerde magneet in de halshumbucker (gitaarbouwer Jol Dantzig) of was er iets mis gegaan bij het opnieuw winden van de spoelen (Bare Knuckle's Tim Mills). Hoe dan ook, Greeny's magie zat hem niet alleen in de pick-ups, maar net zo goed in zijn open en bijna akoestische klank, die versterkt in alle posities van buitenaardse schoonheid was. Gary Moore bezat de gitaar meer dan 25 jaar, tot Kirk Hammett er in 2014 naar verluidt twee miljoen dollar voor betaalde.

Getty

JIMMY PAGE' NUMBER ONE

De Les Paul die bij iedereen op 1 staat

Joe Perry's tobacco burst was cool, maar Number One was de reden dat Perry - en met hem vrijwel alle rockers - een Les Paul wilde. Jimmy Page kocht de gitaar van Joe Walsh en schaafde aan de hals tot deze gevaarlijk dun geworden was. De sound van Page op 'Led Zeppelin II' - Number One ingeplugd in een Marshall plexi op 10 - bepaalde hoe hardrock zou gaan klinken. De gitaar is opnieuw gelakt, er is een faseschakelaar toegevoegd en het brugelement is vervangen door een model uit de jaren zestig, maar toch is hij onnoemelijk veel meer waard dan een geheel origineel exemplaar.

Gitarist schreef over de gitaren van Jimmy Page in februari 1998.

KRIS DERRIGS LES PAUL KOPIE

Een kopie bracht Gibson terug aan de top

In de jaren tachtig nam de populariteit van Gibson snel af, als resultaat van een gebrekkige kwaliteitscontrole en de belachelijk zware instrumenten die het merk afleverde. De vraag naar replica's van goede kwaliteit steeg en Kris Derrig was daar een meester in. Oorspronkelijk bespeelde Slash in GN'R puntige BC Rich gitaren, maar die klonken in de studio niet stoer genoeg. Guns-manager Alan Niven bleek de reddende engel door met een Derrig gitaar op de proppen te komen. Door zijn Les Paul onderscheidde Slash zich direct van de hairmetalbands en plaatste hij zich in de traditie van Jimmy Page en Joe Perry.

DSM & HUMBOLDT ELECTRONICS SIMPLIFIER

GO DIRECT, KEEP IT ANALOG

3 classic PREAMPs, full featured POWERAMP simulator and Stereo CABSIM

Integrate your pedalboard adding full stereo routing directly to a PA System, Amps, Audio Interfaces or anything you need with its 4 simultaneous outputs, stereo effects loop, headphones out and aux in.

AMPTEC
distribution

Duifhuisweg 11 - Industriezone "Het Dorpsveld" - B-3590 Diepenbeek - België
<http://distribution.amptec.nl> - sales@amptec.nl
Tel: +31 (0) 73 752 12 65 - Fax: +32 (0) 11 28 14 59

MAKE IT!

WWW.MUSICMAKER.NL

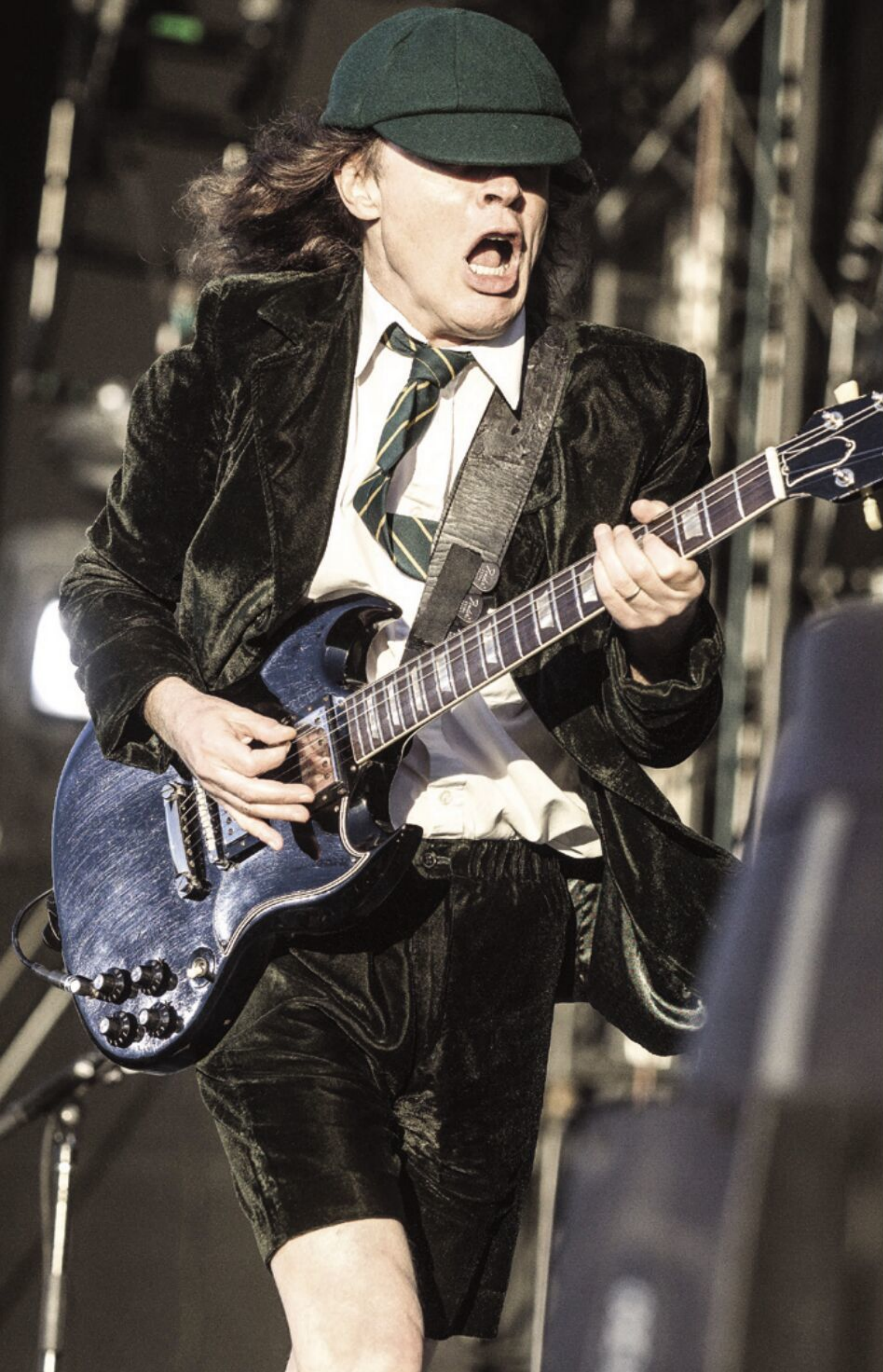
In de winkel of bij Muziekmagazines.nl € 7,50

Jaarabonnement bij Muziekmagazines.nl – met introductiekorting € 29,90

www.muziekmagazines.nl/musicmaker

MUSICMAKER. MAKE IT!

Mag. App. Site. Social. Video. Events.

ANGUS YOUNGS SG STANDARD

Rockmachine onder hoogspanning

Elk AC/DC-album werd opgenomen met een SG en hoewel Angus niet weet hoe oud zijn favoriete gitaar is, speelt hij het liefst op exemplaren van eind jaren zestig en begin jaren zeventig. Niet alleen passen de scherpe positieholtes van de SG perfect bij de duivelse horens van Angus ten tijde van 'Highway To Hell', ook de SG-sound lijkt wel speciaal gemaakt voor deze stijl. Net als in de songs van AC/DC is er bij de sound van de SG geen sprake van overbodigheden, alleen een vlijmscherpe rauwheid die is gemaakt voor powerakkoorden. De hals steekt verder uit van de body dan bij de meeste andere gitaren, zodat Angus zijn wilde vibrato tot in de hoogste posities kan volhouden.

Toen de halspen van de SG waarmee Angus tourde, een Walnut-model, eind jaren zeventig brak, maakte de in het Engelse Birmingham gevestigde gitaarbouwer John Diggins van Jaydee Guitars een nieuwe hals. Sindsdien vertrouwd AC/DC steeds op Jaydee wanneer een gitaar van Angus serieus in de kreukels raakte. Tijdens de AC/DC 'Back In Black'-tournee zweette Angus zo overvloedig dat de elektronica van een SG eronder bezweek, waarop Jaydee het instrument onder handen nam en daarbij de beroemde bliksemschichten inlegde. Het is de nu meest herkenbare SG ter wereld en vanwege zijn aanwezigheid op elk AC/DC-album daarna door vele miljoenen mensen gehoord.

'67 SG STANDARD

Een Amerikaanse legende

Robby Krieger bespeelde een paar andere SG's in The Doors, maar het exemplaar dat je in het intro van *Roadhouse Blues* hoort, is de gitaar die geschiedenis maakte: een '67 SG Standard met een Vibrola-staartstuk. De eenvoudige combinatie van PAF's en mahonie gaf deze gitaren hun kenmerkende, bijtende sound. Op *Light My Fire*, *Love Me Two Times* en *Love Her Madly*, de meest tijdloze Doors-klassiekers, hoor je ook SG's, al koos Krieger af en toe ook voor een Special met P-90's voor wat extra pit.

JAYDEE 'OLD BOY' SG

Favoriet van een metalgod

Na lang aandringen was John Diggins van Jaydee bereid als technicus van Tony Iommi mee te gaan op een Amerikaanse tournee. Het leek Diggins wel handig als Iommi een reservegitaar tot zijn beschikking zou hebben, dus bouwde hij wat nu Tony's meest iconische SG is. De gitaar was mede bedoeld als basis voor experimenten met pickups, die ook door Diggins waren ontworpen. Zijn humbuckers waren smaller dan die van Gibson, maar hadden veel meer output. Tony koos uiteindelijk voor een brughumbucker met 'blade'-magneten in plaats van poolstaafjes.

Iommi had eerder geworsteld met de gebrekkige intonatie van zijn SG Specials, dus ging Diggins voor een Schaller Badass-brug. De ebben toets liet een verschuiving zien naar 24 frets voor metal, en de ingelegde crucifixen gaven Tony zijn visuele kenmerk.

De in twee weken gebouwde 'Old Boy' was pas vlak voor het begin van de tour gereed en werd naar de VS overgevlogen terwijl de lak nog niet helemaal was uitgehard. Vanwege het klimaatverschil begon de lak bij aankomst te schilferen en zo ontstond het karakteristieke, gehavende uiterlijk dat elke metal fan zal herkennen. Het kostte nog even tijd voor Iommi de pickups vond die hem bevielen en de gitaar maakte zijn opnamedebuut op het album 'Heaven And Hell'. Sindsdien is Old Boy Iommi's nummer 1, wat hem waarschijnlijk de meest 'metal' gitaar ter wereld maakt.

FENDER STRATOCASTER

Een Amerikaans icoon

Vintage Strats waren niet altijd in trek. In 1970 kocht Clapton er zes voor een paar honderd dollar en EVH aarzelde niet om er een uit 1958 te slopen voor zijn Frankenstrat. Er waren gitaristen als Hendrix en Blackmore voor nodig om het publiek te laten zien wat de Stratocaster in zijn mars had. Een Strat vraagt om finesse. Jeff Beck bewijst dat de vibrato best op stemming kan blijven, al kan een slecht afgestelde unit een nachtmerrie zijn. Wat blijft is dat de pickups van de Strat overal doorheen snijden, de vibrato stukken beter werkt dan bij voorafgaande ontwerpen, en hij qua bespeelbaarheid en comfort de concurrentie ver vooruit was. De Strat is tot op de dag van vandaag de maatstaf voor elektrische gitaren gebleven waarmee andere modellen worden vergeleken.

Gitarist schreef over 50 jaar Stratocaster in februari 2004.

MONTEREY STRAT

Hendrix veranderde de wereld. Deze gitaar was erbij...

Stratocasters waren niet cool toen Hendrix in 1967 het podium betrad van het Monterey Pop Festival; ze werden vooral geassocieerd met typisch blanke artiesten als Buddy Holly en The Beach Boys. Toen hij, eenmaal op het podium, de elektrische gitaar opnieuw uitvond, keerden de kansen voor de Strat, en niet zo'n beetje ook. In de verkeerde handen was de Strat schel en iel, maar bij Hendrix bleek het model in staat tot een machtige brul. Amateurs worstelden met feedback bij hoge volumes. Hendrix maakte er muziek van. Hank Marvin gebruikte de vibrato-arm voor smaakvolle toonbuigingen; Hendrix ontketende er een buitenaardse invasie mee.

Rock 'n' roll was uitgevonden door zwarte muzikanten, maar de meest recente ontwikkelingen kwamen op het conto van blanke artiesten. In de persoon van Hendrix was rock 'n' roll-muziek weer terug waar hij thuishoorde, bij een zwarte gitarist die onderweg elk ander genre had meegepikt, van BB King-blues tot Bob Dylan-folk via Curtis Mayfield-soul. De veelzijdige Strat kon het allemaal aan en was de enige gitaar die Hendrix' constante vernieuwingen bij kon houden. Sindsdien zijn gitaristen op zoek naar die ene speciale Strat die net zo klinkt als die

van Hendrix. Dat is ironisch omdat zijn gitaren Jimi niks konden schelen. Daarom vernielde hij aan het eind van zijn set zijn Fiesta Red Strat, omdat hij toch wel wist dat hij zijn sound uit elke

Strat kon krijgen. Hij was namelijk zelf de Hendrix-sound.

Gitarist schreef over Hendrix' Monterey Strat in juni 2014.

DE BLACK STRAT

Pink Floyds belangrijkste gitaar

David Gilmours favoriete gitaar van 1970 tot 1986 is de gitaar van de *Comfortably Numb*-solo. Er is veel aan gedaan. Zo had de zwarte Strat op bepaalde momenten een Kahler vibrato en een Gibson PAF, maar hij werd langzaam weer in originele staat teruggebracht. Gilmour liet de vibrato-arm inkorten om er subtieler mee te kunnen omgaan.

Hij overwon de traditioneel wat dunne sound van het Strat brucelement door middel van krachtigere alternatieven, zoals een DiMarzio FS-1, alvorens te kiezen voor een speciaal voor hem gewikkelde Seymour Duncan, die nu verkocht wordt als de SSL-5. De Black Strat werd in 2019 geveild voor het verbijsterende bedrag van bijna 4 miljoen dollar (3,4 miljoen euro).

Gitarist schreef uitgebreid over de Black Strat in een voorbeschouwing van Gilmours grote gitaarveiling in juni 2019.

BLACKIE

Een schitterend ongeluk

Clapton wilde een Strat, dus kocht hij in 1970 de complete voorraad van Sho-Bud in Nashville. Hij gaf er drie weg, aan George Harrison, Pete Townshend en Steve Winwood, waardoor er drie voor hemzelf overbleven. De zwarte body van een exemplaar uit 1956 beviel hem, maar dan met de hals van een '57 Strat met V-profiel. Daar kwam de elektronica van gitaar nummer drie bij, bestaande uit twee pickups uit de jaren vijftig en één uit de jaren zeventig. De resulterende gitaar was magisch en maakte een einde aan de fase waarin Clapton uitsluitend Gibsons bespeelde. In 2004 werd Blackie geveild, wat niet minder dan 959.000 dollar (810.000 euro) voor een goed doel opleverde.

Gitarist schreef over Claptons Blackie Strat in september 1994.

NUMBER ONE

De sound die iedereen wil

In tegenstelling tot wat veel mensen denken waren de pickups van Stevie Ray Vaughans Number One (alias de 'Eerste Vrouw') niet overwonden. Die enorm krachtige sound uit zijn versterker kwam door de dikke snaren, keihard aanslaan en onveilige volumes. Plus wat hulp van een Ibanez Tube Screamer. Stevie hield de snaren ver van de toets (wat ook een betere klank oplevert) waardoor Number One waarschijnlijk de moeilijkst bespeelbare gitaar op deze lijst is. Er zaten jumbofrets op, niet omdat Stevie daarvoor had gekozen, maar omdat zijn gitaartech het zat was om elke zes maanden te herfretten. Deze Strat heeft de toon gezet voor vrijwel iedere bluesgitarist die na Stevie kwam.

FENDER TELECASTER

Het ultieme werkpaard?

De Telecaster was de eerste elektrische solidbody in massaproductie en volgens veel gitaristen is er nooit een betere gitaar gekomen. Zelfs met een oorspronkelijke Tele kun je in elke stijl van muziek terecht. Met name in country, soul en indie voelt een Tele zich thuis, maar Tom Morello, Jim Root en Richie Kotzen laten zien hoe ver een Tele daarvan verwijderd kan zijn en toch kan overtuigen. Leo Fender zag wat er gedaan moest worden en deed het: de Tele blijft op stemming, klinkt geweldig en speelt heerlijk. Kleine imperfecties, zoals de moeilijk te intoneren brug met drie zadels en de brom van de singlecoils, zijn op te lossen zonder dat dit ten koste gaat van de klassieke Tele-klank. Deze gitaar is het ultieme werkpaard.

Gitarist schreef over de geschiedenis van de Telecaster in mei 2011.

MICAWBER

Productieve riffmachine van
The Rolling Stones

Eric Clapton gaf Keith een 1953 butterscotch blonde Telecaster voor zijn 27e verjaardag - hadden wij maar zulke vrienden. Onder de bijnaam Micawber werd dit al snel de beroemdste Stones-gitaar. Keiths technicus verving het halselement door een Gibson PAF (met de magneten achterstevoren) en de brugpickup moest wijken voor een lapsteelelement dat een vergelijkbaar ontwerp had als de allereerste Tele-pickups. Ook koos Keith voor zes individuele brugzadels in verband met de betere intonatie. Micawber staat meestal gestemd in open G (DGDGBD), waarbij de laagste snaar wordt verwijderd. De gitaar is te horen op live-uitvoeringen van *Brown Sugar*, *Honky Tonk Women* en andere hits. Open G was oorspronkelijk een stemming voor slidegitaar, maar Keith baseerde er zijn unieke slaggitaarstijl op. De Tele is een van de weinige gitaren die je meer geven naarmate je harder aanslaat, en dat past precies bij de non-chalante stijl van Keith.

Het feit dat je Telecasters in vrijwel elk subgenre kunt tegenkomen, is voor een groot deel te danken aan Keith Richards. Van Slipknot tot indie-jonkies, Zeppelin tot de countrysterren, Keef is de naam waar ze allemaal naar opkijken. Net als zijn eigenaar staat Micawber nog altijd aan de top, ook nu veel collega's al met pensioen zijn.

PAGE' DRAGON

De oorspronkelijke Zeppelin-gitaar

Jeff Beck kon niet overweg met zijn Burns Trisonic en pikte daarom de blonde Telecaster in van zijn Deltones-bandcollega John Owen. Hij gebruikte die gitaar bij The Yardbirds voor hij hem in 1968 cadeau deed aan Jimmy Page omdat die hem bij de band had geïntroduceerd. Die Tele zou Page' favoriete gitaar worden en hij gebruikte hem voor alle tracks van het Led Zeppelin-debuutalbum en de *Stairway To Heaven*-solo. Page versierde zijn gitaar eerst met ronde spiegeltjes (te zien op de foto), maar de gitaar werd pas echt legendarisch nadat hij hem had beschilderd met een zelf ontworpen psychedelische draak.

Gitarist schreef over de gitaren van Jimmy Page in februari 1998 en testte een replica van de Jimmy Page Mirror Telecaster in augustus 2019.

Getty

Getty

FENDER TELECASTER/ESQUIRE KRUISING

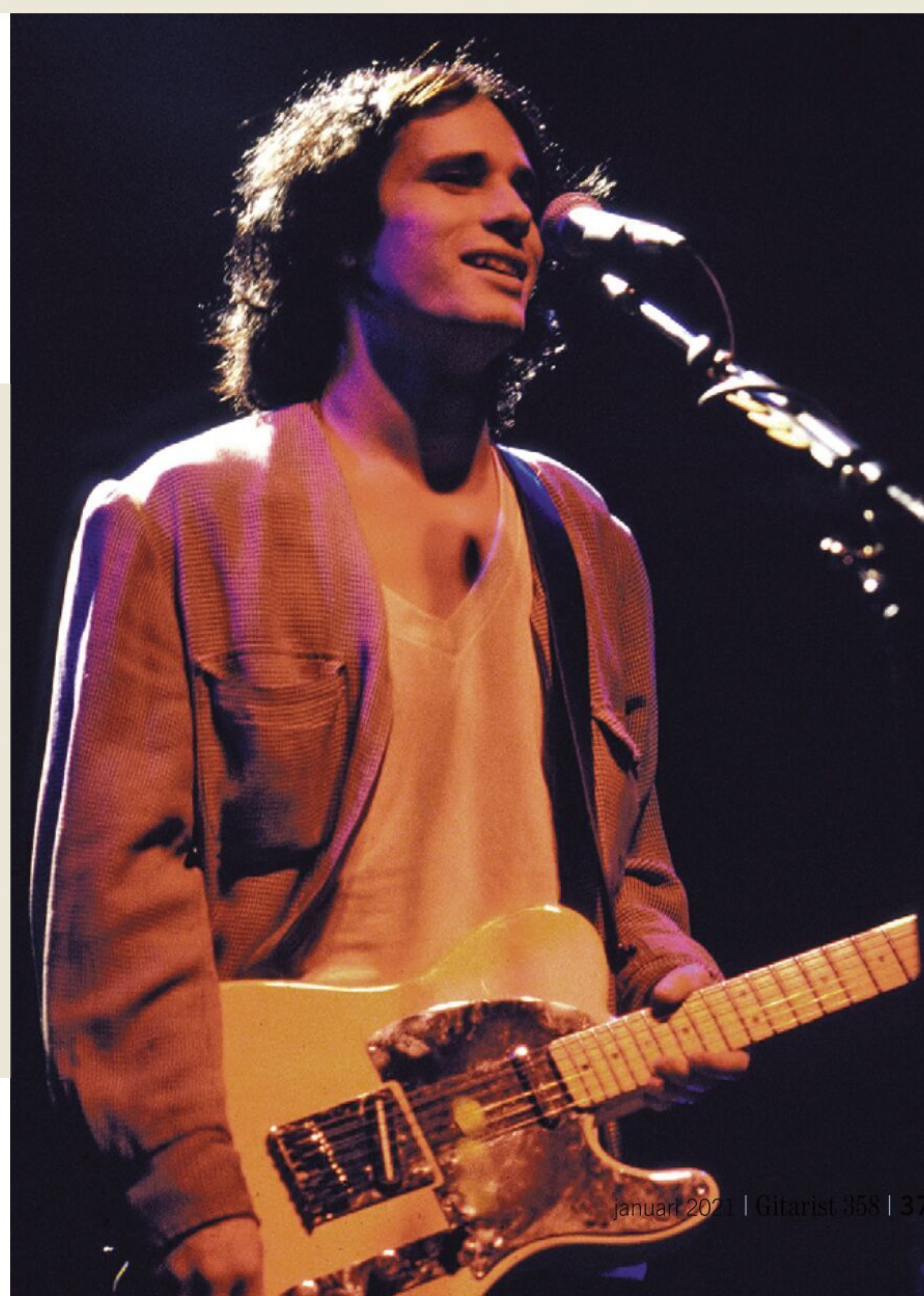
Van Born To Run tot Nebraska

De gitaar die Bruce Springsteen in 1973 kocht, bestond uit een hals van een 1957 Esquire en een body met een routing voor vier pickups en vier uitgangen (sommige sessiegitaristen deden dat om in de studio betaald te kunnen krijgen voor vier 'partijen'). De gitaar was uitermate licht en resoneerde als een akoestische gitaar omdat hij in feite compleet was uitgehold. Bruce gebruikte deze Tele onafgebroken tussen 1973 en 2012, en neemt er nog steeds mee op.

1983 FENDER TELECASTER

Een onpopulaire gitaar raakt ieders hart

Toen Jeff Buckley's gitaar in 1991 werd gestolen, leende hij de Telecaster uit 1983 van zijn vriendin Janine Nichols. Teles uit begin jaren tachtig hebben niet bepaald een goede reputatie. Ze hebben een andere brug waarbij de snaren niet door de body lopen, ze zijn zwaar en geven de bespeler niets cadeau. We weten niet of dit toevallig een bijzonder goed instrument was of dat de magie in de handen van Jeff Buckley zat. Hoe dan ook, bij hem klonk het ding geweldig. Hij en zijn gitaar waren daarna tot Jeffs dood onafscheidelijk, en het instrument is nu in bezit van Matt Bellamy van Muse.

Getty

OFFSET- & HOEKIGE GITAREN

Het alternatief?

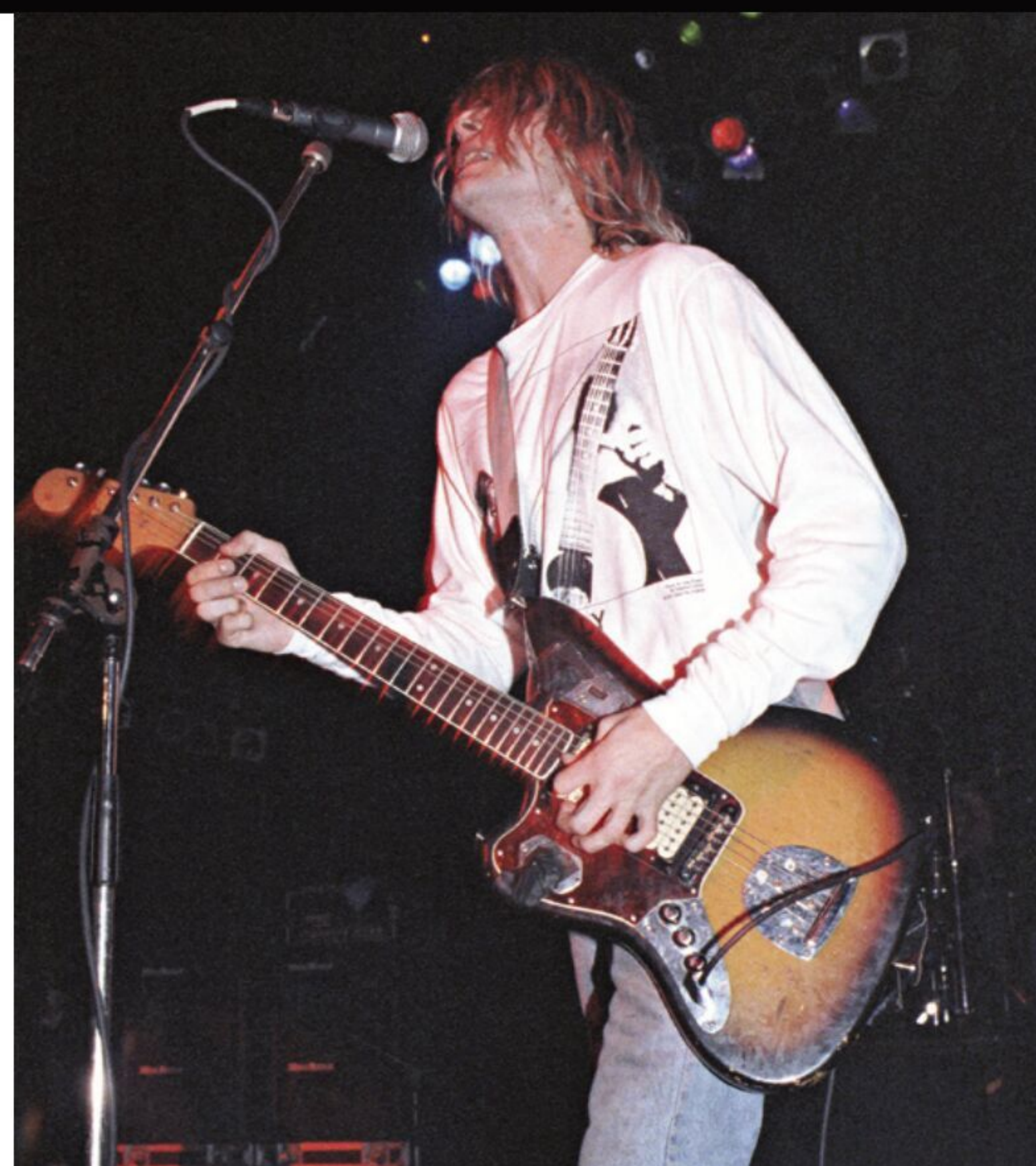
Rock heeft altijd rebellen en buitenbeentjes verwelkomd en dat geldt net zo goed voor de elektrische gitaar en de soms buitenissige ontwerpen daarvan. Het is moeilijk te geloven, maar de Gibson Flying V en Explorer gaan terug naar 1958, wat dichterbij het begin van de Tweede Wereldoorlog ligt dan bij het eerste Metallica-album. Offset-ontwerpen waren hun tijd vooruit omdat de muziek waarvoor ze gebruikt konden worden, er nog niet was. Sommigen zeggen zelfs dat de Fender Jaguar en Jazzmaster pas in de jaren negentig volwassen werden. Deze gitaren klinken net zo apart als ze er uit zien. Fender ontwierp speciale elementen voor genoemde modellen en creëerde zo een aparte markt van trouwe volgelingen voor hun buitenbeentjes.

FENDER JAGUAR

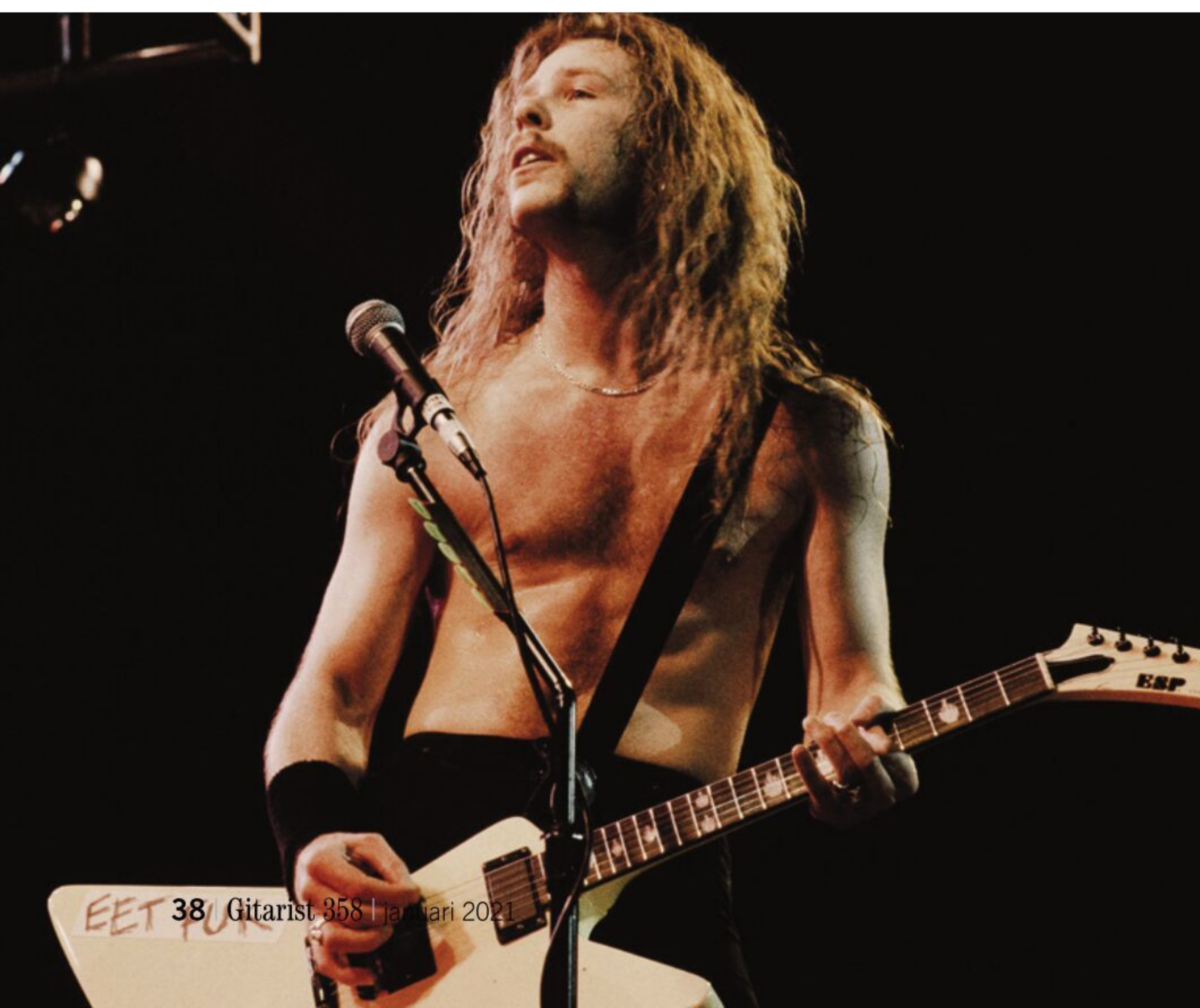
De ultieme grungegitaar

In 1991 kocht Kurt Cobain via een advertentiekraantje zijn Jaguar uit 1965. Dat was waarschijnlijk een van de weinige betaalbare linkshandige gitaren die hij kon vinden, aangezien Jaguars niet erg geliefd waren bij verzamelaars. Nadat hij de gitaar onder handen had genomen, was het alleen nog van de buitenkant een Jaguar; het unieke slaggitaarcircuit van de Jaguar werd afgesloten en de enkelspoelselementen werden vervangen door een DiMarzio PAF en Super Distortion. De gitaar klonk vet en bleef vanaf dat moment het hart van de Nirvana-sound.

Gitarist schreef over de Jaguar in april 2001 en mei 2004.

Getty

HETFIELD'S 'EET FUK' ESP

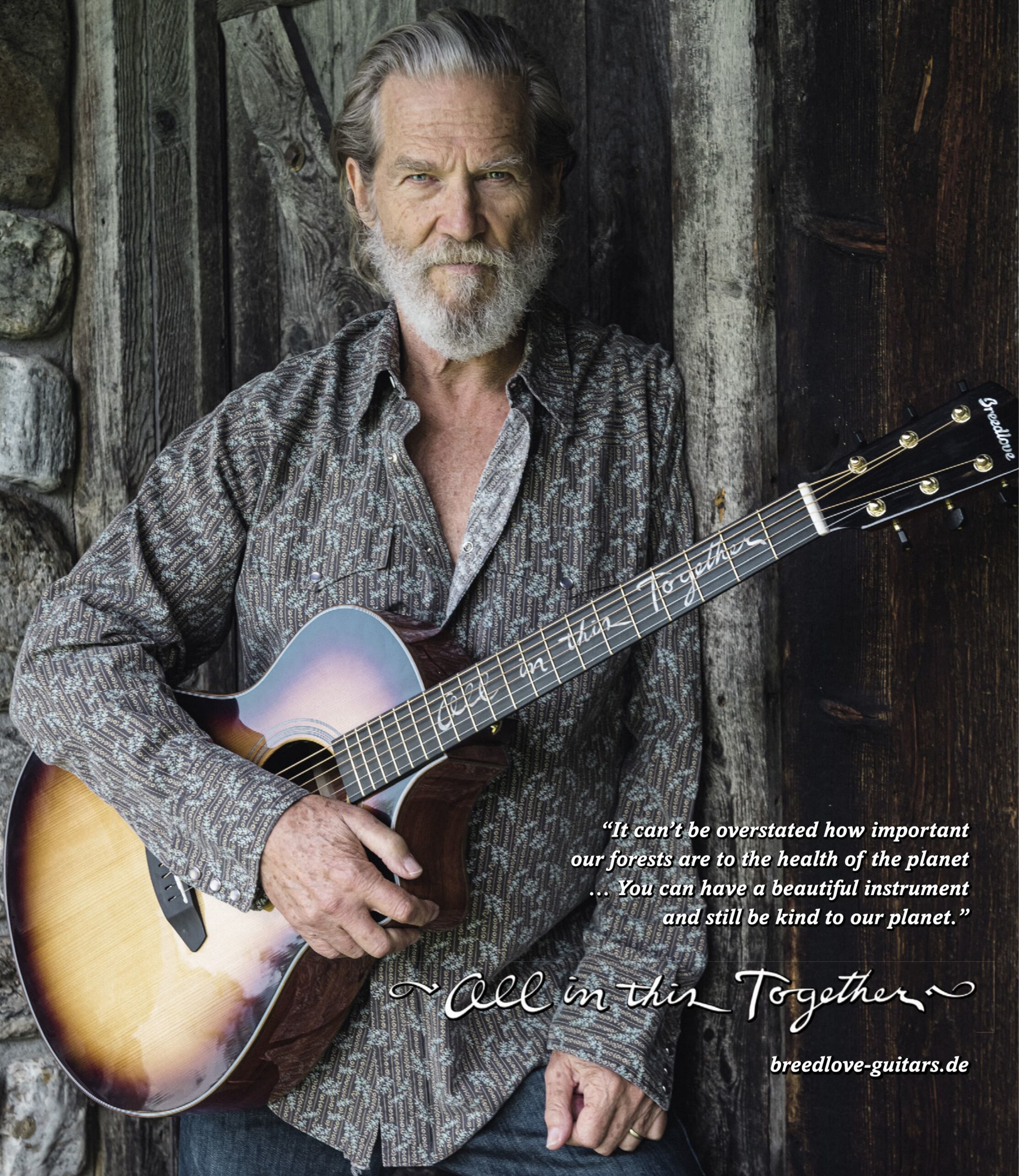
Zo ziet de sound van thrash er uit

De sticker die James Hetfield oorspronkelijk had gemaakt, las 'EET FUK SLEEP' als verwijzing naar zijn drie favoriete bezigheden (gitaarspelen haalde de top 3 blijkbaar niet), maar was te groot om op de gitaar te passen. ESP bouwde dit Explorer-model voor James in 1987, ter vervanging van zijn Gibsons, en het was zijn favoriete gitaar tot en met de periode van het 'Black Album'. Niet onbelangrijk is dat deze overstap ook betekende dat James actieve elementen ging gebruiken en EMG's werden, dankzij zijn steun en die van Kirk Hammett, de standaard voor extreme metal.

Breedlove

The Jeff Bridges Signature Model

*"It can't be overstated how important
our forests are to the health of the planet
... You can have a beautiful instrument
and still be kind to our planet."*

~ All in this Together ~

breedlove-guitars.de

EN DAN ZIJN ER OOK NOG...

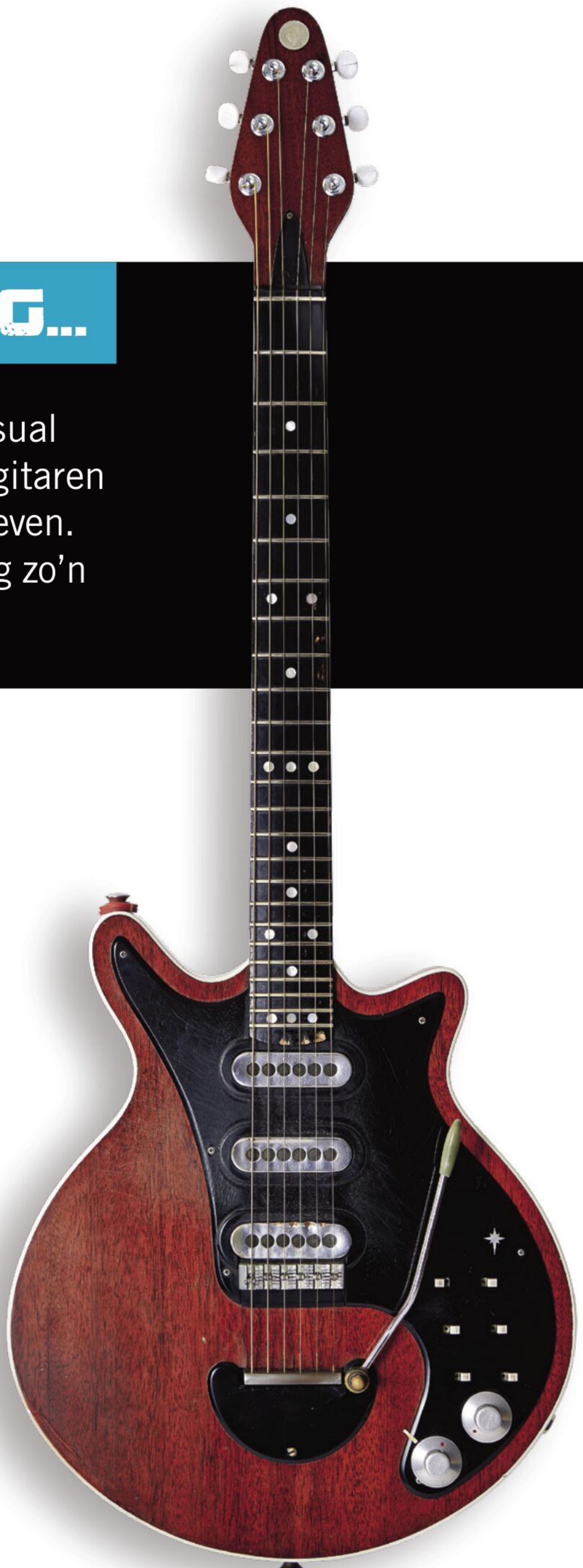
Naast Les Pauls, Strats, Teles en alle overige usual suspects zijn er ook nog een hele hoop andere gitaren en hun bespelers die mede rock hebben vormgegeven. We doen een ruime greep, om te beginnen met nog zo'n iconisch instrument: Brian May's Red Special.

BRIAN MAY: RED SPECIAL

Zelfgemaakte gitaar passende voor een koning

Ook met een fabrieksmodelletje zou Brian May direct herkenbaar zijn, maar zijn unieke sound heeft wel degelijk te maken met de Red Special, de gitaar die Brian op zijn vijftiende zelf met zijn vader bouwde. De hals werd gemaakt van een oude open haard en de body van een eikenhouten tafel, houtsoorten die normaal gesproken niet gebruikt worden om een gitaar van te bouwen. Ook het (uitstekend werkende) vibratosysteem werd door Brian en zijn pa zelf ontworpen en gemaakt. Omdat de zelfgebouwde pickups niet goed functioneerden, monteerde Brian een drietal Burns Tri-Sonics, die lijken op Strat pickups maar voller klinken. Ook de elektronica is uniek: elk element heeft zijn eigen aan/uit- en faseschakelaar. De pickups zijn in serie geschakeld, wat een enorm dikke sound oplevert als je ze alle drie tegelijk gebruikt. Zo dik, dat Brian vrijwel altijd alleen het brugelement of het halselement met het middelste element combineert. De karakteristieke holle sound - denk aan de solo van *Bohemian Rhapsody* - ontstaat door één of meer pickups uit fase te schakelen. Ook met een AC30 en een Rangemaster treblebooster is Brians sound vrijwel niet te evenaren, al was het maar vanwege het schandalige volume dat ervoor noodzakelijk is.

Gitarist plaatste een 15-pagina special over de Red Special in november 2014.

RICKENBACKER 360

The Beatles, in een flesje

Geen enkele gitaar rinkelt zo lekker als een Rickenbacker en dat geldt eens te meer voor de 12-snarige versies. Bij de introductie van de 360/12 in 1964 gaf Rickenbacker er twee aan John Lennon en George Harrison (die al Ricky 325 en 425 modellen bespeelden). De klank van die gitaar werd direct de sound van pop in de jaren zestig, en ook The Byrds (vooral die), The Who, en The Beach Boys wisten dat. De pickups, brug en het hele bouwproces van de 360/12 waren op maat gemaakt, zodat er eigenlijk geen alternatieven voor die specifieke sound waren. Dankzij Byrds-erfgenamen als Tom Petty en REM bleef de 360/12 populair.

Gitarist schreef over de 12-snarige Rickenbacker in augustus 2009 en september 2011.

DANELECTRO 3021

Jimmy Page' geheime wapen

Danelectro's waren goedkope gitaren, met gedeeltelijk holle body's van hardboard. Hun unieke 'lipstick'elementen hadden een rauwe, schurende klank waar Page wel raad mee wist, vooral in DADGAD-stemming.

De 3021 is te horen op *Kashmir*, *In My Time Of Dying* en *White Summer/Black Mountain Side*, en het was Page' reservegitaar voor zijn andere favoriet bij het begin van Zep, de Dragon Telecaster. De 3021 is in actie te zien tijdens 'Zeppelin At Earl's Court 1975'.

Gemaakt van masoniet (hardboard) en vinyl in plaats van betere, meer gebruikelijke materialen en met een prijskaartje van minder dan 40 pond toen Page de zijne kocht, bewijst de 3021 dat ook goedkope gitaren een goede koop kunnen zijn.

Gitarist schreef over de gitaren van Jimmy Page in februari 1998 en over Danelectro in een feature in april 2006.

Getty

GRETSCH TWANG MACHINE

Rechthoekige rock 'n' roll-ritmes

Bo Diddley hielp van blues rock 'n' roll te maken en zijn muziek beïnvloedde Buddy Holly, Elvis en The Beatles. Daarvoor bouwde hij zijn eigen gitaar, met een rechthoekige body en een pickup die hij van onderdelen van een oude platenspeler gemaakt had. Gretsch produceerde de Twang Machine naar zijn ontwerp en met zijn rechthoekige gitaar stond Diddley aan het begin van het showmanship van rock 'n' roll. Ook bewezen DeArmond singlecoilpickups met deze gitaar best op hun plek te zijn in rockmuziek en iedereen ging op jacht naar die twang.

AIRLINE RES-O-GLASS

Jack White's garagerockmachine

Niet alleen ziet de Res-O-Glass er enorm cool uit in de video van *Seven Nation Army*, hij heeft ook een lofiklank die roept om garagerock. Omdat ze zo groot zijn, zien de pickups er misschien uit als humbuckers, maar in werkelijkheid gaat het om een heel apart enkelspoelsontwerp. De body is semihol, met een glasvezel voor- en achterkant rond een esdoorn kern, en de houten brug zweeft boven de body. Akoestisch klinkt de Res-O-Glass dozig en resonant, en met vervorming klinkt hij als...The White Stripes.

Seven Nation Army

Blijkbaar gebruikte Jack White dus niet de Res-O-Glass om zijn grootste hit op te nemen - die eer gaat naar een Kay K6533 archtop-hollowbody van begin jaren zestig met een enkel Kay 'kaasrasp' enkelspoelselement bij de hals. Hij combineerde dat met de fuzz van een Electro-Harmonix Big Muff Pi (met de sustain hoog en de andere regelaars iets boven het midden). De pitchshifter is een essentieel onderdeel van deze sound. Jack gebruikte een Digitech Whammy, ingesteld op een octaaf lager.

Gitarist schreef over de Airline Res-O-Glass in een feature over Valco gitaren in maart 2006.

Getty

PRS SINGLECUT

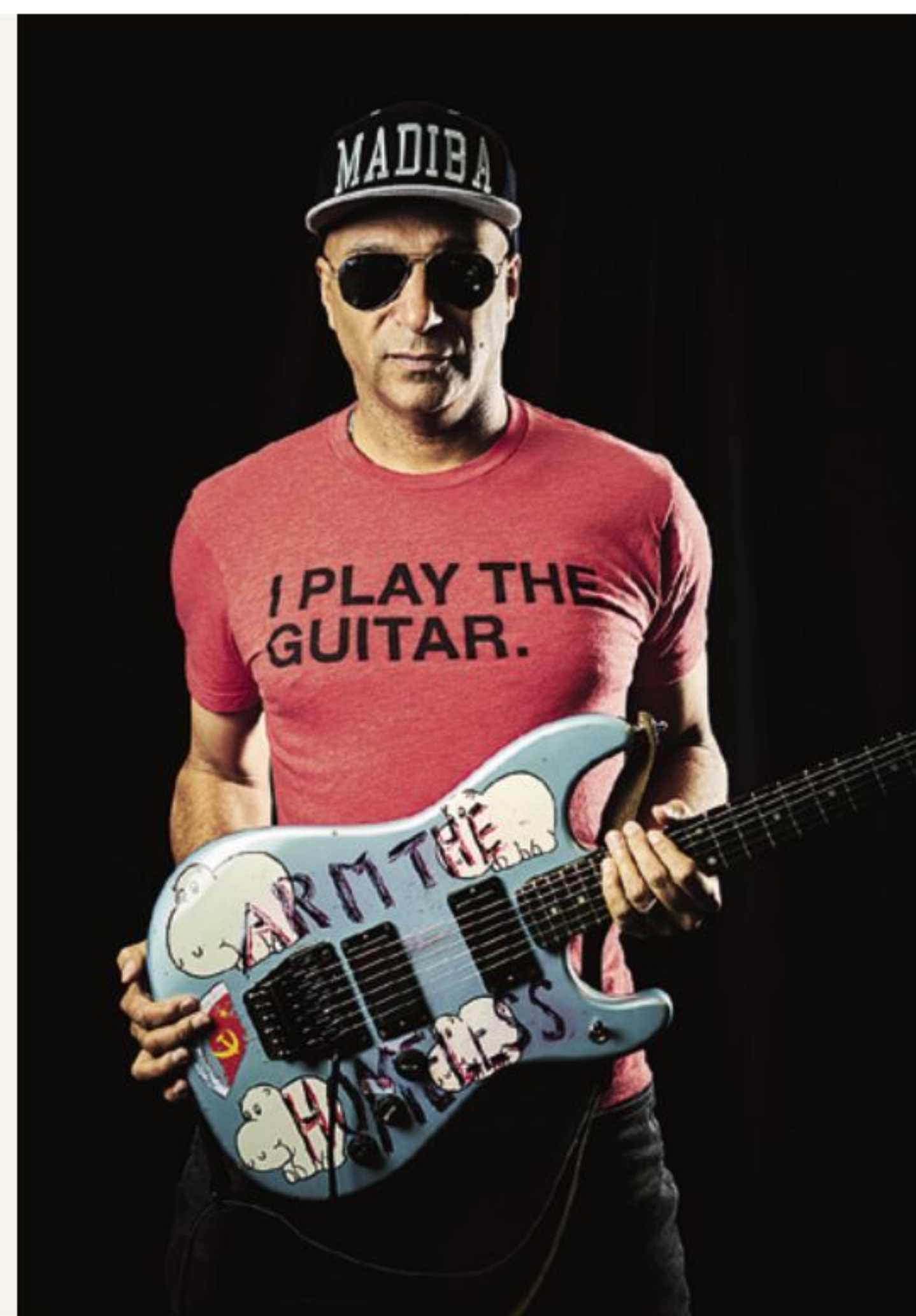
De moderne metalgitaar

De PRS Custom 24 is een combinatie van het beste wat Fender en Gibson de gitaarwereld hebben gebracht, maar in 2000 probeerde PRS met de Singlecut dichter in de buurt van de klassieke Les Paul te komen. De 25-inch (635-mm) mensuur werkt beter voor heavy riffs dan Gibsons 24,75 inch (628 mm) en de efficiënte vibrato van PRS betekende dat nu ook liefhebbers van het vette Les Paul-geluid een whammy tot hun beschikking hadden. Gevolg was dat moderne rockers als Mark Tremonti en Story of the Year er een moesten hebben. Gibson ging naar de rechter, maar PRS won de rechtszaak, met als bonus gratis publiciteit voor het Singlecut-model.

ARM THE HOMELESS

Tom Morello maakt zich kwaad op zijn gitaar

Met allerlei baantjes wist Morello genoeg te sparen voor een gitaar uit een customshop in LA. Hij haatte het resultaat en veranderde de hals, hardware en elektronica verschillende keren. Hij bleef ontevreden en gaf uiteindelijk op. De gitaar eindigde met EMG pickups, een Ibanez Edge vibrato en de hals van een Kramer-kopie. Dat de sound hem niet beviel maakte hem extra creatief en dat hebben we geweten! Soms gaat het niet om je spullen.

Getty

IBANEZ JEM

De ideale moderne shredmachine

Halverwege de jaren tachtig hadden Japanse fabrikanten een goede reputatie opgebouwd met hun kwalitatief ijzersterke kopieën. Toch werden hun eigen ontwerpen niet altijd serieus genomen. De samenwerking met Steve Vai maakte daar direct een einde aan. De JEM werd de basis voor de RG550, de ultieme jarentachtig shredgitaar. De hals was flinterdun, gemaakt voor sweep-picking, en de flitsende kleuren waren ook vanaf de achterste rij van een stadion nog duidelijk te zien. De Edge vibrato was zelfs nog beter dan de Floyd Rose en met wat hulp van DiMarzio maakte Ibanez definitief een einde aan het verhaal dat Japanse OEM pickups 'gewoon niet goed genoeg' waren.

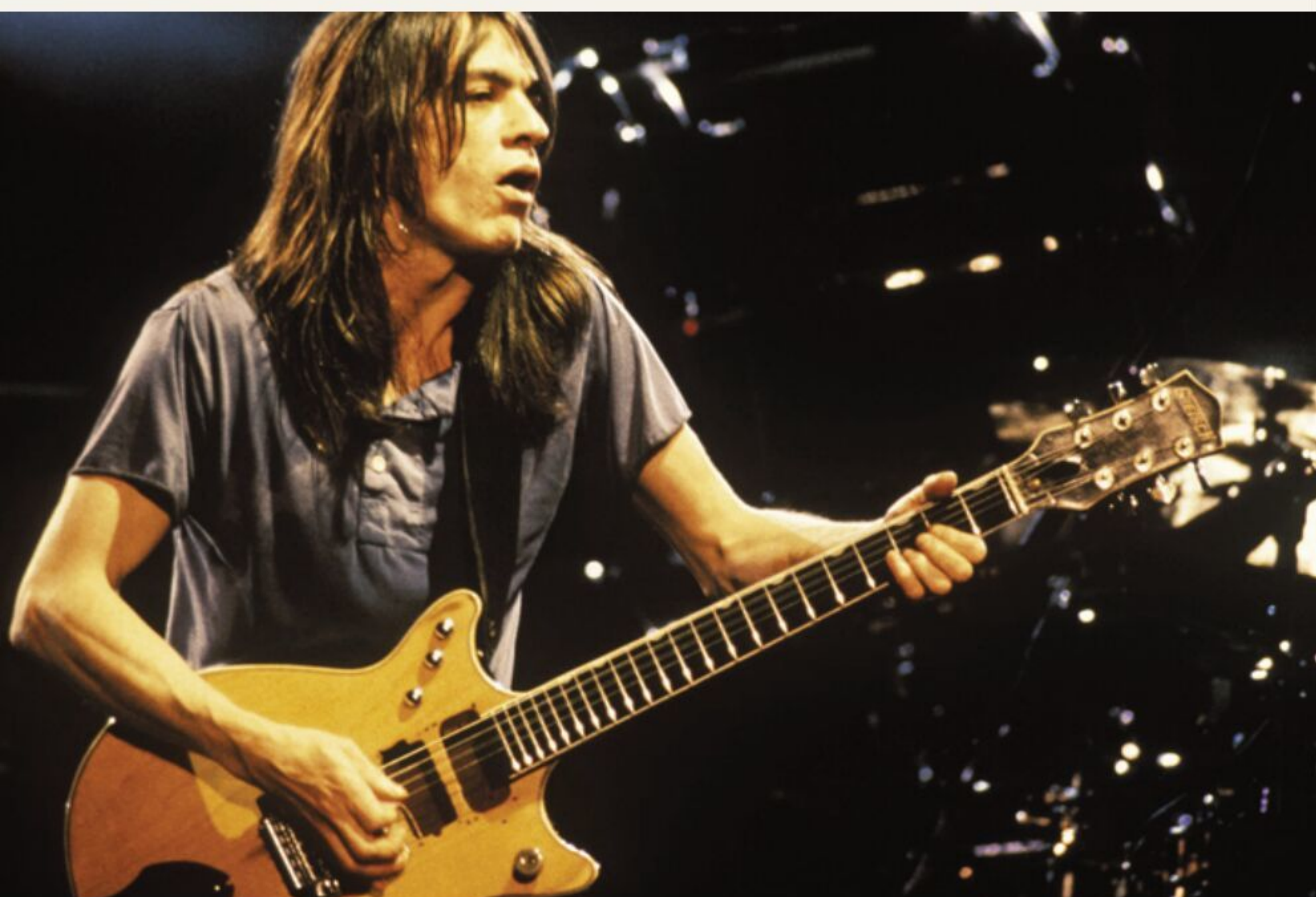
Gitarist schreef over de Ibanez JEM gitaren in een feature in november 1996.

WASHBURN N4

De extreme gitaar van Nuno Bettencourt

Ibanez en Kramer hebben bewezen dat je succes kon hebben door bekende gitaristen aan je te binden, en Washburn won de hoofdprijs toen ze Nuno Bettencourt strikten, vlak voordat *More Than Words* een wereldhit werd. Het was begin jaren negentig, hairspray maakte plaats voor grunge en de natuurlijke look van de N4 zag er plotseling veel eigentijds uit dan de neonkleuren van Charvel en Ibanez. De beste shredders eisten ongehinderde toegang tot de hoogste frets van de gitaarhals en dankzij de Stephens Extended Cutaway kregen ze dat, als nooit tevoren.

Gitarist testte de Washburn N4 in april 1992.

GRETSCH JET FIREBIRD

De klank van AC/DC's grootste hits

Een Gretsch is misschien geen voor de hand liggende keuze voor hardrock, maar het was uitgerekend deze gitaar die Malcolm Young in staat stelde op de been te blijven naast de gespierde Gibson van zijn broer Angus. Een vibratostaartstuk kan gaan zweven als je hard aanslaat - en Malcolm sloeg hard aan - dus monteerde hij daar een vaste brug voor in de plaats. Omdat hij toch alleen de brugpickup gebruikte, verdween de andere in de vuilnisbak. Om net als Malcolm te klinken gebruik je weinig gain en dan nog een beetje minder. Sla fors aan tot je de versterker hoort zwoegen.

Getty

CHARVEL SAN DIMAS STYLE 1

Sprintgitaar zoekt gitarist met lang haar

Wayne Charvels customshop in Californië verkocht EVH de body voor zijn Frankenstrat en dankzij diezelfde EVH explodeerde even later de markt voor Strats met een humbucker en Charvel was een van de eersten die daar gebruik van wisten te maken. In de film *Crossroads* en ook in David Lee Roths soloband bespeelde Vai een San Dimas, daarmee bevestigend dat Charvel het merk was voor iedereen die net als Eddie wilde zijn. Hun speciaal gemaakte halzen met samengestelde (compound) radius waren gemaakt om op te shredden en het leek wel of heel LA er een wilde kopen.

Gitarist testte de Charvel San Dimas in oktober 1995.

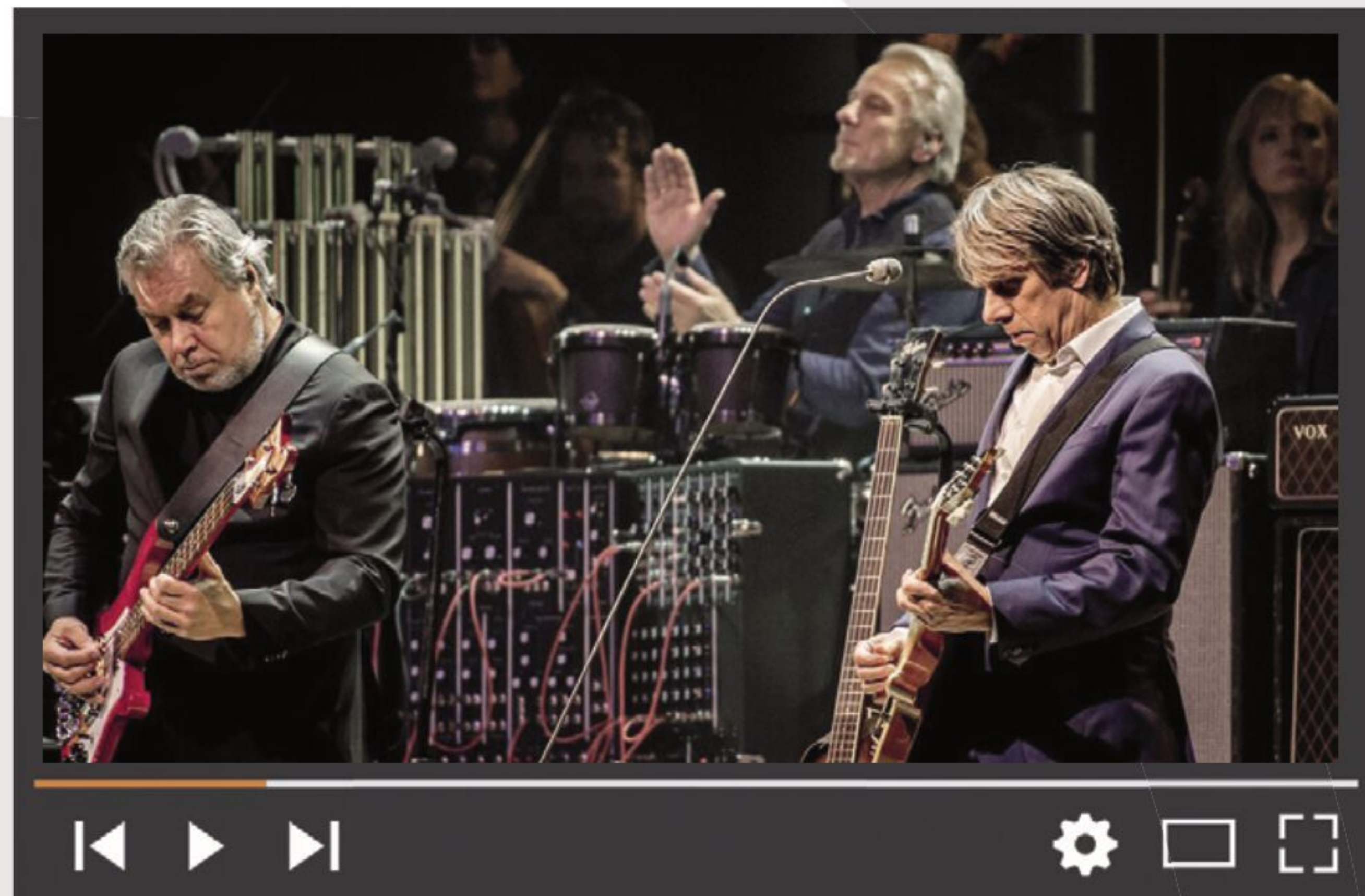

StageCoach Sessions

Videoseries voor muzikanten

Dr. Jordan Institute Nicole Jordan,
Mark Tuinstra, Stefan Kruger en Sean Fasciani

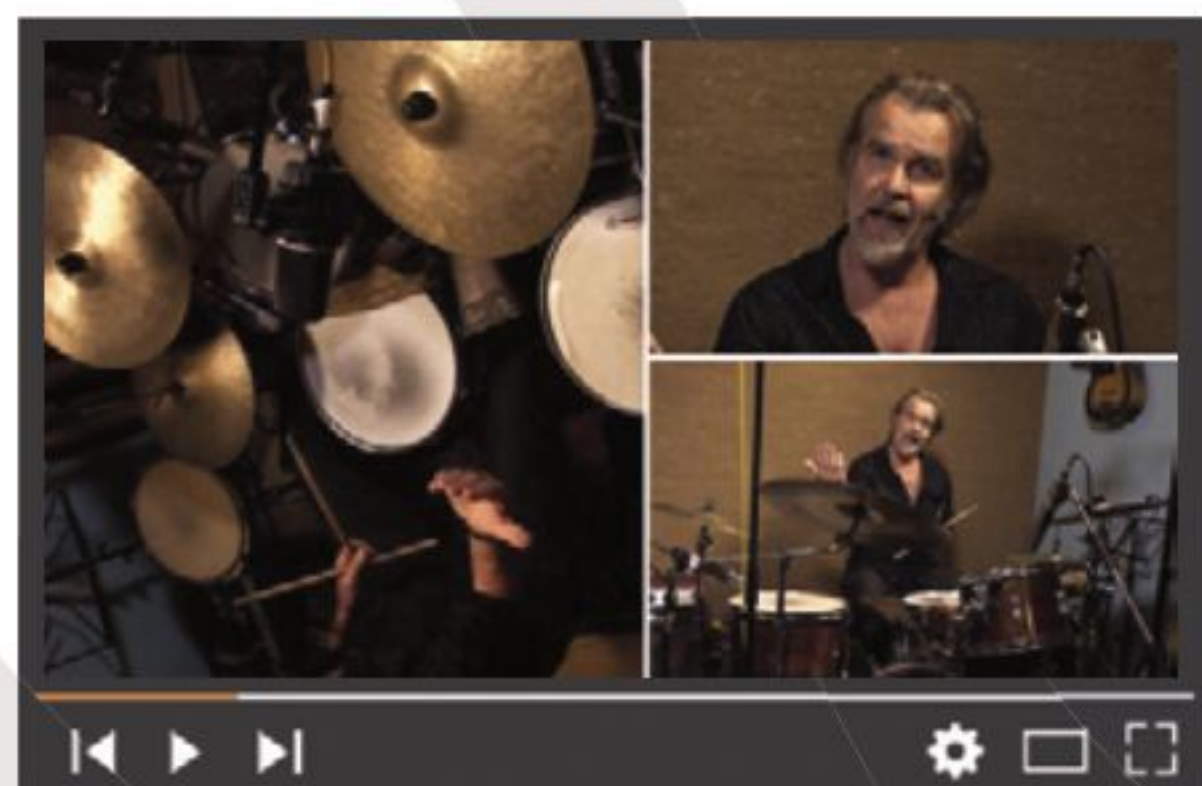
Jac Bico Gitaarsounds van The Beatles

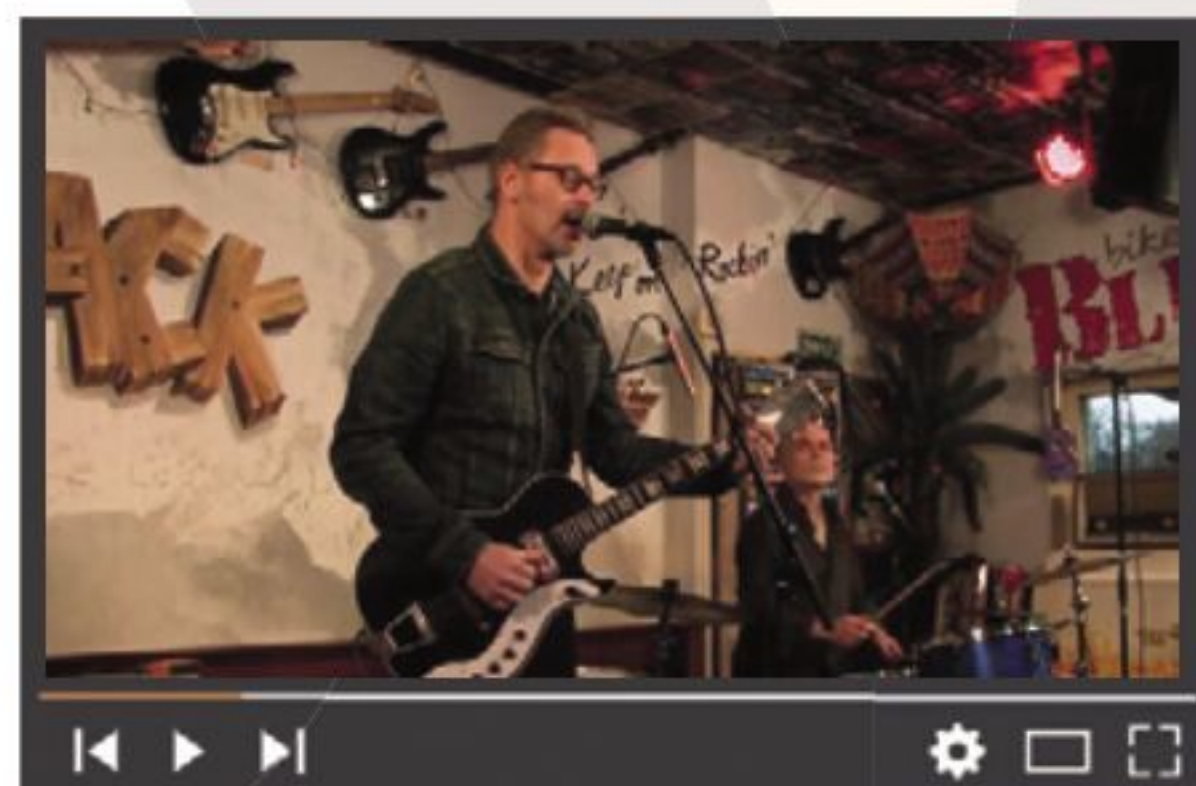
Rory Ronde Neo-Soul Gitaar &
Neo-Soul Productions

Jay-P Microfoonkeuzes voor elektrische gitaar

BJ Baartmans, Sjoerd van Bommel The Space
Age Travellers

Richard van Bergen en JJ Goossens van
Richville Blues & roots

Jesús Hernández & Jan-Luc van Eendenburg
Buena Vista Cuba

Jérôme Hol
Trio-performances en
workshop fusion

Check [Musicmaker.nl](https://www.musicmaker.nl), [Gitarist.nl](https://www.gitarist.nl), [Slagwerkkrant.nl](https://www.slagwerkkrant.nl), [DeBassist.nl](https://www.debassist.nl), [Interface.nl](https://www.interface.nl)

Gitarist

Interface

Zoals wel vaker kwam de zevensnarige gitaar via jazz naar rock, met George Van Eps als belangrijkste pionier van het idee in de moderne tijd. En net als bij de zessnarige gitaar hebben moderne gitaristen creatieve gebruiksmogelijkheden gevonden die de oorspronkelijke ontwikkelaars van de zevensnaar nooit hebben kunnen voorzien. Korn en Periphery zijn zelfs nog verder verwijderd van Van Eps dan Zakk Wylde is van Les Paul. Natuurlijk zijn zeven- en achtsnarige gitaren uitermate geschikt voor lage stemmingen, maar ze zijn meer dan alleen zwaar geschikt. Ze maken akkoordgrepen en arpeggio's mogelijk die op een zessnarige gewoon niet kunnen, en vanwege hun enorme bereik kunnen ze van licht tot heel donker. Juist dat maakt ze zo gewild bij enkele van de meest innovatieve gitaristen van vandaag.

GITAREN MET MEER BEREIK

Als zes snaren niet genoeg zijn

IBANEZ TAM100

Perfect voor djent en meer

De TAM100 was niet de eerste achtsnarige Ibanez gitaar, maar in Tosin Abasi (foto) vond het merk een ambassadeur die het creatieve potentieel van het instrument volledig wist te benutten. Gitaristen hadden al eerder slap- en poptechnieken van bassisten afgekeken, maar nooit klonken die zo overtuigend als bij Abasi, mede dankzij de zware snaren en de verlengde mensuur. De manier waarop hij tapping en ritmische vondsten in zijn spel weet te verwerken maakt zijn muziek nog origineler, waarbij hij het volledige bereik van zijn gitaar bestrijkt. En passant legde Abasi ook critici die de achtsnarige gitaar als gimmick hadden afgedaan het zwijgen op.

IBANEZ UNIVERSE

Metal met meer diepte dan ooit

Steve Vai kreeg zijn zevensnarige Ibanez net op tijd voor de opnames van Whitesnake's 'Slip Of The Tongue' en gebruikte hem op elke track, net als op 'Passion And Warfare'. Hoor de Universe in actie op *Judgement Day*, *The Audience Is Listening* en *I Would Love To*. Steve's powerakkoorden kwamen nog harder aan met die lage B-snaar erbij, waardoor je een kwint onder de grondtoon extra krijgt. Dankzij de invloed van Vai werd de Ibanez Universe de eerste zevensnarige gitaar die in massa geproduceerd werd. Toen Korn er twee van in handen kreeg, was metal voor altijd veranderd.

Gitarist schreef over de Ibanez Universe in een JEM special in november 1996.

Lees verder op [Gitarist.nl](https://gitarist.nl)

Over de meeste hier besproken gitaren hebben we de afgelopen 30 jaar in Gitarist geschreven. Op onze website vind je een selectie van deze artikelen in pdf-formaat die je kunt downloaden.

G

Epiphone Joe Bonamassa Black Beauty Les Paul Custom

Rivalen

- Hagstrom Swede
- Sire Larry Carlton L7
- PRS SE 245

vorm en inhoud

Joe Bonamassa koos een bijzonder gitaar uit zijn verzameling voor deze Epiphone replica. Is de Custom met drie pickups niet de coolste Les Paul van het jaar? tekst **Dave Burrluck** fotografie **Neil Godwin**

Deze Epiphone is gebaseerd op Joe Bonamassa's Les Paul Custom uit 1958. Hij heeft drie pickups, vintage mojo, een geweldig achtergrondverhaal en een keurige koffer. Maar hij ziet er niet alleen mooi uit; dit instrument laat ook nog maar eens zien hoe goed gitaren uit Azië tegenwoordig zijn.

Net als een oorspronkelijke Custom is deze gitaar van mahonie gemaakt, met een ebben toets. Hij is iets lichter dan Joe's origineel, maar

Custom uit 1958. Afgezien van hun wat lompe uiterlijk functioneren ze prima en de gitaar blijft goed op stemming. De Graph Tech NuBone topkam is perfect gesneden, eerlijk gezegd beter dan op sommige recente Gibsons die we hebben gezien.

De drie vergulde ProBuckers (2's bij de hals en in het midden en een 3 bij de brug) doen vrolijk mee met het zwart/gouden feestje. De PAF-achtige ProBuckers verschenen rond 2013 en krijgen sindsdien goede

element. Dat kun je overigens alleen maar in combinatie met het brucelement selecteren, met de driestandenschakelaar in de middelste positie. Nadeel daarvan is dat je de klassieke hals-brugcombinatie van de standaard Les Paul nu moet missen, terwijl daar juist allerlei karakteristieke sounds te krijgen zijn. In plaats daarvan levert deze Les Paul in de middenstand een wat Fender-achtig geluid, maar dan voller en met een nadrukkelijk aanwezig middengebied. Het is een relatief helder geluid - natuurlijk ook dankzij de brugpickup - voor een Les Paul, die veel mensen waarschijnlijk 'donker' vinden klinken. In de praktijk blijken diepte, helderheid en kracht bij deze Epiphone mooi in balans. Perfect voor klassieke blues- en rockstijlen zonder te zwaar of eendimensionaal te klinken. En dat is dan alleen nog maar het brucelement. Dat gezegd hebbend: draai het volume terug en de attack verdwijnt naar ons oordeel iets te veel. En we zouden zelf waarschijnlijk een treble bleed installeren om meer hoog te behouden. Zeker als je ook andere stijlen dan rock wilt spelen.

De halspickup op zich is al reden genoeg om deze betaalbare Les Paul aan te schaffen. Het is een mooie, volle en toch heldere sound.

EPIPHONE JOE BONAMASSA BLACK BEAUTY LES PAUL CUSTOM

RICHTPRIJS: € 799,- (incl. koffer)

LAND VAN HERKOMST: China

TYPE: elektrische single-cut solidbody

BODY: mahonie (niet uitgehold)

HALS: mahonie, fifties profiel, gelijmd

MENSUUR: 628 mm

TOPKAM/BREEDTE: Graph Tech NuBone/43,07 mm

TOETS: ebbenhout met binding, positieblokken van imitatieparelmoer, 305-mm (12-inch) radius

FRETS: 22, medium/jumbo

HARDWARE: Epiphone LockTone tune-o-matic brug en studstaartstuk, vintage-stijl Epiphone Historic stemmechanieken -verguld

STRINGSPACING BRUG: 51,5 mm

ELEKTRONICA: 2 x Epiphone ProBucker 2 humbucker (hals en midden), 1 x ProBucker 3 (brug), 3-standenschakelaar, 2 x volume, 2 x toon

GEWICHT: 4,23 kg

OPTIES: geen

REEKS: Standaard 2-pickup Epiphone Custom met Slim Taperhals, in zwart of wit

LINKSHANDIG: nee

AFWERKING: Ebony

DISTRIBUTEUR: Gibson Europe BV, Amersfoort, tel. 088-0231000

WEBSITE: www.epiphone.com

Over een opengedraaide Marshall houdt de Epiphone stand tegenover een Gibson Les Paul Classic

nog altijd stevig gebouwd. Natuurlijk zien we hier geen nitro afwerking, maar standaard polyesterlak, die een mooi contrast vormt met de vergeelde binding bij de boven- en onderkant van de body, de toets en de kop. We vinden de nieuwe, meer op Gibson lijkende kop erg mooi staan, net als de keurig aangebrachte positieblokken van imitatie-parelmoer. Nog geen noot gespeeld en nu al verliefd...

De tune-o-matic en het staartstuk zien er gewoontjes uit, maar maken gebruik van Epiphone's LockTone-systeem waardoor ze op hun plaats blijven als je de snaren vervangt. Of het nu daardoor komt of niet blijft onbeslist, maar deze gitaar blijkt aan sustain niets tekort te komen. De ongebruikelijke retro-tuners kennen we van sommige Epiphone Masterbilt-modellen; ze vallen hier een beetje uit de toon, maar zaten wel op Joe's originele

kritieken. De elektronische componenten binnenin de gitaar lijken dezelfde als bij een Amerikaanse Gibson Les Paul.

De praktijk

Als je van een volle, ronde hals houdt, ben je hier aan het goede adres. De frets zijn standaard, medium jumbo, en zijn keurig over de rand van de toetsbinding geplaatst. Wel hadden ze iets meer gepolijst mogen worden; nu voel je bij het opdrukken hier en daar een onregelmatigheid. De afstelling van de snaren recht uit de koffer is gemiddeld, van ongeveer 1,5 mm bij de twaalfde fret bij de dunne E, tot 2 mm bij de dikke E. Het is een solide aanvoelende, krachtige gitaar en zelfs zonder versterking hoor je dat hij een resonant levendig geluid heeft.

Sowieso is dit een anders klinkende Les Paul, vanwege dat middelste

De middenpositie combineert de brug- en middenhumbucker

De stemmechanieken zijn replica's van de ongebruikelijke mechanieken die op Bonamassa's origineel zitten

» Draai wat volume en toon terug en met een cleane versterker hoor je jazz. Draai de toon weer open en de gitaar verrast met een ronde, licht vervormde sound. Met alles vol open ben je klaar voor sfeervolle blues- en rocksolo's. Zoals gezegd heb je ondanks het derde element

niet meer keuze dan bij een Les Paul met twee pickups, maar die derde sound heeft wel veel karakter.

Gecombineerd met een Marshall op vol vermogen houdt de Epiphone stand tegenover een Gibson Les Paul Classic met Burstbuckers I en II. We horen in de Gibson een wat vloeiender, ronder begin van de noot, met iets meer druk in het midden. Of dat te maken heeft met de constructie of de pickups weten we niet. Hoe dan ook, de Epiphone klinkt gewoon goed en aantrekkelijk.

Conclusie

Mocht je je te goed voelen voor goedkope imitaties, dan staat je een verrassing te wachten. Dit is een cool uitziende Les Paul, met historische details en een goed gewicht, die goed aanvoelt en ook zo klinkt. Daarbij heeft deze gitaar

een bijzonder karakter, met name door die gecombineerde middenstand; die zorgt voor een ander geluid, aan beide kanten geflankeerd door overtuigende klanken van het hals- en brugelement, die veel duurder klinken dan ze zijn.

Klopt, dit is een van de duurste Epiphones, maar het is een goede aankoop die zich onderscheidt van wat er verder op de markt is. Wordt het tijd om Epiphone opnieuw te evalueren? Op grond van deze test zeggen wij van wel. En omdat de gitaarverzameling van Joe Bonamassa nog steeds groeit, zijn we benieuwd wat de volgende samenwerking gaat opleveren. **G**

EPIPHONE JOE BONAMASSA BLACK BEAUTY LES PAUL CUSTOM

OORDEEL

» **GITARIST ZEGT:** Goed gebouwde LP met vintage details, gezonde PAF-sounds en een unieke middenpositie

Custom CV: Joe vertelt over de inspiratie voor dit model

De Les Paul Custom verscheen halverwege 1954 en was de eerste gitaar met de baanbrekende tune-o-matic brug. Er waren toen nog geen humbuckers, dus kreeg de Custom een P-90 soapbar bij de brug en een Alnico V 'staple' bij de hals. In advertenties ging het over "Het fretloze wonder - de onvergelijkelijke Les Paul Custom gitaar". Oorspronkelijk had de geheel zwarte Custom, ook wel 'Black Beauty' genoemd, een body van Hondurees mahonie zonder esdoorn bovenblad en een ebben toets. De uitvoering met drie elementen verscheen in 1957 en was in feite een identieke gitaar, maar dan met drie PAF's onder vergulde kapjes.

De Epiphone volgt de stijl van Joe Bonamassa's model uit 1958 - "kilo voor kilo", zei hij voor de grap tegen Gibsons Mark Agnesi in een recente rondleiding door Joe's roemruchte gitaarmuseum Nerdville East HQ in Nashville. De Gibson is een vrij recente toevoeging aan Joe's nog steeds groeiende verzameling en werd aangeschaft bij Hauer Music in Centerville, Ohio. "Ik vond dit een interessante gitaar, juist omdat hij niet helemaal origineel meer was", vertelt Joe. "De hals was aan de achterkant opnieuw in een dikke laag lak gezet vanwege slijtage. Je ziet dat wel vaker. Ik kreeg hem voor een goede prijs en heb er een superbespeelbaar instrument van laten maken."

Hij moest ook opnieuw gefret worden, vertelt Joe: "Dat 'Fretless Wonder' gedoe werkte misschien voor de soort muziek die Les (Paul) erop wilde spelen: supersnel, zonder opdrukken. Maar als je snaren wilt opduwen, werkt dat niet."

Een ander opvallend detail op Joe's Custom is de manier waarop de middelste stand van de driestandenschakelaar het middelste element met de brugpickup combineert. Gibson noemde dat "een sound met extreem hoog, voor speciale effecten". Joe legt uit: "Als je ze combineert, zijn het midden- en brugelement

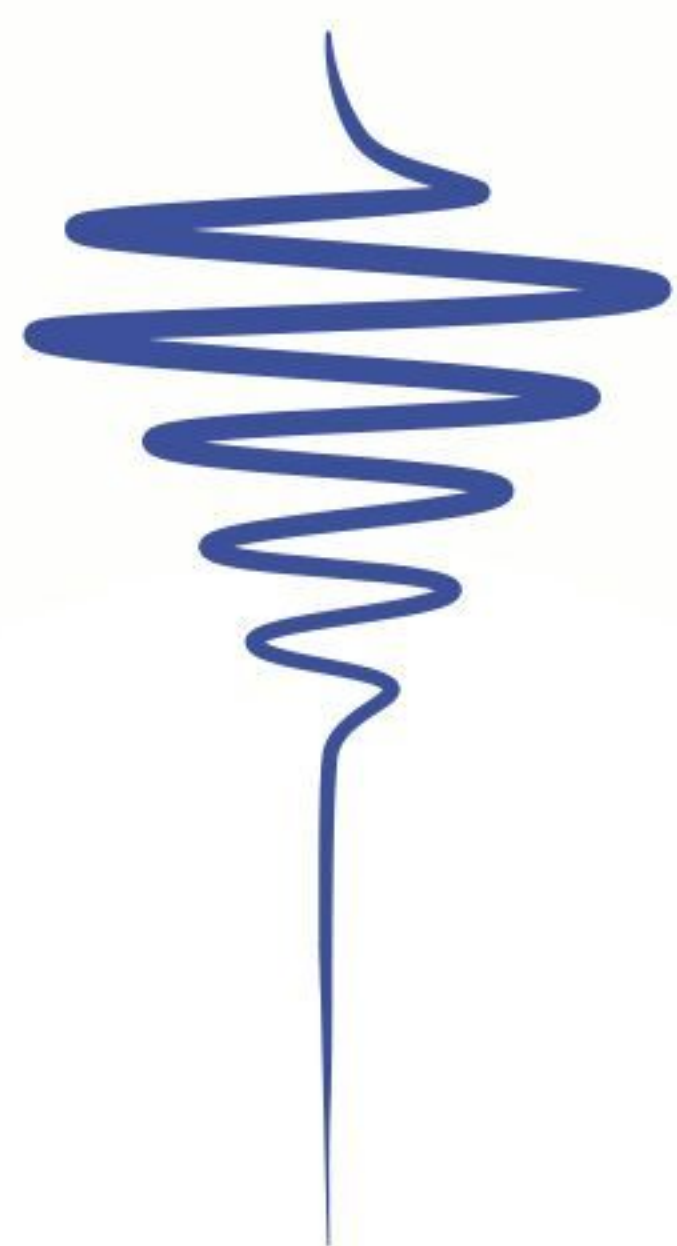
zwaar uit fase - en dan niet op de coole manier, eerder blikkerig, onbruikbaar. Wat je doet is: je draait de magneet van de middelste PAF om om ze allemaal dezelfde richting op te krijgen, en dan klinkt het opeens als een superstrat."

Dit model bleef in productie tot de make-over in SG-stijl in 1961, maar ook daarna bespeelden allerlei gitaarhelden de fantastisch klinkende, oorspronkelijke Custom, bijvoorbeeld Eric Clapton, Jimmy Page, Keith Richards en zelfs Danny Gatton - en niet te vergeten Peter Dinklage, wiens Custom een oorspronkelijk model uit 1954 was dat later werd aangepast voor drie humbuckers.

LÂG/HYVIBE

WE ARE HERE TO CHANGE THE WORLD

OF ACOUSTIC GUITARS

Looper recorder
Multi-effect

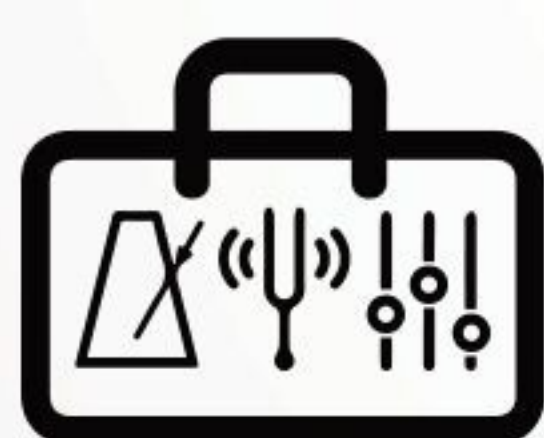
Ingebouwde
pre-amp

Bluetooth
speaker

Mobiele
applicatie

Tuner, EQ,
metronoom, USB

Standaard jack
output

Lutherie van
hoge kwaliteit

Smart Guitar powered by

HyVibe

Van catalogusgitaar

Harmony is nieuw leven ingeblazen en brengt een nieuwe versie van de Silhouette uit. tekst Syberen van Munster

Tenzij je vóór de jaren zeventig geboren bent, heb je waarschijnlijk vrij weinig van Harmony gehoord. Het bedrijf werd in 1892 opgericht en verkocht miljoenen gitaren en andere instrumenten, vooral bedoeld voor beginnende muzikanten. De gitaren werden via postordercatalogussen verkocht, waardoor ze een groot publiek bereikten.

Na een piek in 1964, toen er 300.000 instrumenten werden verkocht, ging het vrij rap bergafwaarts met het merk, dat door buitenlandse prijsvechters in hetzelfde segment werd weggeconcentreerd. Dit leidde in 1975 tot een faillissement.

In 2018 is het merk nieuw leven ingeblazen door BandLab Technologies uit Singapore, dat tevens eigenaar is van Heritage Guitars. Niet vreemd dus dat de nieuwe Harmony-modellen worden gemaakt in Kalamazoo, Michigan, en dat ze zijn ontwikkeld door Edwin Wilson, die eerder werkte bij de Gibson customshop. Zo ook deze Silhouette, die losjes is gebaseerd op een gelijknamig model uit de jaren zestig.

Wanneer je de gitaar uit de meegeleverde Mono gigbag pakt, wordt één ding gelijk duidelijk: deze gitaar heeft *mojo*. Hoewel de gitaar duidelijk in een

nieuw jasje is gestoken, met moderne onderdelen en een hedendaagse feel, grijpt het ontwerp terug naar de glorie-dagen van Harmony.

Constructie

Zoals gezegd, dit model combineert moderne onderdelen met een ouderwetse look. Dat valt als eerste op bij de kop: deze heeft een karakteristieke, gebogen vorm die je op Harmony gitaren van vroeger terugvindt, maar is voorzien van moderne lockingtuners, waardoor de gitaar, in theorie althans, minder snel ontstemt. De hals heeft een vrij neutraal C-profiel, een ebben toets met 22 medium jumbofrets en is vastgezet met drie schroeven, direct in de elzenhouten body. Ook de vorm van deze body grijpt terug naar de vroegere modellen, maar is wel voorzien van afschuiningen op de plek waar hij je lichaam en je aanslagarm raakt, zoals je dat bijvoorbeeld ook bij Stratocasters ziet.

De gitaar heeft twee gold-foil humbuckers, het type pickup dat vroeger werd gemaakt door DeArmond voor Harmony gitaren en nu weer aan populariteit wint. Deze zijn iets kleiner dan gebruikelijk, hetzelfde formaat als de minihumbuckers op een Gibson Firebird, en zien er erg mooi uit.

De brugzadeltjes zijn hetzelfde als bij een Telecaster, waar de hoogte per snaar is te verstellen, maar de intonatie per paar. Verder heeft het model in alle kleuren een witte slagplaat in een vorm die de contouren van de body benadrukt,

Rivalen

- Gibson Firebird
- ESP LTD Phoenix
- Fender Vintera '60s Jazzmaster

Harmony Silhouette

tot moderne alleskunner

en twee uiterst retro aandoende knoppen voor volume en toon. Enig minpuntje hier is de positie van de output jack; deze zit onderaan de body waardoor je de gitaar niet ingeplugd op de grond kunt zetten wanneer je een rechte plug gebruikt.

Een uiterst simpel ontwerp al met al, maar wel een lust voor het oog.

Bespeelbaarheid

De gitaar is over het algemeen goed speelbaar, zoals je mag verwachten in deze prijsklasse. De vorm van de hals is zoals je in het Engels zou zeggen *inoffensive*, niet te dik en niet te dun, en ook de frets voelen prima aan.

Toch zijn er een paar opmerkingen te plaatsen wat mij betreft. De gitaar heeft wanneer je hem staand met een riem bespeelt enigszins de neiging om een *nosedive* te maken doordat het zwaartepunt richting de kop ligt. Daarbij moeten we het woord 'enigszins' wel benadrukken, het kan veel erger, maar dit is toch een punt om op te letten bij de

aankoop. Het kan afhankelijk van je lichaamsbouw en hoeveel je erop speelt gaan irriteren.

Tweede punt is de bereikbaarheid van de hoogste frets; deze is slechter dan bijvoorbeeld op een Stratocaster, vooral voor mensen met kleinere handen. Nou zal dit voor velen geen probleem zijn, de gitaar is duidelijk niet gericht op het kunst- en vliegwerk-segment van de gitaristenpopulatie, maar toch wederom een punt om rekening mee te houden.

Miniem puntje is de plaatsing van de volumeregelaar: om die te gebruiken moet je je hand een stuk naar achter verplaatsen, dus aanslaan en daarna gelijk het volume veranderen is er niet bij.

Geluid

De Silhouette klinkt, kort gezegd, enorm goed. Het karakter van het geluid ligt een beetje tussen singlecoil en humbucker in: een stuk helderder dan bijvoorbeeld een Gibson, maar ook weer net niet het 'glas' van een Stratocaster. Ook klinkt het allemaal uiterst

gebalanceerd: de hoge tonen overheersen niet, maar mengen mooi met de andere frequenties. De gitaar heeft een fijne sustain en klinkt overal op de hals prima, er zijn geen dode plekken te vinden.

Als de overdrive aangaat komt er een lekkere *bite* naar voren. Helaas hebben we hem vanwege de coronasituatie niet in een band kunnen testen, maar ook zo is het wel duidelijk dat hij goed door de mix zal snijden.

Door met de pickupstanden en toonregeling te spelen blijkt ook de veelzijdigheid van deze gitaar: in een mum van tijd switch je van een mum van jazztoon naar een mooi twangy countrygeluid. Alleen voor snoeiharde leadpartijen zijn de pickups misschien iets te lief.

Conclusie

Hoewel er qua speel- en gebruiksgemak een paar kleine kanttekeningen zijn te plaatsen, is de belangrijkste conclusie toch dat dit een enorm goed klinkende gitaar is die er bovendien gelikt uitziet. De prijsklasse is een stukje duurder dan de originele Harmony gitaren, maar je krijgt er een erg mooi geluid voor terug. Ook in vergelijking met de concurrentie ben je zeker niet slecht af qua prijs wanneer je naar vergelijkbare gitaren kijkt.

Als je op zoek bent naar iets wat een klein beetje van de gebaande paden af gaat, met een vintage look en sound, maar een moderne feel, is dit een absolute aanrader. **G**

HARMONY SILHOUETTE

RICHTPRIJS: € 1599,-

LAND VAN HERKOMST: VS

TYPE: solidbody elektrische gitaar

BODY: elzen

TOETS: ebben, radius 305 mm (12 inch)

HALS: esdoorn, C-profiel

FRETS: 22, medium

jumbo

MENSUUR: 635 mm (25 inch)

ELEKTRONICA: 2 x custom gold-foil minihumbucker, driestandenschakelaar, volume- en toonregelaar, Orange Drop condensator

HARDWARE: verchroomd, lockingtuners, custom 'halve' brug

GEWICHT: 3,2 kg

LAK: nitrocellulose

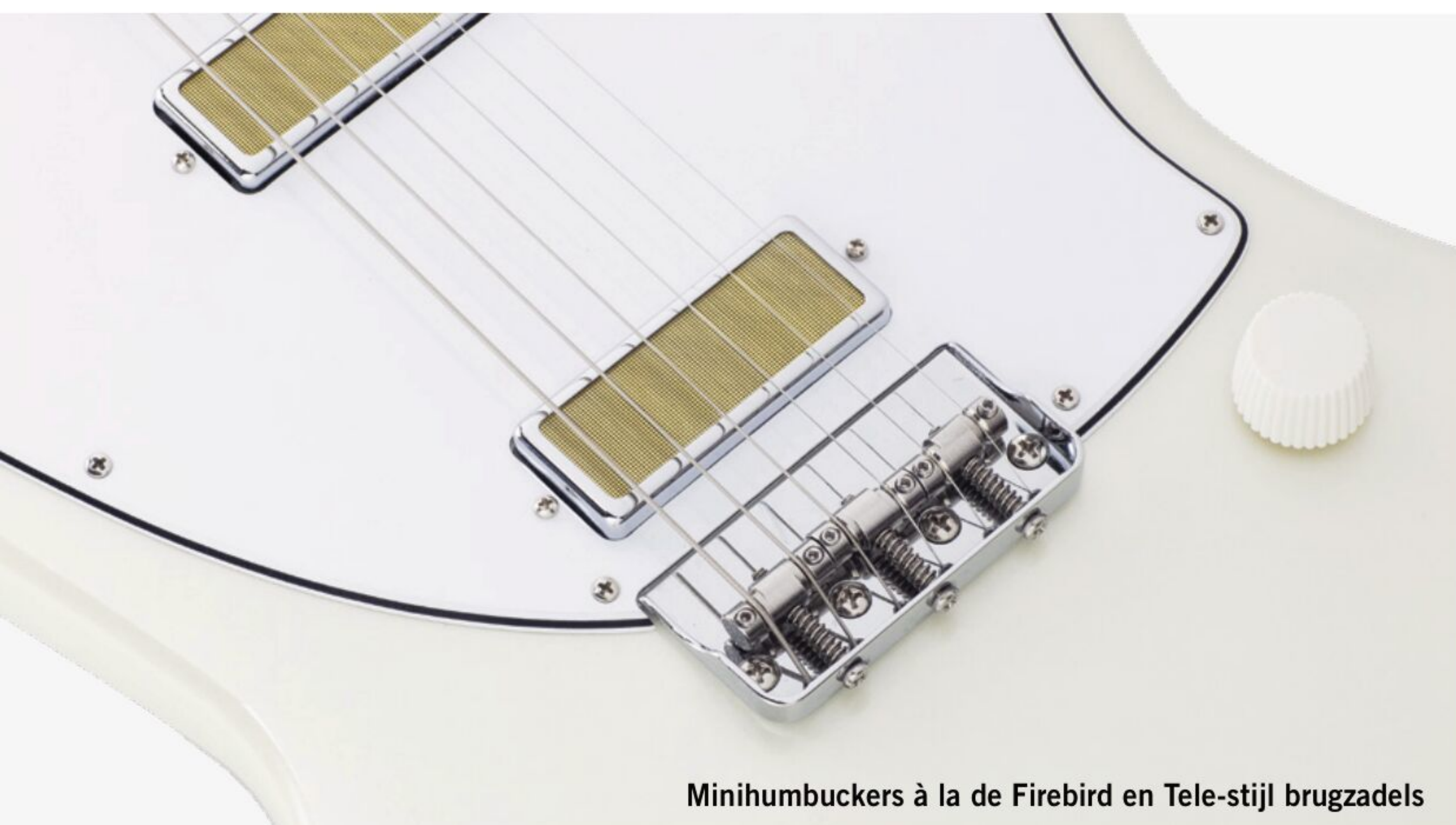
AFWERKING: Pearle White (testexemplaar), Slate, Champagne

LINKSHANDIG: nee

DISTRIBUTIE: Total Sonic, Nieuw-Vennep,

tel. (+31) (0)252 629 340

WEBSITE: www.totalsonic.nl

Minihumbuckers à la de Firebird en Tele-stijl brugzadels

HARMONY SILHOUETTE

OORDEEL

» GITARIST ZEGT: Mooi ontworpen gitaar met een glashelder geluid

Birdsong Amplification Kestrel

Klein en stoer

Het Vlaamse Birdsong Amplification gebruikt Fender tweed-circuits voor zijn handbedrade combo's. Wij testen de Kestrel. tekst **Steven Faber**

BIRDSONG AMPLIFICATION KESTREL
RICHTPRIJS: € 442,-

LAND VAN HERKOMST:

China

TYPE: buizencombo

VERMOGEN: 5 watt

BUIZEN: 1 x 12AX7

voorversterkerbuis, 1 x

6V6 eindversterkerbuis,

buizengelijkrichter

AFMETINGEN: 44 x 44 x

27 cm (hxbxd)

GEWICHT: 10 kg

KAST: dennen

SPEAKERS: 1 x 10-inch

Celestion Ten 30

KANALEN: één

REGELAARS: volume, toon

REEKS: de Merlin heeft

hetzelfde circuit met een

8-inch speaker, verder

zijn er de Peregrin (tweed

Deluxe-kloon) en Falcon

(tweed Twin-kloon)

DISTRIBUTIE: BirdSong

Amplification N.V.,

Schoten (B),

tel. +32 486 48 28 09

WEBSITE:

www.birdsongamps.com

In Schoten, onder de rook van Antwerpen, is het jonge Birdsong Amplification gevestigd. De hier ontworpen versterkers worden in China gebouwd, wat een heel aantrekkelijke prijs oplevert. De Kestrel is met zijn 5-watt Princeton 5F2a-circuit en 10-inch speaker de op één na kleinste uit de lijn.

Ontwerp

Het circuit mag dan van Fender komen, de Kestrel heeft door zijn vierkante voorkant een eigen look. De tweed bekleding van het dennenhouten kabinet en het ossenbloed-rode speakerdoek doen wel weer vertrouwd aan. Bovenop zit een stevig lederen handvat met daarachter het bekende verchromde regelpaneel met een ingang, volume- en toonregelaar, een lampje en een schakelaar.

De achterkant is gedeeltelijk open, waardoor je de 10-inch Celestion speaker ziet zitten in het van binnen zwart afgewerkte kabinet. Het circuit is opgebouwd op een *eyelet board*, compleet met orange drop condensators. Zoals het hoort zijn de buisvoeten op de witmetalen behuizing bevestigd.

Klank en gebruik

Met alleen pijlknoppen voor volume en toon is de bediening heel eenvoudig. Beide regelaars gaan à la Fender tot 12 en rond stand 2 heb je al een behoorlijk volume voor thuis. Afhankelijk van de output van je gitaar gaat hij tussen stand 4 en 6 oversturen, wat verder toeneemt als je hem opendraait. De toonregelaar heeft vooral invloed op het hoog.

De combinatie van dit circuit, de 10-inch speaker en kleine kast zorgt ervoor dat de nadruk op de middenfrequenties liggen. Het lage laag zit er niet in. En dat maakt 'm zo geschikt als opnameversterker, je zit de bassist nooit in de weg. Andere eigenschappen die goed naar voren komen zijn de directe attack en het droge (een reverb zit - en hoort - er niet op) en robuuste karakter.

Wil je de Kestrel voor zijn overstuurde klank gebruiken, dan mag je er wel een geïsoleerde ruimte omheen bouwen, want wat gaat hij hard! De speaker is vast bekabeld; was hij met een jack aangesloten,

dan had je er eenvoudig een attenuator tussen kunnen zetten.

Conclusie

Birdsong geeft met de Kestrel een eigen gezicht aan een klassiek ontwerp. De klank en bouwkwiteit van deze eenvoudige versterker zijn goed. En dat voor een wel heel vriendelijke prijs. **G**

BIRDSONG AMPLIFICATION KESTREL
OORDEEL

GITARIST ZEGT: Betaalbare optie om een klassiek versterkerontwerp in huis te halen

Rivalen

Fender Pro Junior IV

Vox AC 4

Laney Cub-Super10

DE YAMAHA TRANSACOUSTIC DE AKOESTISCHE GITAAR OPNIEUW UITGEVONDEN

De Yamaha TransAcoustic modellen inspireren met hun baanbrekende technologie; het zijn akoestische gitaren met reverb- en choruseffecten zonder dat je deze hoeft aan te sluiten.

TransAcoustic-gitaren maken gebruik van een actuator die aan de binnenkant van het achterblad van het instrument is geïnstalleerd. Terwijl je speelt, trilt deze actuator als reactie op de vibraties van de snaren. De trillingen van de actuator worden vervolgens overgebracht in en rond de klankkast van de Yamaha TransAcoustic gitaar en genereren daar ongelooflijk authentieke reverb- en chorusgeluiden. Neem je TransAcoustic overal mee naar toe, en laat je inspireren.

Nu er een akoestische gitaar is met ingebouwde effecten voor elk gewenst moment, is de TransAcoustic de go-to-gitaar voor het schrijven van liedjes, en voor elke gitarist die meer van een akoestisch instrument verwacht. De effecten zijn eenvoudig te bedienen en snel naar wens in te stellen. Pas je akoestische klank aan, en ga van een authentiek klinkende *room reverb* naar een weelderige zaalgalm, meng er wat chorus bij of gebruik elk effect afzonderlijk met een druk op de knop. Geef je spel een nieuwe dimensie als je - zonder je te verplaatsen - van een droge ruimte naar geheel nieuwe klankkleuren gaat.

De huidige reeks Yamaha TransAcoustic-modellen biedt een verscheidenheid aan klankhout, vormen en stijlen tegen betaalbare prijzen; met alles van klassiek tot *parlor* en dreadnought modellen. Er wacht een TransAcoustic op je.

Sheeran By Lowden S03

Shape Of You

De gitaren van Ed Sheeran en George Lowden zijn niet alleen klein van formaat, de prijs is ook niet oversized. Zoals deze S Series S03 met LR Baggs preamp. tekst David Mead foto's Phil Barker

Je vraagt je misschien af of eenmanspopsensatie Ed Sheeran de Martin gitaar die zijn naam draagt heeft gedumpte en is overgestapt naar Lowden. Dat valt mee. Blijkbaar wilde Gary Lightbody van Snow Patrol, een goede vriend van George Lowden, Ed verrassen met een speciale gitaar. Omdat Ed van kleine akoestische gitaren houdt, zou zo'n instrument speciaal gebouwd moeten worden. George ging aan het werk en het resultaat was een verkleinde versie van een van zijn gitaren. Op dat moment kende Lowden slechts drie modellen - de O, F en S - en George' nieuwe ontwerp werd, bij gebrek aan beter, The Wee (kleine) Lowden genoemd.

Ed was dolblij met zijn geschenk en bleek al jarenlang fan van Lowden gitaren. Sowieso konden George en Ed het snel goed vinden, gingen samen golfen en zo ontstond het idee voor een nieuwe reeks gitaren met het label Sheeran by Lowden. Gitaren onder een gezamenlijke naam, met de kwaliteit van Lowden, maar dan voor een lagere prijs. Een van die modellen hebben we nu voor ons op de testbank, de S03 (gebaseerd op de al relatief kleine modellen uit Lowdens S-serie), die ruim 1000 euro kost.

De Sheeran by Lowden reeks bestaat uit acht modellen waarvan vier met de letter S en de andere

Rivalen

- Taylor Grand Theater
- LX1RE Little Martin
- Guitar
- Cort Gold Mini

met de afkorting W (voor Wee). Twee nieuwe S-modellen onderscheiden zich van de rest van de reeks door hun cutaway.

De S03 heeft een bovenblad van cederhout en een achter- en zijkant van pau ferro (ook wel Santos palissander genoemd). Lowden benadrukt dat hier geen goedkoop laminaat is gebruikt, waarbij een dun laagje duur hout op een dikke laag veel goedkoper hout wordt geperst. In tegendeel, het is een solide sandwich van vijf dunne lagen hout van goede kwaliteit: palissander/mahonie/palissander/mahonie/palissander.

Lowden gebruikte zelden laminaat voor zijn gitaren, maar George Lowden vertelde ons recent, dat hij van mening is veranderd. "Ik vind massief hout nog steeds het beste klinken", zei hij, "maar we moeten ook aandacht hebben voor de conservatie van zeldzame houtsoorten, en met laminaat gebruik je veel minder hout."

Voor de afwerking van dit model heeft Lowden gekozen voor een dunne laag zijdeglanslak, waardoor de houtnerven nog duidelijk zichtbaar zijn. Het voelt ook prettig en organisch aan, dus als je van een dikke laag hoogglans houdt, heb je pech.

De hals van ons testmodel is van mahonie en de toets en brug van ebbenhout. De S03 heeft een cutaway en een lichte afschuining aan de bovenkant, daar waar je rechterarm op rust. Een modern en stijlvol kenmerk dat je niet verwacht op een gitaar in deze prijsklasse.

De praktijk

Mocht je je zorgen maken of deze kleinere gitaar ook op andere fronten aan formaat heeft ingeleverd, dan kan ik je geruststellen. Zo noteert de toets een breedte van 44,5 mm bij de topkam - goed nieuws voor fingerpickers - uitlopend tot 57,2 mm bij het veertiende vakje. Bij de brug bedraagt de afstand tussen de snaren de gebruikelijke 51 mm. Met andere woorden: de klankkast is dan misschien kleiner, maar alles wat je met je rechter- en linkerhand

aanraakt heeft dezelfde afmetingen als bij de reguliere modellen.

In de hand voelt de hals van dit model als een bescheiden C-vorm en nu we het toch over feel hebben: de actie aan de kant van de topkam is hoger dan we graag hadden gezien. Op zich geeft dat niet en bovendien is het snel te verhelpen, maar het viel ons op.

Over het geluid van deze gitaar kunnen we kort zijn: hij is misschien klein, maar dat hoor je niet terug. Ook aan duidelijkheid laat de S03 niets te wensen over: elke afzonderlijke toon van een akkoord is goed te horen. Er is voldoende hoog en het laag is in balans. Ben je echter op zoek naar het geweld van een dreadnought, dan ben je hier aan het verkeerde adres.

Strummen en fingerpicken, het klinkt allebei prima, en mocht je graag live willen spelen - als dat ooit weer wordt toegestaan - dan staat de ingebouwde LR Baggs Element VTC pickup-voorversterkercombinatie voor je klaar. De toon- en volumeregelaar zijn in het klankgat gemonteerd op een plek waar je makkelijk bij kunt en al met al moet de Sheeran garant staan voor een vlekkeloos optreden. Toen we de S03 aansloten op onze AER Compact 60 werden we getraakteerd op een volle sound.

Doe je ogen dicht en je zou zweren dat je op een instrument van normale afmetingen speelt. De articulatie en projectie die je nodig hebt om een live show succesvol door te komen, zijn in ruime mate aanwezig.

Conclusie

Complimenten aan George Lowden. Het is niet iedereen gegeven een reeks gitaren te bouwen met een heel specifieke ontwerpopdracht en dan ook nog voor rond de duizend euro, zonder de integriteit van het Lowden-merk op het spel te zetten. Maar het is hem gelukt. Dankzij nieuwe inzichten uit de ruimtevaart-technologie die zijn geïmplementeerd in de Lowden-productielijn, bestaat de Sheeran-reeks gitaren uit indrukwekkende instrumenten die gitaristen met een beperkt budget voorzien van alles wat ze nodig hebben. Dit is een even goed gebouwde als formidabel klinkende gitaar; al met al een bijzonder aantrekkelijke optie. Ze zien er misschien klein uit, maar ze kunnen uitgroeien tot giganten.

SHEERAN BY LOWDEN S03

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Goedgebouwde en betaalbare gitaar met een prima versterkt geluid. De kleine afmeting zal niet bij iedereen in de smaak vallen

SHEERAN BY LOWDEN S03

RICHTPRIJS: € 1029,- (incl. gigbag)

LAND VAN HERKOMST: Verenigd Koninkrijk

TYPE: elek tro-akoestische gitaar met cutaway

BOVENBLAD: ceder

ACHTER/ZIJKANT: pau ferro, 5-delig laminaat

MAX. DIEPTE: 102 mm

MAX. BREEDTE: 374 mm

HALS: mahonie

MENSUUR: 630 mm

STEMMECHANIEKEN: verchromd, merkloos

TOPKAM/BREEDTE:

Tusq/44,5 mm.

TOETS: ebbenhout

FRETS: 20

BRUG/STRINGSPACING:

ebben/51 mm

ELEKTRONICA: LR Baggs

Element VTC

GEWICHT: 1,9 kg.

OPTIES: S01 ceder/noten,

S02 spar/palissander,

beide geen cutaway,

S04 spar/getekend noten

REEKS: Lowdens Sheeran

modellen zijn er als S-Style

(testmodel) en als W-Style

LINKSHANDIGE MODELLEN:

nog niet

AFWERKING: zijdeglans

DISTRIBUTIE:

George Lowden Guitars

Ltd, Downpatrick

(Noord-Ierland)

WEBSITE:

www.sheeranguitars.com

Zoiets stijlvol als een armsteun verwacht je niet op een gitaar in deze prijsklasse

Volume- en toonregelaar van de LR Baggs preamp bevinden zich in het klankgat

Homestead Bass Acoustic Jumbo Henny Vrienten Signature

Henny Vrienten (un)plugged

Als het over akoestische basgitaren gaat, worden woorden als 'te modderig' en 'te weinig volume' vaak snel in de mond genomen. Dat het ook anders kan bewijst Homestead Guitars met hun Henny Vrienten Signature. tekst Guus van Beelen

HOMESTEAD BASS ACOUSTIC JUMBO HENNY VRIENTEN SIGNATURE

RICHTPRIJS: € 2480,-

LAND VAN HERKOMST:

Nederland/Indonesië

BOVENBLAD: massief adirondack sparren AAA

ACHTER/ZIJKANT: massief Javaans palissander

HALS: Javaans mahonie, één deel

TOETS: ebben

FRETS: 21

MENSUUR: 805 mm (31,7 inch)

STEMMECHANIEKEN:

Der Jung

BREEDTE BIJ TOPKAM:

42 mm

BRUG: macassar ebben en Graph Tech Black Tusq

ELEKTRONICA/ELEMENT:

Fishman Bass Sonitone

LAK: polyurethaan

KLEUR: zwart

LINKSHANDIG: op aanvraag

EXTRA: inclusief koffer

DISTRIBUTIE: Homestead

Guitars, Heemstede, tel.

023-5431750

WEBSITE: www.homestead-guitars.com

e Henny Vrienten Signature is gebaseerd op Homesteads Bass Acoustic Jumbo. Omdat op het moment van schrijven de productie nog niet was begonnen, kregen we Henny's eigen exemplaar ter test.

Adirondack

Zoals veel van de instrumenten van Homestead is het bovenblad van massief adirondack sparren. Door de donkere laklaag heen kun je nog net zien dat de nerven vrij dicht op elkaar zitten en over het hele blad redelijk gelijkmatig van elkaar verwijderd zijn: een goed teken voor de akoestische eigenschappen van het hout. Het achterblad en de zijden zijn van massief Javaans palissander. De rozet en de binding zijn van abalone. De solide brugpennen hebben een klein parelmoeren plaatje als inleg en met 21 frets heeft de bas een bereik van drie octaven.

Uilen

De kop heeft een speelse ribbelige inkeping aan de rechterbovenzijde, karakteristiek voor alle Homestead

gitaren. De goudkleurige stemknoppen doen hun werk goed: toen ik de bas uitpakte was hij nagenoeg perfect gestemd. Op verzoek van Henny is nitro achterwege gelaten en gekozen voor polyurethaan. De keuze viel daarbij op een dekkende zwarte lak. Behalve de lak verschilt het model eigenlijk nauwelijks van het originele Jumbo-model. Wat er nog aan veranderd is, is puur esthetisch. Zo zijn er over de hele toets als positiemarkeringen verschillende decoratieve uilen van parelmoer ingelegd, Henny's lievelingsdier.

Piëzopower

Om het hout van deze elektro-akoestisch basgitaar zo goed mogelijk te kunnen laten vibreren is er gelukkig gekozen voor een Fishman Bass Sonitone piëzosysteem. Het voordeel hiervan is dat element, regelaars en batterij zo in de klankkast kunnen worden geplaatst dat er niet meer dan noodzakelijk geboord hoeft te worden. De batterij zit met een klittenbandsluiting in een stoffen zakje, gelijmd in het verlengde van de hals, en aan de binnenkant van het klankgat zitten

de regelaars voor volume en toon. De uitgang van de gitaar is verwerkt in de onderste draagbandknop. Door deze constructie blijft de bas akoestisch optimaal klinken.

De klank is rond en vooral erg helder. Hoewel de warme tonen van het hout er mooi uitkomen, klinkt de bas toch directer dan je misschien zou verwachten.

Conclusie

De Homestead Henny Vrienten bas is met veel zorg in elkaar gezet en gelakt, klinkt fantastisch en is bovendien een mooi pronkstuk. De prijs van rond de 2500 euro zal voor menig muzikant misschien even slikken zijn, maar als je speelt met de gedachte om een akoestische bas aan je verzameling toe te voegen, zul je zeker niet snel teleurgesteld raken van deze aankoop. Naar verwachting is hij vanaf februari verkrijgbaar. **G**

HOMESTEAD HENNY VRIENTEN SIGNATURE

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Mooi gebouwde en goed klinkende elektro-akoestische basgitaar. Wel aan de prijs

Rivalen

- Warwick Alien 4 NT
- Furch Bc 62-SW 4

JIMI HENDRIX EXPERIENCE

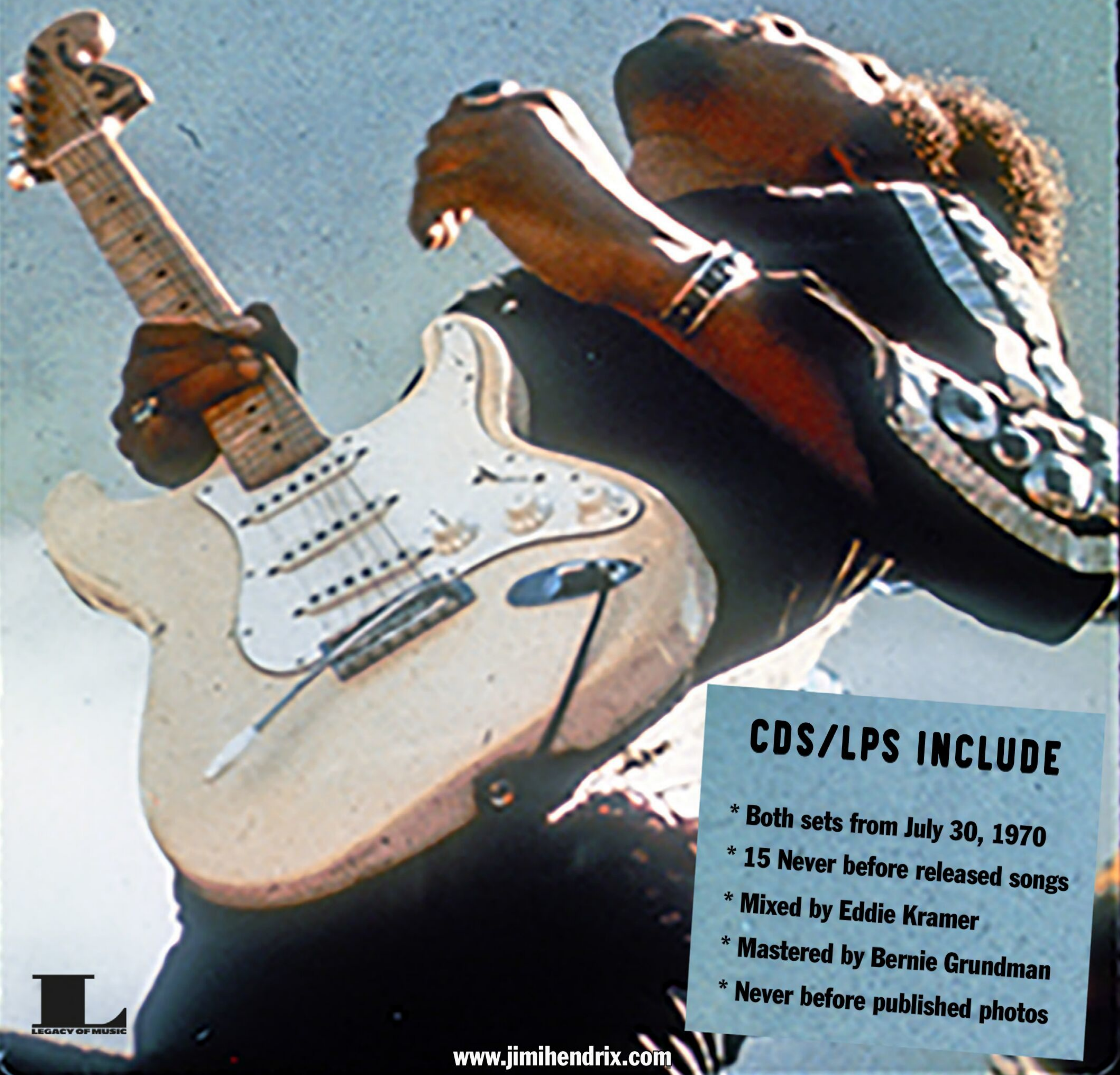
Live in Maui

ON 2 CDS + BLU-RAY OR 3 LPS + BLU-RAY

INCLUDES

- * The brand new documentary: MUSIC, MONEY, MADNESS...JIMI HENDRIX IN MAUI
- * Mixed in 5.1 surround

CDS/LPS INCLUDE

- * Both sets from July 30, 1970
- * 15 Never before released songs
- * Mixed by Eddie Kramer
- * Mastered by Bernie Grundman
- * Never before published photos

www.jimihendrix.com

Boss RC-500

Tweesporenbeleid

Met een looper met 'slechts' twee sporen kun je toch heel veel mogelijkheden hebben, bewijst Boss met de RC-500 Loop Station.

tekst **Gertjan Smit**

Toen het lopen nog in de kinderschoenen stond, was Boss een van de eerste fabrikanten die, in 2001, met de RC-20 een looperpedaal op de markt bracht. Bijna twintig jaar verder is het lopen een vast gegeven geworden. En zeker nu, in een periode waarin we haast niet meer live kunnen spelen of zelfs samen kunnen komen met andere muzikanten om eens lekker te jammen,

biedt een looper uitkomst. De RC-500 is de laatste toevoeging aan het arsenaal van Boss en is de opvolger van de RC-30.

Net als de RC-30 is de RC-500 een looper met twee sporen, alleen mogen we - zoals verwacht - allerlei nieuwe functies verwelkomen. Qua design is deze looper ook gemoderniseerd. In plaats van de welbekende twinpedaal-uitvoering heeft hij precies hetzelfde ontwerp als de

andere pedalen uit de 500-serie gekregen. Drie voetschakelaars met daarboven een klein alfanumeriek scherm en daaromheen de verschillende functieknoppen. Wat wel is gebleven is de kleur rood, sinds jaar en dag de kleur van Boss loopers.

In de praktijk

De RC-500 heeft stereo in- en uitgangen, plus nog een aparte ingang voor een microfoon die is voorzien van fantoomvoeding, zodat je ook gebruik kunt maken van condensatormicrofoons. Je kunt hierdoor in totaal dus drie verschillende geluidsbronnen aansluiten. In de fabrieksinstelling gebruik je de linkervoetschakelaar voor het opnemen,

Rivalen

- TC Electronic Ditto X4
- Electro-Harmonix 22500 Dual Stereo Looper
- Pigtronix Infinity Looper

overdubben en afspelen van je loop. De middelste schakelaar is om de loop te stoppen en met de rechter kun je het spoor selecteren dat je wilt gebruiken. Beide sporen hebben een eigen fader voor het volume en een led die aangeeft of het spoor actief is. Je kunt dit overigens ook zien aan de led van de rechterschakelaar: deze kleurt rood voor spoor 1 en blauw voor spoor 2.

Zoals het bij een moderne looper hoort, is de RC-500 helemaal naar wens in te stellen

Het opnemen van een loop is heel eenvoudig. Je selecteert het gewenste spoor en je kunt beginnen. Het scherm kleurt rood en je kunt hier gelijk het opnameproces volgen. Het bovenste deel is verdeeld in vier blokjes, voor elke tel één, en daaronder kun je de lengte van je loop zien. De RC-500 herkent daarbij gelijk het gespeelde tempo waarin je opneemt.

Je kunt natuurlijk ook gebruikmaken van de ingebouwde drumritmes. Deze zijn zeer uitgebreid. Naast de verschillende ritmetypes en variaties daarop kun je ook kiezen uit verschillende drumkits. Zo zijn er een studio-, live- en jazzkit, maar ook elektronische drums zoals Rolands befaamde TR808.

Als je op beide sporen iets hebt ingespeeld kun je de rechterschakelaar ingedrukt houden tot de bijbehorende led paars kleurt. Beide sporen zijn dan gelockt. Als je nu op play of stop drukt, start of stopt de gehele loop. Doe je dit niet dan start of stop je alleen een individueel spoor.

Natuurlijk is dit nog maar het topje van de ijsberg, want zoals het bij een moderne looper hoort is ook de RC-500 helemaal naar wens in te stellen. Zo is het mogelijk de sporen onafhankelijk van elkaar in te stellen zodat je met songstructuren kunt werken. Je kunt bijvoorbeeld een couplet en refrein met elkaar afwisselen. Verder kun je de sporen

ook helemaal loskoppelen, zodat je eigenlijk twee losse loopers krijgt. Dit is bijvoorbeeld handig voor meer ambient-achtige muziek. Daarnaast zijn er natuurlijk ook een undo- en redo-functie voor als je een fout maakt bij het inspelen.

Wat ook erg handig is, is dat je de functie van de voetschakelaars kunt wijzigen. Zo kun je ieder spoor een eigen schakelaar geven, maar er zijn ook andere mogelijkheden.

Eigenlijk zijn de meeste denkbare instellingen wel te maken. Want er is namelijk meer. Er zijn ook nog een aantal effecten ingebouwd die invloed hebben op de loop. Zo is er een reverse, maar er zijn ook een aantal ritmische slicer-achtige effecten. Je zou hiervoor dan de derde voetschakelaar kunnen instellen om het effect aan of uit te zetten.

Met de drie voetschakelaars van de RC-500 alleen ben je echter toch wat beperkt. Als je alles uit het pedaal wilt halen wat erin zit, is het aan te raden om twee extra voetschakelaars aan te sluiten, bijvoorbeeld de FS-5U, FS-6 of FS-7. Je hebt dan de volledige controle over je sporen en de ingebouwde effecten.

Tot slot heeft de RC-500 99 interne geheugenplaatsen. Je kunt dus al loops voorbereiden voor je liveshow, maar je kunt ook verschillende templates maken voor je

nummers; alle instellingen en configuraties blijven per preset bewaard. Let er wel op dat zodra je klaar bent, je de preset ook opslaat. Er is namelijk geen auto-save. Zodra je naar een andere preset scrollt of de stroom eraf haalt, zijn je opnames en al je instellingen weg.

Het enige minpuntje wat ik kon vinden is dat de looper geen accurate 'time-stretch' heeft. Als je het tempo van de loop aanpast, gaat je opname wel mee, maar het klinkt heel erg kunstmatig, zelfs al is het maar een paar bpm. Dit is wel jammer, want het kan soms handig zijn. Wellicht dat ze dit in de toekomst met een firmware-update kunnen verhelpen.

Conclusie

De Boss RC-500 doet alles wat je van een moderne looper mag verwachten. Hij is daarbij compact, maar toch overzichtelijk. Voor sommige instellingen moet je soms wel diep de menustructuur induiken en het is soms verwarrend waar je iets precies moet zoeken, want bepaalde instellingen zijn gelinkt aan de sporen of het geheugen, of het zijn algemene instellingen. Maar als je eenmaal alles hebt voorbereid, hoeft je je alleen nog maar te concentreren op je spel en je performance.

Natuurlijk zijn er nog uitgebreidere loopers, met meer sporen en nog meer functies. Maar als je niet meer dan twee sporen nodig hebt, dan is dit zeker een aanrader. **G**

BOSS RC-500

RICHTPRIJS: € 299,-

LAND VAN HERKOMST:

Maleisië

TYPE: looperpedaal

MOGELIJKHEDEN: looper met 2 sporen en ingebouwde effecten

REGELAARS: 2 x fader (spoor 1 en 2), memory/value, mic level

AANSLUITINGEN: 2 x jack in (A/mono, B), 1 x xlr out, 2 x jack out (A/mono, B), midi out en in (mini-jack), CTL 1,2/EXP jack, micro-usb

VOEDING: 9 volt, PSA230P (niet meegeleverd)

DISTRIBUTIE:

Roland, Westerlo (B), tel. (0032) (0)14575811

WEBSITE:

www.boss.info/nl

BOSS RC-500

oordeel

GITARIST ZEGT: Zeer complete 2-sporenlooper

Eventide Blackhole

ALLE RUIMTE IN EEN

Eventide stopt zijn meest geliefde algoritme in een doorsnee gitaarpedaal. Oude wijn in nieuwe zakken? tekst **Allard Krijger** foto's **Olly Curtis**

Bij het vertalen van de naam van dit pedaal naar het Nederlands krijg je iets dat bij sommige op de lachspieren werkt en bij anderen wellicht een licht fronsen veroorzaakt. Zoals je dat in het Engels hebt met de naam van een bepaalde grote planeet in ons zonnestelsel. Maar 'zwart gat' is natuurlijk een verwijzing naar een astronomisch fenomeen waarin de tijd door de zwaartekracht vertraagd of zelfs bevroren wordt. Of, zoals ik onlangs geleerd heb, is het precies

andersom: zwaartekracht ontstaat door de verschillende snelheden van tijd. En zo is het precies met dit effectpedaal: het geeft je grip op ruimte en tijd middels zes draaiknoppen, twee drukknoppen en twee voetschakelaars.

Insteek

Als dit artikel heel kort had moeten zijn dan had ik hier verteld dat de Eventide Blackhole een galmpedaal is met een mono of stereo input en stereo uitgangen en een aansluiting

voor een expressiepedaal. En dat is het ook, maar wel met een heel andere insteek dan wat we gewend zijn. Dus geen room, hall, plate en spring reverbs, maar iets heel anders. Klinkt dat dan ook totaal anders? Het antwoord op die vraag is: ja en nee. Dat kan ik het beste uitleggen door de Blackhole-specifieke knoppen na te lopen en te bespreken wat ze doen.

De eerste knop die dan in het oog springt is 'Gravity'. Zwaartekracht dus. Met de klok mee wordt de zwaartekracht steeds positiever,

Rivalen

- Foxgear Anubi
- Ambient Box
- Boss RV-500 Reverb
- Red Panda Context 2

tegen de klok in vanaf de middenpositie steeds negatiever. Negatieve zwaartekracht blijkt een omgekeerde galm te zijn. Met dezelfde draaiknop kun je de delay instellen als je de 'secondary function'-drukknop rechtsboven op het regelpaneel gebruikt. Daarmee wordt de galm vertraagd en als je de feedback opendraait ook steeds herhaald. Dus geen delay in de galm, maar een delay mét de galm. Andere belangrijke knoppen die de smaak van dit pedaal beïnvloeden zijn de Hi en Lo EQ-regelaars, waarbij deze EQ ook een Q (resonantie) heeft waarmee je de galmstaart sterk kunt kleuren. Verder kun je een choruseffect toevoegen en kun je natuurlijk per preset het volume en de mixverhouding met het droge signaal instellen.

Gebruik

Je leest het goed: dit pedaal heeft presets. Vanaf het pedaal zelf kun je er zo al vijf oproepen, via midi of de Eventide Device Manager nog

van *latching* naar *momentary*. Eh, hoe zeg je dat in het Nederlands? Bij het laatste gaat het effect alleen aan als je de voetschakelaar ingedrukt houdt. Dus je speelt een stukje droog, of met een echo of zoiets van een ander pedaal, en dan hoppa een enorme bak galm erin en als je loslaat is ie weer weg. Dat kan zeker goed van pas komen bij de 'infinity'-mode. Oftewel de oneindige galm, waarbij de tijd stil staat terwijl de galm door gaat. Je hebt daar zelfs twee opties. Of je blijft stapelen op de galm die alsmaar doorklinkt, of de galm klinkt door en je signaal is verder droog. De oneindige galm kun je met de Freeze-voetschakelaar aan- en uitzetten, als je deze niet gebruikt voor het schakelen tussen de presets. De Blackhole freeze-functie klinkt behoorlijk goed. Het is geen Gamechanger Audio Plus Pedal, maar je kunt er vergelijkbare dingen mee doen. Hoewel ik het in de praktijk interessanter vond om een bevroren galm neer te leggen en dan een ander effect (bijvoor-

nodig als je stereo erin wilt. Maar dat is niet heel erg, toch? Verder hebben we stereo uit en een expressiepedaal aansluiting die ook als trs midi-aansluiting kan dienen. Hoewel ik zelf nogal avontuurlijk ben en veel met midi doe, vind ik een keuze tussen expressiepedaal of midi hier geen probleem omdat we toch al vijf presets hebben direct via het pedaal. Deze kunnen we managen via de usb-aansluiting.

Besluit

Hoewel de Blackhole van Eventide al in vele vormen eerder is uitgebracht (zoals in de H9) is dit Blackhole pedaal toch een heel andere ervaring. Door de knoppen is het veel meer een hands-on ervaring zoals we dat van veel effectpedalen gewend zijn. Naast de werkelijk verbluffende esoterische, niet van deze wereld ruimtelijke effecten kan de Blackhole ook een goeie badkamer doen. En werkelijk álles ertussenin. Erg fraai. [G](#)

EVENTIDE BLACKHOLE
RICHTPRIJS: € 309,-
LAND VAN HERKOMST: China
TYPE: galmpedaal
REGELAARS: Mix, Gravity/Delay, Feedback/Q, Size/Depth, Lo/Rate, Hi/Output Level
SCHAKELAARS: mono/stereo, guitar/line level, secondary function, Active- en Freeze-drukknop, Active- en Freeze-voetschakelaar
AANSLUITINGEN: standaard trs-ingang (mono of stereo), standaard uitgangen 1 & 2, exp, usb
VOEDING: 9V, 200 mA netadapter (meegeleverd)
AFMETINGEN: 71 x 178 x 121 mm (hxbxd)
MEEGELEVERDE SOFTWARE: Eventide Device Manager voor het managen van de presets
DISTRIBUTIE: Sound Service, Berlijn (D), tel. 0049 (0)337089330
WEBSITE: www.sound-service.eu

KLEIN DOOSJE

veel meer. Dit pedaal is niet alleen voor ons gitaristen bedoeld, je kunt het ding in veel meer situaties inzetten. Bijvoorbeeld met een synth of op de send van een mixer of daw. Maar juist gitaristen kunnen met dit pedaal een enorm breed klankpalet toevoegen aan dat wat ze toch al hebben. En daarvoor hoeft je niet eens een liefhebber van ambient of een experimenteel ingestelde gitarist te zijn. Juist door de presets kun je de Blackhole zowel als zeer goede traditionele galm inzetten als daar waar nodig ineens met een enkele voetklik een majestueuze ruimte tevoorschijn toveren. Een andere echt toffe mogelijkheid is dat je de voetschakelaar waarmee je het effect aan en uit zet kunt omschakelen

beeld delay) het ruimtelijke werk te laten overnemen. Soms klinkt de freeze als een zwerm goedaardige bijen, dan weer meer als een kerkkoor met een zenuwinzinking of een klas vol droogtrommels. Hoe dan ook: avontuurlijk maar toch subtiel, zeg maar. Veel minder bits dan een EHX Freeze bijvoorbeeld. Dat gaat dus goed. Maar de Blackhole is vooral een hele fraaie, veelzijdige, kwalitatief hoogstaande stereo galm.

Erin en eruit

Wat betreft aansluitingen hebben we over dit kleine doosje weinig te klagen. De ingang heeft een stereo jack naar twee keer mono jackkabel

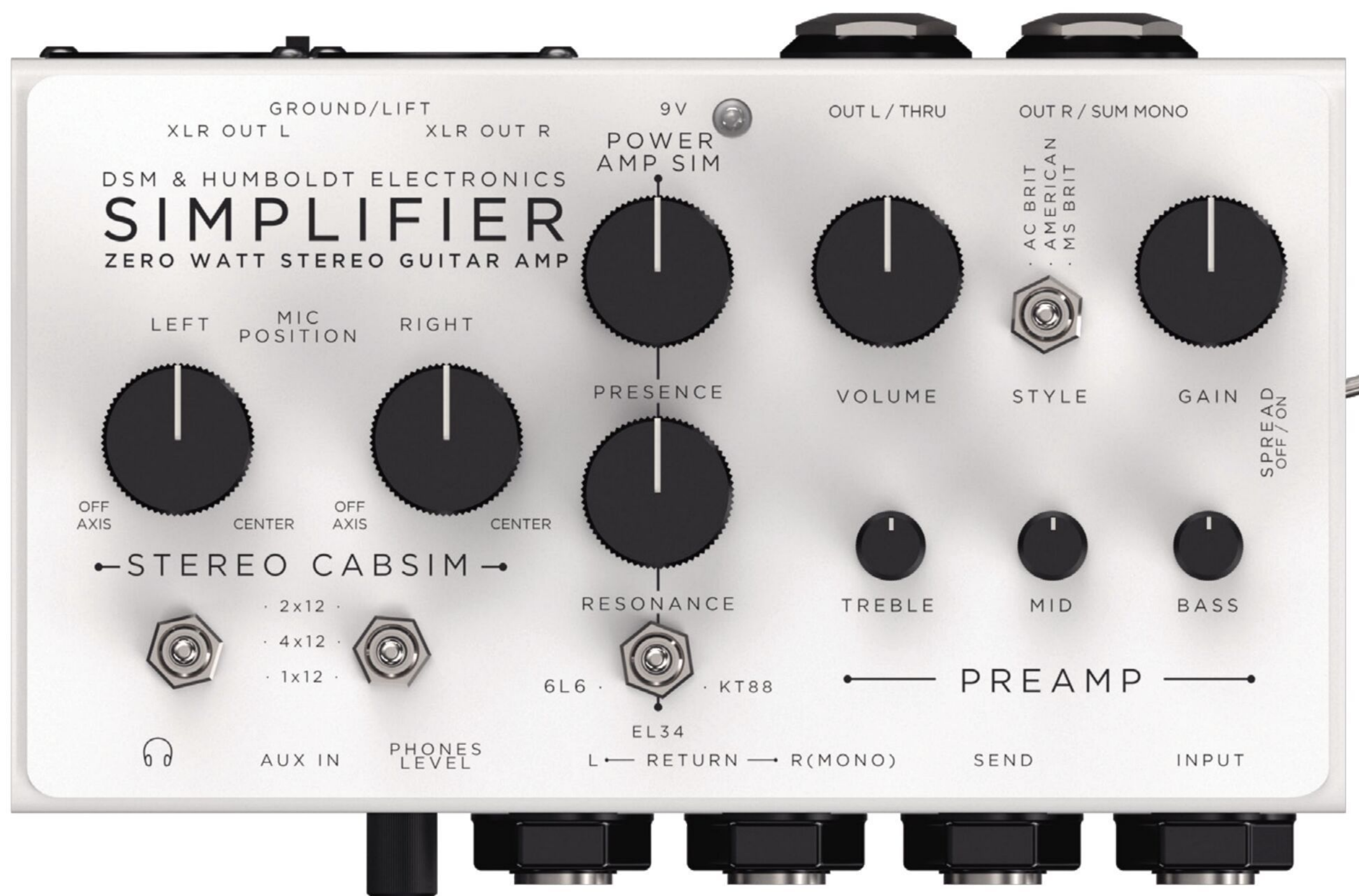

EVENTIDE BLACKHOLE

OORDEEL

» **GITARIST ZEGT:** Als je echt de ruimte nodig hebt, dan is dit jouw galm.

DSM & Humboldt Simplifier Amp/Cab Simulator

Analoge versterkergeluiden

In dit digitale tijdperk komt DSM & Humboldt Electronics met een analoge versterker- en speakersimulator. tekst **Stefan Faber**

Het wordt steeds normaler om een versterker- of op zijn minst een speakersimulator op je pedalboard te hebben. Voor optredens waarbij je in-ear monitors gebruikt en direct naar de front of house gaat, voor stil oefenen met hoofdtelefoon of voor het maken van opnames.

IR's, die digitaal de klank van een speaker/microfoon toevoegen aan je gitaargeluid, zijn wat dat betreft erg populair en zie je terug in pedalen

als de Strymon Iridium, Torpedo Cab M+ en Mooer Radar.

DSM & Humboldt Electronics, een jong Chileens, milieubewust pedalmerk, slaat met zijn Simplifier een andere weg in en houdt alles analogoog zonder voor de concurrentie onder te doen als het gaat om functionaliteit.

Ontwerp

De Simplifier heeft met zijn wit met zwarte uiterlijk een prettige uitstra-

ling en de metalen behuizing en dito regelaars voelen gedegen aan. Hij neemt niet meer ruimte in dan een standaard pedaal, maar heeft met zijn vier schakelaars en tien regelaars heel wat instelmogelijkheden.

Maar laten we eerst kijken naar de aansluitingen, want behalve de enkele ingang is er een effectloop met een mono send en stereo return voor het gebruik van stereo reverb-, delay-, chorus- of tremolo-pedalen. Er zijn twee jackuitgangen en twee xlr di-uitgangen met een groundliftschakelaar. Dan is er nog een aux-ingang en een hoofdtelefoonuitgang (met volumeregelaar), beide in mini-jackformaat.

Rivalen

- Palmer Pocket Amp Mk2
- Quilter Phantom Block Pre Amp/Cab Sim
- Strymon Iridium
- Mooer Preamp Live

Bovenop het pedaal vind je aan de rechterkant de voorversterkersectie met regelaars voor volume, gain en een driebands EQ.

Met een tuimelschakelaar kies je het type voorversterker: AC Brit, American of MS Brit. In het midden vind je de eindversterkersectie met de keuzeschakelaar voor het type buis(simulatie):

De Simplifier kun je met een standaard 9-volt pedaalvoeding van stroom voorzien.

Gebruik

Voor deze test sloten we de Simplifier met xlr-kabels via een audio-interface aan op een daw en gebruikten we hem met een hoofdtelefoon.

De klankrange kan na de voor- en eindversterker nog flink aangepast worden met de selectie van speakerkabinet en microfoonplaatsing. De 1x12 klinkt het meest gefocust, de 2x12 lijkt een iets breder frequentiebereik te hebben en de 4x12-stand voegt met meer laag echt de bekende oemf toe.

Over het algemeen klinkt de Simplifier helder en direct. Je zou ook kunnen zeggen dat hij wat warmte en compressie mist, elementen die je wel nodig hebt om je het gevoel van een buizenversterker te geven. Met hoofdtelefoon vonden we de speelervaring wat natuurlijker.

Voor het maken van opnames is de spread-schakelaar heel handig. Met een keer inspelen kun je zo een breed geluid op twee sporen krijgen. Ideaal voor ritmepartijen van rocksongs.

Conclusie

De Simplifier is een uitgekende versterker/speakersimulator met

DSM & HUMBOLDT SIMPLIFIER AMP/CAB SIMULATOR

RICHTPRIJS: € 329,-

LAND VAN HERKOMST: Chili

TYPE: versterker- en kabinetsimulator

REGELAARS: volume, gain, treble, mid, bass, resonance, presence, mic position (2x)

SCHAKELAARS: AC Brit/American/MS Brit, 6L6/EL34/KT88, 1x12/2x12/4x12 (2x), groundlift (xlr out), stereo spread

AANSLUITINGEN: ingang, send/return (2x), aux in, hoofdtelefoon, uitgang (2x, jack), xlr out (2x)

AFMETINGEN: 6 x 12 x 8 cm (hxbxd)

GEWICHT: 430 gr

REEKS: er is ook een versie voor basgitaar

DISTRIBUTIE: Amptec, Diepenbeek (B), tel: +32 (0) 11 28 14 58

WEBSITE: www.amptec.be

De drie voorversterkers zijn goed gekozen, met duidelijk verschillende karakters

6L6, EL34 of KT88, en regelaars voor presence en resonance. Helemaal links kun je twee speakerkabinetten instellen (1x12, 2x12 of 4x12) voor respectievelijk het linker- en rechterkanaal, elk met een regelaar die traploos de

Het is prettig dat je uit drie voorversterkers kunt kiezen en de types, die staan voor een Vox AC30, Fender Deluxe (blackface) en Marshall plexi, zijn goed gekozen. De klankkarakters verschillen duidelijk van elkaar, wat nog eens versterkt wordt

op je pedaalboard

microfoon van het midden naar de rand van de speaker kan verplaatsen.

Dan zijn er nog een paar extra functies. Zo vind je aan de zijkant een spread-schakelaar, die het stereobeeld kan versterken door het linker- en rechterkanaal iets uit fase te zetten. Daarnaast hebben de twee jackuitgangen een schuifschakelaartje waarmee je bij het rechterkanaal kunt kiezen uit alleen het rechter- of een gecombineerd monosignaal, en bij de linkeruitgang voor alleen het linker kanaal of een *dry through* (droog signaal direct vanaf de ingang doorgelust).

als je de juiste 'buizen' in de eindversterker selecteert. Wel vreemd, trouwens, dat daar geen EL84 bij zit voor de Vox. De voorversterkers verschillen wel in uitgangsvolume, dus het is even oppassen met schakelen van de een naar de ander. Zo is de American het zachtst, gevolgd door AC Brit en MS Brit. Deze laatste heeft ook de meeste oversturing als je de gain opendraait. Overigens maakt het behoorlijk uit of je een gitaar met humbuckers of singlecoils gebruikt. Kun je met PAF-achtige humbuckers de American voorversterker nog tot een bluesy oversturing verleiden, een Stratocaster krijgt dat niet voor elkaar.

alle aansluitmogelijkheden die je je kunt wensen. De analoge werking zal klankpuristen aanspreken en de bediening is intuïtief als je gewend bent versterkers in te stellen. De klank is wat direct en daar moet je van houden, maar als dat is wat je zoekt, dan kan dit apparaat in veel situaties uitkomst bieden.

DSM & HUMBOLDT SIMPLIFIER AMP/CAB SIMULATOR

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Handzaam apparaat voor stil oefenen, het maken van opnames en live spelen zonder versterker

Wilco's Nels Cline

breidt zijn

Nels Cline kennen we als de man die met zijn eigenzinnige solo's de prachtige nummers van Jeff Tweedy in Wilco lijkt te willen saboteren. Maar daar hebben we het nu eens niet over. In november bracht hij op Blue Note het album 'Share The Wealth' uit met The Nels Cline Singers - instrumentale (!), experimentele jazz. We spraken hem over gitaren, effecten en het verslechteren van gitaargeluid. tekst Chris Dekker

Nels Cline's carrière is lastig in een paar zinnen samen te vatten. Hij speelt het liefst als gast met andere muzikanten, hij heeft een stapel eigen bands, trio's en kwartetten en alleen zijn discografie - zo'n 170 albums, van Ornette Coleman tot Yoko Ono en van de Tedeschi Trucks Band tot Tinariwen - zou hier al te veel ruimte innemen.

De eerste keer dat ik Nels kort sprak was vier jaar geleden op de dag van een Wilco-concert. Die ochtend was Trump als president van de VS verkozen en de bandleden zijn duidelijk geen fans. Het leek alsof Nels zijn Jazzmaster die avond extra hard aanviel, waarschijnlijk uit frustratie. "Ik weet vrij zeker dat je gelijk hebt", meldt de sympathieke Cline met een glimlach. 'En interessant dat we elkaar precies vier jaar later weer spreken.'

Hoe is deze tijd voor jou?

"Het is een uitdaging. Wilco's tour werd afgezegd en we zijn verhuisd. In plaats van Brooklyn wonen we nu veel noordelijker in de staat New York en dat is even wennen voor deze stadsjongen. Het was al het plan, maar pas over een paar jaar. Het is goedkoper - ik heb nu veel minder inkomsten - en als man van boven de zestig heb ik in een stad meer risico op corona. Collega's passen zich makkelijk aan door les te geven. Ik wil dat niet. Ik heb wel clinics gegeven, met een beetje spelen en veel verhalen vertellen en vragen beantwoorden. Ik beroep me dan op mijn status als muzikerveteraan en oude geluidstovenaar. En dat werkt, haha!"

Je hebt een nieuw album uit met The Nels Cline Singers. Hoe kwam dit tot stand?

"Eigenlijk vrij willekeurig. De Singers lagen al even stil, want ik had even geen zin om de enige 'stem', het enige solo-instrument, in de band te zijn. Ondertussen deed ik veel met Wilco en andere eigen projecten en opeens dacht ik terug aan die keer dat we The Nels Cline Singers hadden uitgebreid met gasten. Met de toevoeging van Brian Marsella op toetsen en Skerik op saxofoon waren er opeens meer solostemmen. Ik speelde eens met Brian tijdens een nachtelijke jam, met MonoNeon op bas, na een Phish-concert en ik wilde graag met hem spelen, Skerik ken ik al twintig jaar, maar het kwam nog niet eerder tot een samenwerking. Ik vind hem te gek: hij luistert en hij heeft een melodische directheid zonder altijd virtuoos alle kanten op te gaan. We besloten de studio in te gaan; ik had een paar schetsen voor nummers, maar het idee was om te gaan jammen. Daarna wilde ik allerlei toffe stukjes aan elkaar plakken voor een psychedelisch effect. Toen ik de opnames terugluisterde, besloot ik dat ik de lange jams intact wilde laten. Ik hou van lange jams, het interesseerde me niet of de rest van de wereld dit ook deed, maar mijn labelbaas Don Was stak zijn nek uit en zo werd het mijn derde plaat op Blue Note!"

Is het een uitdaging om met een saxofoon te duelleren?

"Ik improviseer al sinds mijn tienerjaren en heb veel met blazers gespeeld, dus niet echt. Zoals altijd is het belangrijk dat je chemie met iemand hebt en dat lukt niet altijd. Skeriks spel past bij mijn composities en ook het improviseren gaat goed. Ik vind het juist leuk om samen met andere instrumenten te spelen, zoals een

Hammond B3, harp of saxofoon.

Een tenorsax kan ontzettend als een overstuurde gitaar klinken. Dat lijkt overduidelijk, maar ik kwam er pas laat achter."

Had je een duidelijke start voor ieder nummer?

"Ik vroeg de studietechnicus ons steeds een clicktrack te geven, op een willekeurig aantal bpm. Een click was nodig omdat ik het ruwe materiaal wilde editen. Omdat we niet bezig waren de perfecte song op te nemen of om een topplaat te maken, begonnen we echt als band te spelen, zonder druk, en daardoor werd het juist vrijer en beter. Het grootste deel is dus geïmproviseerd, maar ik heb wat nummers ingekort."

Miles Davis-sfeer

"Er zijn een paar stukken waar ik een idee voor had, zoals *Nightstand* en *Passed Down*. Dat is niet altijd met de hele band, maar ik wilde die stukken per se opnemen. Een ervan gaat over de zelfmoord van een vriend. Deze stukken zijn minder extreem en vormen een mooie balans met de lange stukken. Van *Beam/Spiral* speelde ik het schema al maanden in kleedkamers voor Wilco-optredens. De openingstrack *Segunda* is bewust omdat dat een toegankelijk stuk is en de muzikanten worden er als het ware in geïntroduceerd. Natuurlijk werd ik zelf ook geïnspireerd en voor dit album luisterde ik onder meer naar Jeff Parker, Flying Lotus en Esperanza Spalding. En een en ander heeft een beetje een jaren zeventig Miles Davis-sfeer."

Is het een perfecte situatie dat je Wilco en solo kunt combineren?

"Dit is beter dan ik ooit gedroomd had."

Singers unit

Wilco zag ik zeker niet aankomen. We spelen nu zestien jaar in deze bezetting en dat is te gek. Solowerk was nooit mijn prioriteit; ik speel liever met mensen samen. Het voordeel van het succes van Wilco is dat er meer mensen komen als ik met een avant-gardetrio of zo speel. Opeens zijn er dan honderd in plaats van vijftig mensen en ik vind het te gek dat de Wilco-fans muziek komen checken waar ze misschien helemaal niet van houden. Ik speel in kleine zalen, ik speel met te gekke mensen, ik speel normaliter sowieso veel en er zijn de enorme tours met Wilco. Ik ben de gelukkigste man in de showbusiness!”

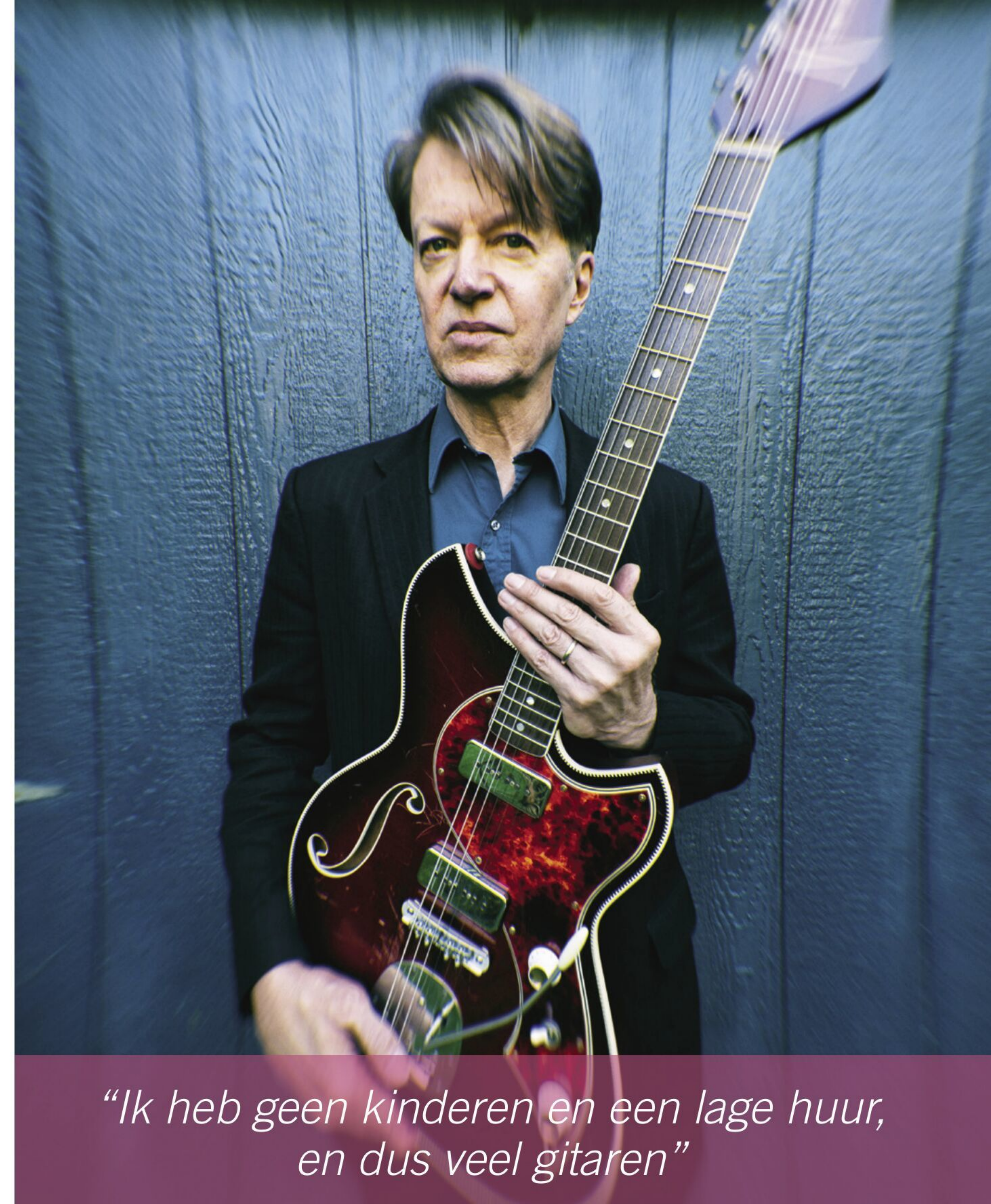
Gear

Welke gitaren heb je gebruikt?

“De ironie in mijn leven is dat ik altijd veel gitaren wilde hebben, voor de meest uiteenlopende sounds. Ik heb geen kinderen, een lage huur, een inkomen door Wilco en dus veel gitaren. Maar als je in New York werkt en geen auto hebt, kun je nooit op pad met veel instrumenten. En we werkten snel, dus dan grijp je terug op de vertrouwde spullen. Ik had vier gitaren mee. Een ‘59 sunburst Fender Jazzmaster en een John ‘Woody’ Woodland Jazzmaster met een vintage body, een moderne hals, natuurlijk met een Mastery-brug en met PAF-humbuckers om ruis tegen te gaan. Deze gitaar klinkt meer SG-achtig en is de favoriet van alle engineers waarmee ik werk. Dan was er nog een jarenvijftig Danelectro Convertible, die ik pas heb en die mijn laatste obsessie is. Deze heb ik ingeplugd, maar je hoort vooral een microfoon bij de snaren omdat maffe, korte geluid van deze holle gitaar op te vangen. En voor één nummer gebruikte ik een National Dobro resonator-gitaar omdat ik benieuwd was hoe die samen met een speelgoedpiano zou klinken, als klein stukje tussen al het tumult! Ook vanwege het gemak en omdat het praktisch is als we het live zouden gaan spelen, stonden alle gitaren in de normale concertstemming.

“Qua versterker gebruikte ik mijn kleine Studios Moseley versterker, die ik ook veel met Wilco gebruik. Het is een kleine 21-watt combo met twee EL84-buizen. Ik heb wat overdubs gedaan met een 14-watt Studios Selye.”

Iedereen die de fantastische Premier Guitar Rig Rundown van Nels heeft gezien, weet over zijn enorme collectie pedalen. Deze werden ook nu weer van stal gehaald. “Ik heb drie planken in verschillende groottes en ik had nu de grote mee. Die is een beetje vergelijkbaar met die ik bij Wilco

gebruik. De plank staat voor me dus ik zal mijn pedalen opnoemen. Ik heb een Boss volumepedaal, een Boss compressor waarvoor puristen me altijd uitlachen, een ZVex Fuzz Factory en een Digitech Whammy 1. Ik heb er nog twee over die werken en ze worden niet meer gerepareerd. Verder een oude Boss vibrato en een Seymour Duncan 805 overdrive. Mijn Klon Centaur neem ik altijd apart mee. Dan heb ik een cleane boost van Crazy Tube Circuits uit Griekenland, een Jam Pedals WaterFall chorus voor het geluid van een roterende speaker, een Devi Ever Soda Meiser met Chaos Switch, een stemapparaat van Boss, een Electro-Harmonix Pulsar, die zeker op het album staat, een Gamechanger Plus sustainer en een Toneconcepts GOO - mijn signaturepedaal. Dan heb ik hoog aan de zijkant naast me een 16 Second Digital Delay van EHX. Die gebruik ik al 35 jaar. Ik heb er nog twee die werken en een enorm delaykerkhof vol met ze, haha. Verder heb ik mijn Korg Kaoss Pad voor tapedelay en Echoplex/Space Echo-achtige geluiden.”

Tijdens de befaamde Rig Rundown wordt je gevraagd of je geluid niet sterk in kwaliteit afneemt - degra-

dation - door alle pedalen in serie.

Je antwoord, ‘Degradation is my sound’, is bij gitaristen inmiddels bijna net zo bekend als ‘This amp goes to eleven’ en je wordt vaak geciteerd.

Nels schiet in de lach. “Nee, kom op, echt? Mijn god.” Het duurt even voordat hij weer bijgekomen is. “Het heeft twee kanten. Van de ene kant vind ik het leuk om lijnrecht tegenover al die puristen, die *tonemeisters*, te staan. Alles staat inderdaad in één signaalketen. Verder is het zo gegroeid. Ik begon met een paar pedalen en in de loop der jaren liep het wat uit de hand. Mike Watt (*bassist met wie Cline veel samenwerkte - red.*) plaagde me er altijd mee, zeker als er wat fout ging. Hij noemde het met zijn humor mijn ‘Pedal Dachau’. Hij hield echter van het resultaat, dus het was gewoon elkaar een beetje jennen.” **G**

nelscline.com

Op Gitarist.nl praten we verder met Nels Cline over wat we in de nabije toekomst van Wilco kunnen verwachten.

MADE IN AMERICA

Heritage
Guitar Inc.

H-535

SEMI-HOLLOW BODY GUITAR

A true workhorse — the H-535 is a timeless guitar that's the perfect companion for everything from rock to blues and beyond. Built to be worked and played hard, many players will find this to be the only guitar they need to achieve unparalleled versatility.

AVAILABLE COLORS

	Antique Natural		Original Sunburst		Trans Cherry		Ebony
---	-----------------	---	-------------------	---	--------------	---	-------

HERITAGEGUITARS.COM

  @heritageguitarinc

GITAARSCHOOL NEDERLAND

De gids naar goed gitaarles in heel Nederland

www.gitaarschoolnederland.nl

StageCoach Sessions deel 8

Dr. Jordan Institute met Mark Tuinstra

In deze aflevering van StageCoach Sessions staat de nieuwste band van Mark Tuinstra, Dr. Jordan Institute, in de schijnwerpers. Op Gitarist.nl vind je de video's met performances van drie tracks. Van twee nummers kun je een uitgebreide uitleg in twee video's bekijken en van *The Bee* kun je de tab in dit artikel bekijken. De tab van *Call It* vind je op Gitarist.nl. Tijdens de opnamedagen spraken we uitgebreid met Mark Tuinstra. tekst **Matthieu Brandt**

De muziek van Dr. Jordan Institute omschrijft de band zelf als 'sophisticated dancehall', oftewel 'een combinatie van Caribische grooves, klassieke melodieën, *spoken word*, funky acid, Goethe and Orisha Voodoo'. Jawel! Zangeres Nicole Jordan is klassiek geschoold en verantwoorde-

lijk voor de poëtische teksten. Stefan Kruger is gepokt en gemazeld als drummer en producer voor Zuco 103, Caro Emerald en Joe Jackson. Bassist Sean Fasciani is bekend van zijn spel bij Reinier Baas, Hans Teeuwen, Spinifex en Caro Emerald. Shana Bossman is de toetseniste die live de band versterkt. Mark

Tuinstra heeft zijn roots in jazz en world, was oprichter van Bernie's Lounge en speelt nu in allerlei formaties, waaronder de Omar Ka Band en de Nordanians.

Sophisticated dancehall. Klinkt als?

"Dr. Jordan klinkt als niks, haha. Maar namedropping, pff. Björk of

StageCoach Sessions-videoserie

Instructievideo's, live-registraties en interviews

StageCoach Sessions is een initiatief van muzikant-docent Matthieu Brandt; een project dat hij met de magazines in onze uitgeverij uitrolt. Deze videoserie draait om registraties op locatie met topkwaliteit live-opnamen van bands en instructievideo's per muzikant. De StageCoach Sessions worden altijd gepubliceerd met workshops inclusief tabs, notenwerk en interviews op onze videokanalen en in onze magazines.

Al eerder verschenen in StageCoach Sessions

- Richard van Bergen van Richville - blues & roots
- Jerôme Hol - trio-performances en workshop fusion
- Jay-P - microfoonkeuzes voor elektrische gitaar
- Jac Bico - gitaarsounds van The Beatles
- Jesús Hernández - Buena Vista Cuba
- Rory Ronde - Neo-Soul Gitaar & Neo-Soul Productions
- BJ Baartmans & The Space Age Travellers

Voor de komende edities van [Gitarist](http://Gitarist.nl) staat onder meer een StageCoach Sessions met Reinier Voet over akoestische gitaar in de jazz op de rol.

In deze editie presenteren we de videoserie met gitarist Mark Tuinstra van Dr. Jordan Institute. Hij legt aan de hand van de tracks *The Bee* en *Call It* zijn benadering en speeltechnieken uit en bespreekt de effecten die hij gebruikt in deze nummers. In het uitgebreide interview vertelt hij honderduit over carrière en spel in de studio en live.

Deze video's kun je op onze kanalen vinden:

StageCoach Sessions deel 8, met Mark Tuinstra en Dr. Jordan Institute

- The Bee*** - performance Dr. Jordan Institute
- Call It*** - performance Dr. Jordan Institute
- The Bee*** - multiscreen-uitleg Mark Tuinstra
- Call It*** - multiscreen-uitleg Mark Tuinstra
- videoworkshop effectgebruik** Mark Tuinstra

GITARIST EXTRA

 StageCoach Sessions: 7 video's

 Downloadable tabs van *Call It en The Bee*
www.gitarist.nl/extra

Massive Attack, maar je kunt ook zeggen Frédéric Chopin. Of ouderwetse calypso, jazz en Afrikaanse muziek. Het is niet zo goed te plaatsten wat we doen. Dat is voor boekers natuurlijk lastig. Wij vinden het leuk om de grenzen op te zoeken. We houden van groove met inhoud, van harmonie, sound en elektronica. Dat kunnen we allemaal in Dr. Jordan kwijt.”

De nummers van Dr. Jordan komen vaak improvisatorisch tot stand?

“In het geval van onze eerste plaat ‘Jab Jab’ kwam ik vaak met een muzikaal idee, een riff of zo. Nicole is erg goed met tekst en dan kwamen die nummers vrij vloeiend tot stand. Ik verzamel constant ideeën op mijn telefoon: gitaarlicks, ideeën voor piano of drums. Daar put ik dan bij het componeren uit.

Voor je het weet heb je een liedje in elkaar. Ik neem dat dan vaak op in Logic en bouw daar dan van alles omheen.”

Schrijf je dat dan specifiek voor Dr. Jordan?

“Dat hoeft niet per se. Het nummer *The Bee*, dat we net hebben gespeeld, was eigenlijk een *score* voor een theatervoorstelling waar ik tien jaar geleden in zat.”

- **video-interview** met Mark Tuinstra
- ***Si L'amour*** - performance Dr. Jordan Institute

De StageCoach Sessions-video's kun je bekijken op ons YouTube-kanaal [GitaristVideo](https://www.youtube.com/GitaristVideo) en op Gitarist.nl in de sectie Extra en binnenkort ook op het YouTube-kanaal van StageCoach Sessions.

www.gitarist.nl • www.youtube.com/GitaristVideo

Matthieu Brandt

Initiatiefnemer, producent en regisseur van StageCoach Sessions Matthieu Brandt maakte voor het Amerikaanse instructievideolabel TrueFire dertien jaar lang lesvideo's met Europees toptalent. www.matthieubrandt.com

WHAT IS AVAXHOME?

AVAXHOME-

the biggest Internet portal,
providing you various content:
brand new books, trending movies,
fresh magazines, hot games,
recent software, latest music releases.

Unlimited satisfaction one low price

Cheap constant access to piping hot media

Protect your downloadings from Big brother

Safer, than torrent-trackers

18 years of seamless operation and our users' satisfaction

All languages

Brand new content

One site

AVXLIVE ICU

AvaxHome - Your End Place

We have everything for all of your needs. Just open <https://avxlive.icu>

Functioneert de band als een soort democratie of is er een ‘leider’ die de richting bepaald en de beslissingen neemt?

“Het is een ‘instituut’ en dat kan ook een soort gekkenhuis zijn. Bij ‘Jab Jab’ kwam ik met de melodische ideeën of een schema, Stefan kwam met de beats en Nicole met de teksten en inhoud. Nicole is klassiek zangeres, Stefan heeft een achtergrond in jazz en in produceren, net als ik. Nicole hield zich vooral bezig met wat we wilden overbrengen, wat de boodschap is en hoe we er op het podium uitzien. Daarnaast maak ik vaak, vanwege mijn televisie-achtergrond, de videoclippen. Wel belangrijk is dat de liedjes die we spelen ook op zichzelf moeten staan. Je moet het ook op piano of gitaar met zang kunnen spelen en dat het toch overeind blijft. Alles moet ook live gespeeld kunnen worden, want we laten niets meelopen.”

Goed geplaatste noten

De ritmische component in jouw spel, ook in Dr. Jordan Institute, is

erg belangrijk. Sterk stuwende licks en riffs.

“Dat komt waarschijnlijk omdat ik ook erg van drummen houd en dat ook nog steeds doe. Als ik lesgeef besteed ik ook veel aandacht aan de rechterhand. Daarmee kun je een framework neerzetten. Als de achtsten en zestiensten kloppen, dan heb je al heel veel. Veel gitaristen hebben de neiging om op hun linkerhand te focussen, maar rechts is voor mij belangrijker. Ik heb liever een goed getimed foute noot dan een slecht getimed goeie noot. Een mooi grafschrift of tegeltje, trouwens!”

Wie zijn jouw gitaarhelden?

“Bill Frisell en Marc Ribot zijn zeker grote invloeden. Maar ik kan echt overal inspiratie vandaan halen, of het nou uit de jazz is, Afrikaanse muziek, of muziek uit Cuba. Als het maar vanuit het hart gespeeld wordt. Of het nou zestien-duizend noten in een seconde zijn of twee in een minuut, als het goed geplaatste noten zijn, dan heb je mij wel. Met de Nordaninas spelen we ook allerlei verschillende stijlen. We zijn een trio

met Oene van Geel op altviool en Niti Ranjan Biswas op tabla. Door die tabla heeft het natuurlijk wel een Indiase inslag. Maar het kan ook kamermuziek zijn of funk of Braziliaans. Daarnaast speel ik in de Omar Ka Band. Omar is een Senegalese zanger die in Rotterdam woont. Via Omar en Zoumana Diarra ben ik in aanraking gekomen met Afrikaanse muziek. Door een bevriende kora-speler ben ik in Dakar in Senegal beland en heb daar veel inspiratie opgedaan.”

Koeienstront

Je brengt live en in de studio een behoorlijk palet aan effecten mee. Wat gebruik je zoal?

“Live gebruik ik een Fender Vibroverb versterker en voor het kleinere werk een Fender Blues Junior. Mijn ervaring is wel dat hoe harder ik sta op het podium, hoe slechter het is voor het totaalgeluid. Wijze levensles voor de gitaargemeenschap! In de effectketen staat als eerste de Moogerfooger, een ringmodulator. Het leuke vind ik dat ik hem niet helemaal goed ken. Daardoor gebeuren er soms dingen die niet te voorspellen zijn, soms heel wild. Daarna de Fulltone Full-Drive fuzz, die lekker over zijn nek kan. Ik hou er wel van dat de toon definitie blijft houden, dat het niet een grote bak drek wordt. Daarna een Boost Driver van MXR om mijn cleane signaal een beetje op te peppen. Dan de Electro-Harmonix Nano Freeze, een soort pianosustainpedaal voor de gitaar. Werkt te gek voor harmonieën, maar ook voor single notes. Je kunt dan partijen neerleggen en daaroverheen spelen. Die gaat mijn volumepedaal in, waarmee ik mijn swells kan maken en heel dynamisch kan spelen. Die hebben vaak signaalverlies en dat vindt ik vervelend. Ik verslijt ze ook nogal. Dan door naar de Boss DD-7 Digital Delay met een tappedaal erbij om het tempo van de delay in te kunnen stellen. Daarna nog een delay, de Electro-Harmonix Memory Man. Deze heeft een iets ander karakter dan de Boss DD-7 en heeft onder meer ook modulatie. En als laatste gaat het signaal door een Line 6 M9 Stompbox multi-effectpedaal. Daarvan vind ik het voordeel dat als je het pedaal uittrapt, hij nog wel de sustain houdt.”

En last but not least: je gitaar.

“Dit is een handgebouwde Moffa

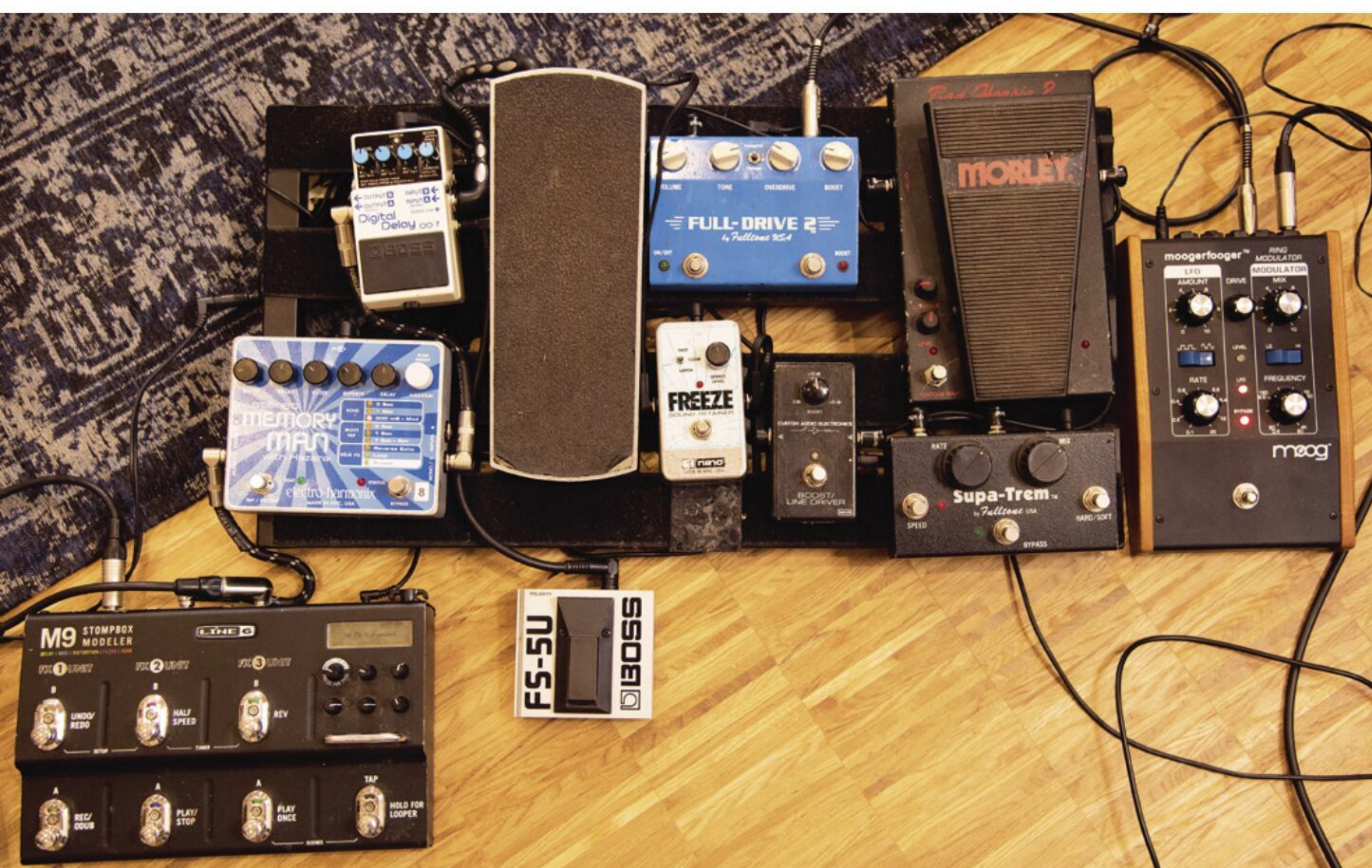
v.l.n.r.: Mark Tuinstra, Shana Bossman, Stefan Kruger, Sean Fasciani

gitaar (www.moffaguitars.it – red.), een Italiaanse bouwer die in de leer is geweest bij Sam Benedetto. Alles aan de gitaar is door Domenico Moffa zelf gemaakt, tot en met de zelfgewonden pickups. Er zitten wat slimme dingen in, zoals aan de achterkant een klepje

waardoor je makkelijk bij de elektronica kunt. De brug is net als bij een viool en de hals is afgesteld op de individuele trekkracht van elke snaar. Daardoor is de kop ongelijk en krijg je geen last van torsie in de hals. En de toon is overall heel duidelijk en helder. De snaren zijn

via een draadje verbonden met de uitgang, waardoor de gitaar geaard wordt zodra je de snaren aanraakt. Domenico vertelde ook dat hij de top, voordat hij ermee aan de slag gaat, drie dagen in de koeienstront gooit. Lekker verhaal, dacht ik. Maar er schijnt een soort zuur in te zitten dat het Stradivarius hout dat hij gebruikt heel stabiel houdt.”

Bovenstaande interviewcitaten komen uit het uitgebreide video-interview, te zien op Gitarist.nl, waarin nog veel meer onderwerpen over muziek maken en gitaarspelen aan bod komen. Het interview is onderdeel van de 7-delige videoserie StageCoach Sessions met Mark Tuinstra en Dr. Jordan Institute. Op de volgende pagina vind je de tab van het nummer The Bee, waarvan je de uitleg in de multiscreenvideo kunt bekijken.

Lees, luister en kijk nog veel meer op Gitarist.nl.
VIDEO performances, gitaarlessen, uitleg effecten en interviews

SPOTIFY het debuutalbum 'Jab Jab'

WEBSITE het volledige interview

www.gitarist.nl

» Dr. Jordan Institute met Mark Tuinstra - The Bee

Tab van de track *The Bee*, die je live gespeeld door de band op een van de StageCoach Sessions-video's kunt zien. In een andere video in de serie kun je de multiscreen-uitleg door Mark Tuinstra volgen.

- Laat de open B-snaar klinken
- Speel elke derde achtste noot een B
- Speel waar mogelijk lange noten

A

A^{maj7} F^{maj7} G^{maj7} E^{maj7}

5 F^{maj7} D^{maj7} E^{maj7} E^{maj7}

9 **B** C^{maj7} D^{maj7} E^{maj7} E^{maj7}

13 **C** G^{#m7(add9)} G^{#m7(add9)} G^{maj7(add13)} G^{maj7(add13)}

17 F^{#13(sus4)} F^{#13(sus4)} 1. G^{maj7(add13)}

20 G^{maj7(add13)} 2. F^{#13(sus4)} F[#]

Dr. Jordan Institute 2018
Mark Tuinstra 2009

Inspired By
KEYMUSIC
FIJNE FEESTDAGEN

ONTDEK ALLE **CADEAUTIPS**
VIA ONZE WEBSITE
OF EEN **KEYMUSIC-STORE**
IN JOUW BUURT

www.keymusic.com

@keymusicbe / @keymusicnl

@keymusic_stores

@keymusicbe / @keymusicnl

keytv.be / keytv.nl

Laat je horen!

Breng je stem uit voor de **Gitarist Poll Awards 2020**

Hét beste bestaat niet, natuurlijk. Smaken verschillen nou eenmaal. En juist die smaken willen we opnieuw peilen dit jaar. We willen weten wie jullie favorieten van 2020 waren, welke nieuwe producten jullie het meest zagen zitten, en meer! Om awards te kunnen uitdelen en om jullie smaak beter te leren kennen, opdat wij ons blad, onze digitale edities, onze site en onze social media weer beter kunnen inrichten op wat jullie willen lezen, zien en horen! Heel leuk en goed als jullie meedoen en het formulier op de website gebruiken om je opinie met ons te delen! Ga naar **www.gitarist.nl/poll** en stem!

Op **Gitarist.nl** hebben we een pollformulier geplaatst waar je in allerlei categorieën je keus kunt invullen.

»» **Gitarist** van het jaar

»» **Product** van het jaar

Ga naar **www.gitarist.nl/poll** en stem

Laat je stem voor 7 februari horen.

De uitslag van de Gitarist Poll vind je in het maartnummer!

IN DE BU

Mainstreet Een winkel met
uitsluitend Fender producten
Ook voor reparaties
www.gitaar.nl
de Fender shop
Voorburggracht 70, Zuid-Scharwoude, Tel 0226 31 70 45

01

DIAMOND
GUITARS
AMSTERDAM
BUY - SELL - TRADE HANDMADE GUITARS
WWW.DIAMONDGUITARS.NL
OFFICIAL LOWDEN & C.F. MARTIN DEALER
BY APPOINTMENT ONLY: +31(0) 611 477 420

02

 **GITAARSHOP
HEEMSTEDE**
HERENWEG 49, 2105 MC HEEMSTEDE - 06-53781330
WWW.GITAARSHOP-HEEMSTEDE.NL

03

Guitar Shop Delft • Nieuwe Langendijk 15 • 2611 VG Delft
guitar shop delft
Gitaar speciaalzaak voor akoestische- en
elektrische (bas)gitaren en versterkers.
Tevens onderhoud, modificatie en reparatie
van gitaren en versterkers.
015 - 212 98 95 • www.guitarshopdelft.nl • info@guitarshopdelft.nl

04

Gitaarles voor iedereen
Gitaarschool
APELDOORN
www.gitaarschoolapeldoorn.nl

05

bax music
WE SUPPORT YOUR STAGE
GOES - AMSTERDAM - ROTTERDAM - ANTWERPEN
►► BAX-SHOP.NL

06

**Adverteren
op deze pagina?**
Bel of mail Ollie Schmitz:
020 675 5308
ollie@k18.nl

GUITARSHOP APELDOORN HEET VANAF 1 MEI
**THE
Guitar
SHOP**
WWW.THEGUITARSHOP.NL

08

URT

The Fellowship
OF ACOUSTICS

Fine, vintage & rare guitars

Dedemsvaart | 0523-232205 | www.tfoa.eu

09

North End Music

Middenweg 225 • 1701 GB Heerhugowaard • Tel. 072-5712487
E-mail: northend@quicknet.nl • Website: www.northendmusic.nl

15

De Snaar
-Sinds 1978-
www.desnaar.nl

10

LORD OF THE STRINGS

europa's online snarenspecialist

t. +31 (0)33 453 74 16
www.lordofthestrings.com

16

SACKSIONI
Guitarshop
established 1937

Sacksioni, Ruysdaelstraat 5-7, 1071 WX Amsterdam
Tel. 020 679 41 15, guitars@sacksioni.nl, www.sacksioni.nl

11

We're back!
KEYMUSIC

17

idealmusic

Studio, muziekproducties & live recordings
• www.idealmusic.nl • +31 (0)6 51647430

12

LeftyGuitars
the ultimate choice in lefthanded guitars & basses

B-2580 Putte (Putte) - Belgium
Tel.: +32 (0)473/52.69.48
E-mail: patrick@leftyguitars.be www.leftyguitars.be

18

VAN DE MOER INSTRUMENTS
www.vandemoer.be

AALST - BORSBEEK - GENT - GERAARDSBERGEN

13

GITARIMUM
Tel: 010-4810973
Gitaren, versterkers, effecten, snaren, enz.
Wolphaertsbocht 205
Rotterdam
www.gitarium.nl

19

Kees Dee
EST. 1987
WWW.KEESDEE.NL
Amersfoort 033-4655355

14

alphenaar.com

20

AQUARIUM SESSIONS

- MINICONCERTEN
- INTERVIEWS
- TUTORIALS
- EN MEER.

**ABONNEER JE
OP ONS
YOUTUBE-KANAAL!**
www.youtube.com/c/aquariumsessions

Een project van Musicmaker,
Gitarist, Slagwerkkrant,
De Bassist en Interface

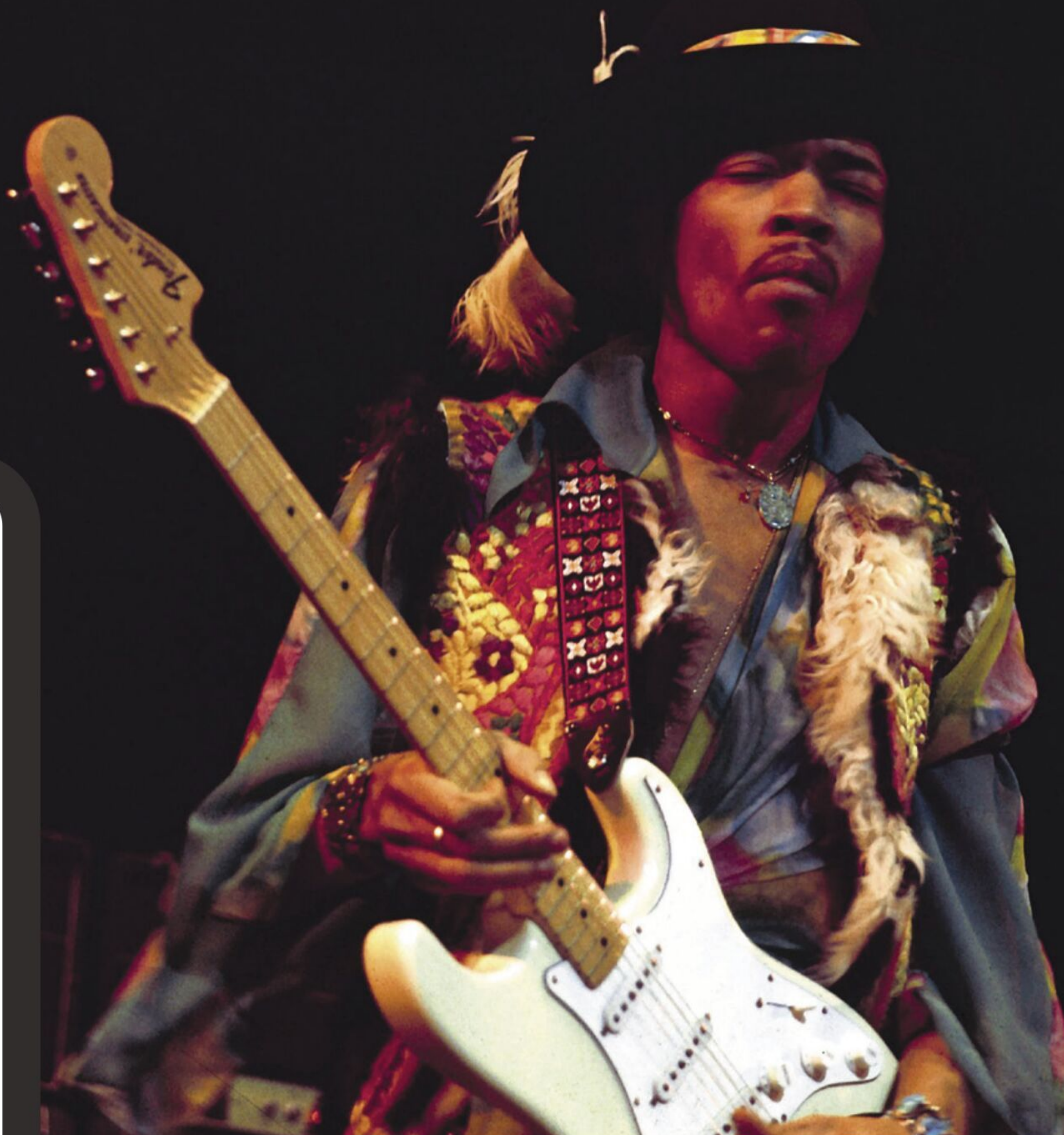

Mede mogelijk gemaakt door Q-Factory
Amsterdam. Powered by Audient,
Auralex, Blue, Bose, Tama, Pro Tools

Gitarist | Events

We hebben Amsterdam Guitar Heaven moeten verplaatsen naar zaterdag 3 april, maar voor 21 december kunnen we toch nog een heel mooi livestream-event aankondigen: het eerbetoon aan Jimi Hendrix door de top van de Nederlandse gitaristen ter gelegenheid van de uitreiking van de Sena Performers European Guitar Award.

G Sena Performers European Guitar Award eert Jimi Hendrix postuum

Maandag 21 december online awardshow met Nederlandse gitaartop

De Amerikaanse gitaarlegende Jimi Hendrix wordt op 21 december geëerd met de Sena Performers European Guitar Award 2020. Vijftig jaar geleden overleed Hendrix, maar hij is tot op de dag van vandaag de meest inspirerende elektrische gitarist aller tijden.

De zus van Jimi Hendrix, Janie Hendrix, en Hendrix-producer Eddie Kramer zullen de award per videoverbinding in ontvangst nemen. Rondom die uitreiking is een grootse awardshow opgezet die 21 december wordt uitgezonden, onder meer via Gitarist.nl. Gitarist

is partner van de Sena Performers European Guitar Award.

Jimi Hendrix

Jimi Hendrix debuteerde in 1967 met de hitsingle *Hey Joe* en het sensationele album 'Are You Experienced?'. Tot aan zijn dood op 18 september 1970 bleef Hendrix de wereld verrassen met exceptioneel gitaarwerk en spectaculaire muziek.

De SEGA was unaniem van mening dat de legende in dit Hendrix-jaar geëerd moest worden met deze award.

Anton Goudsmit - *Have You Ever Been*

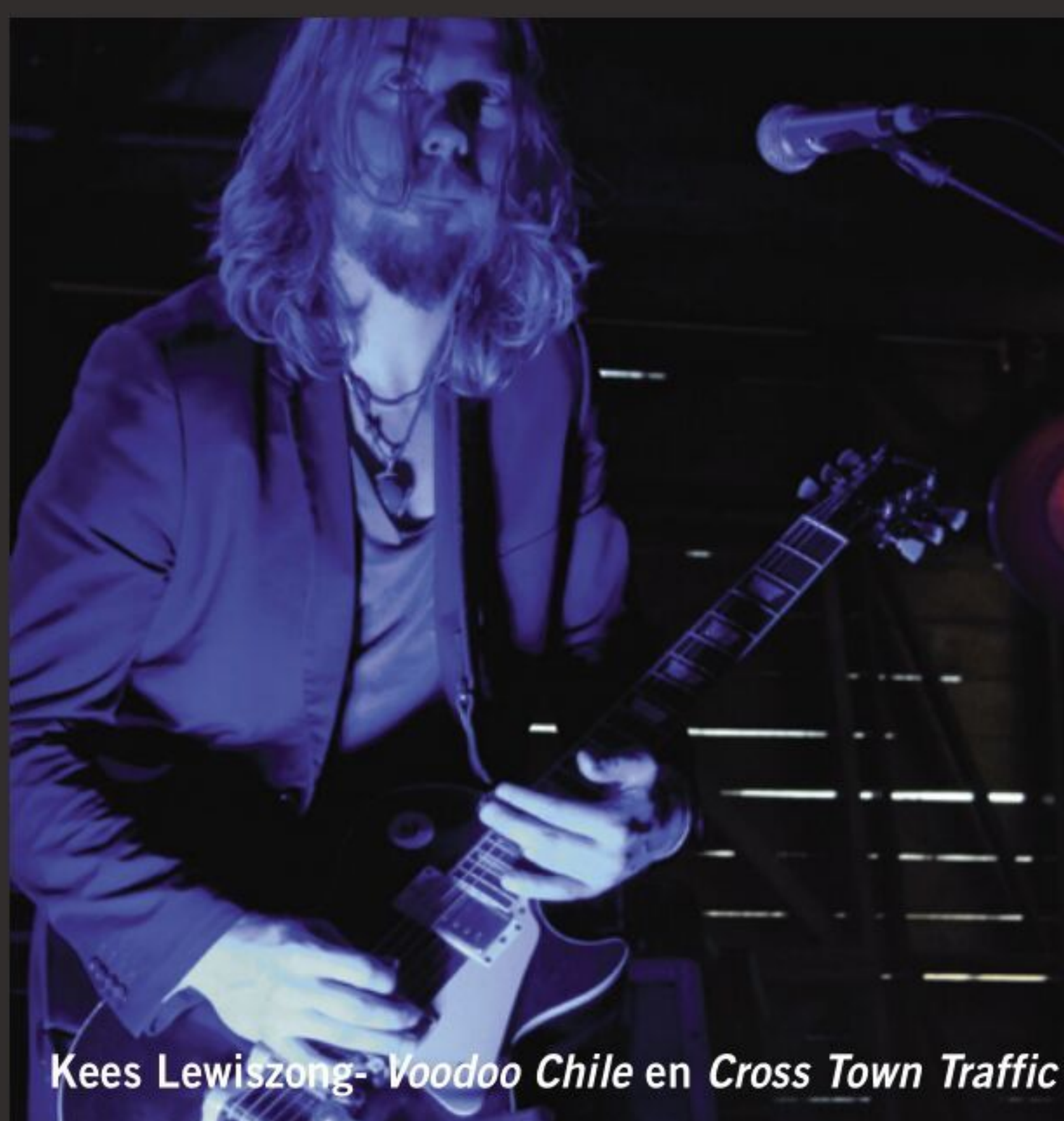
Vedran Mircetic - *May This Be Love*

Eric Vaarzon Morel- *Spanish Castle Magic*

Jack Pisters - *Foxy Lady* en *The Wind Cries Mary*

Kees Lewiszong- *Voodoo Chile* en *Cross Town Traffic*

Pablo van de Poel - *Purple Haze* en *Voodoo Chile*

Jan Akkerman - *Hey Joe*

Eerdere winnaars van de Sena Performers European Guitar Award zijn onder meer Brian May, Joe Bonamassa, Steve Vai, Slash, Walter Trout, Joe Satriani, Steve Lukather en John Petrucci. Net als bij de vorige vier edities zal er rondom de awarduitreiking een live-event in Gebouw-T in Bergen op Zoom plaatsvinden.

Een hele rij Nederlandse topmuzikanten gaan het oeuvre van Hendrix eren. De awardshow wordt opgenomen in Gebouw-T in Bergen op Zoom en zal gestreamd worden via sega-award.nl, legacyrecordings.com, gitarist.nl en gebouw-t.nl.

De gitaristen

Ondanks de huidige lastige situatie in verband met de corona-pandemie is de lijst van optredende artiesten indrukwekkend. Ze gaan 15 Hendrix-klassiekers spelen. Zo zal **Jan Akkerman** *Hey Joe* vertolken! **Pablo van de Poel** waagt zich aan *Purple Haze* en *Voodoo Chile* (slow). Navarone's **Kees Lewiszong** doet ook *Voodoo Chile* (fast dan, nemen we aan!) en *Cross Town Traffic*, **Jack Pisters** gaat voor *Foxy Lady* en *The Wind Cries Mary*, **Leendert Haaksma** speelt *Freedom*, **Vedran Mircetic** van De Staat komt met zijn versie van *May This Be Love*, **Anton Goudsmit** werpt zich op *Have You Ever Been*, en **Eric Vaarzon Morel** laat logischerwijs *Spanish Castle Magic* horen.

De gitaristen worden begeleid door de stand-ins van Mitch Mitchell, Buddy Miles, Noel Redding en Billy Cox: **Joost Kroon** op drums en **Manuel Hugas** op bas. Ze worden af en toe versterkt door organist **Sven Figee**. De vocals worden voor rekening genomen door My Baby's **Cato van Dijck**, **Blaudzun**, **Xillan**, Navarone's **Merijn van Haren** en soms ook door de gitaristen zelf. Alles nog onder voorbehoud trouwens, want ten tijde van dit schrijven waren de SEGA-organisatoren nog volop aan het schuiven!

De award

Mede SEGA-organisator Jean-Paul Heck: "Normaliter speelt de winnaar altijd belangeloos tijdens de uitreiking van de SEGA. Nu eren wij de winnaar op een hele andere manier door de absolute gitaartop van Nederland een ode te laten brengen aan Hendrix."

Veel voormalige winnaars zullen via een videoboodschap reageren op de awardtoekenning aan Jimi Hendrix. Volgens Queen-gitarist Brian May is Hendrix met afstand de meest inspirerende muzikant die hij kent. "Hij heeft de elektrische gitaar als geen ander op de kaart gezet. Niemand was zo vernieuwend en exceptioneel als Jimi." Ook Slash is die mening toegedaan. "De enige reden waarom ik ooit gitaar ben gaan spelen is Jimi Hendrix."

Heck zegt blij te zijn met de volledige medewerking van de familie Hendrix en de mensen die destijds met hem werkten. "Het is prachtig dat Janie, de zus van Jimi, producer Eddie Kramer en John McDermott, die de beheerder van de gehele Hendrix-catalogus is, zo enthousiast hebben gereageerd op de postume toekenning van de SEGA aan Jimi. Zij zullen tijdens de award-uitreiking via een livestream erbij zijn en hun volledige medewerking geven."

Vanwege de covid-19 maatregelen is er dit keer geen kaartverkoop voor de awardshow rondom de uitreiking van de Sena Performers European Guitar Award.

Op maandag 21 december (tijd n.t.b.) zal de registratie van de awardshow te zien zijn via sega-award.nl, legacyrecordings.com, gebouw-t.nl en natuurlijk: GITARIST.NL!

Een project van SENA i.s.m. Sony Legacy Recordings, Gebouw-T en Gitarist.

Leendert Haaksma - *Freedom*

G

SERVICEDESK

Neem nu een jaarabonnement op **Gitarist**
En krijg er een mooi welkomstcadeau bij!

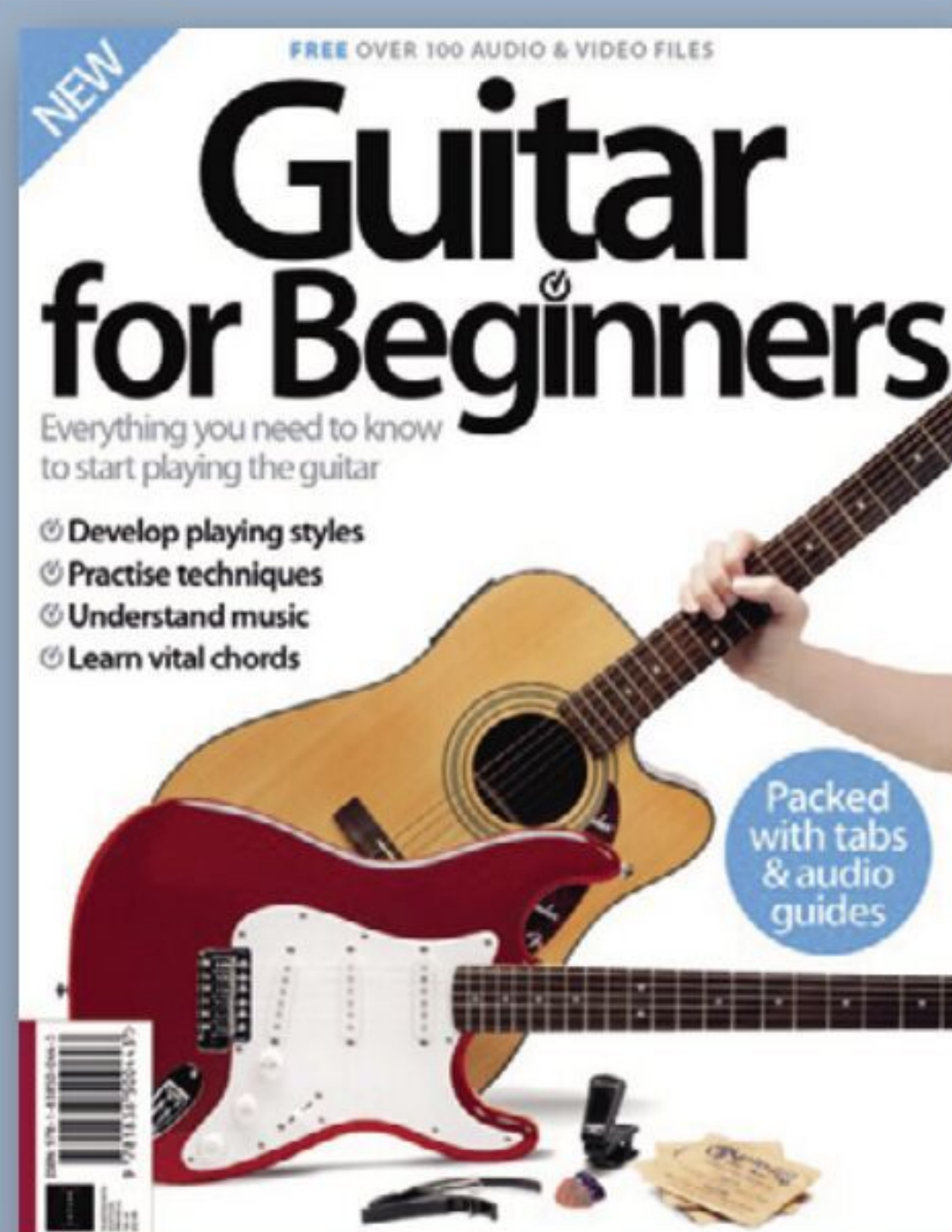
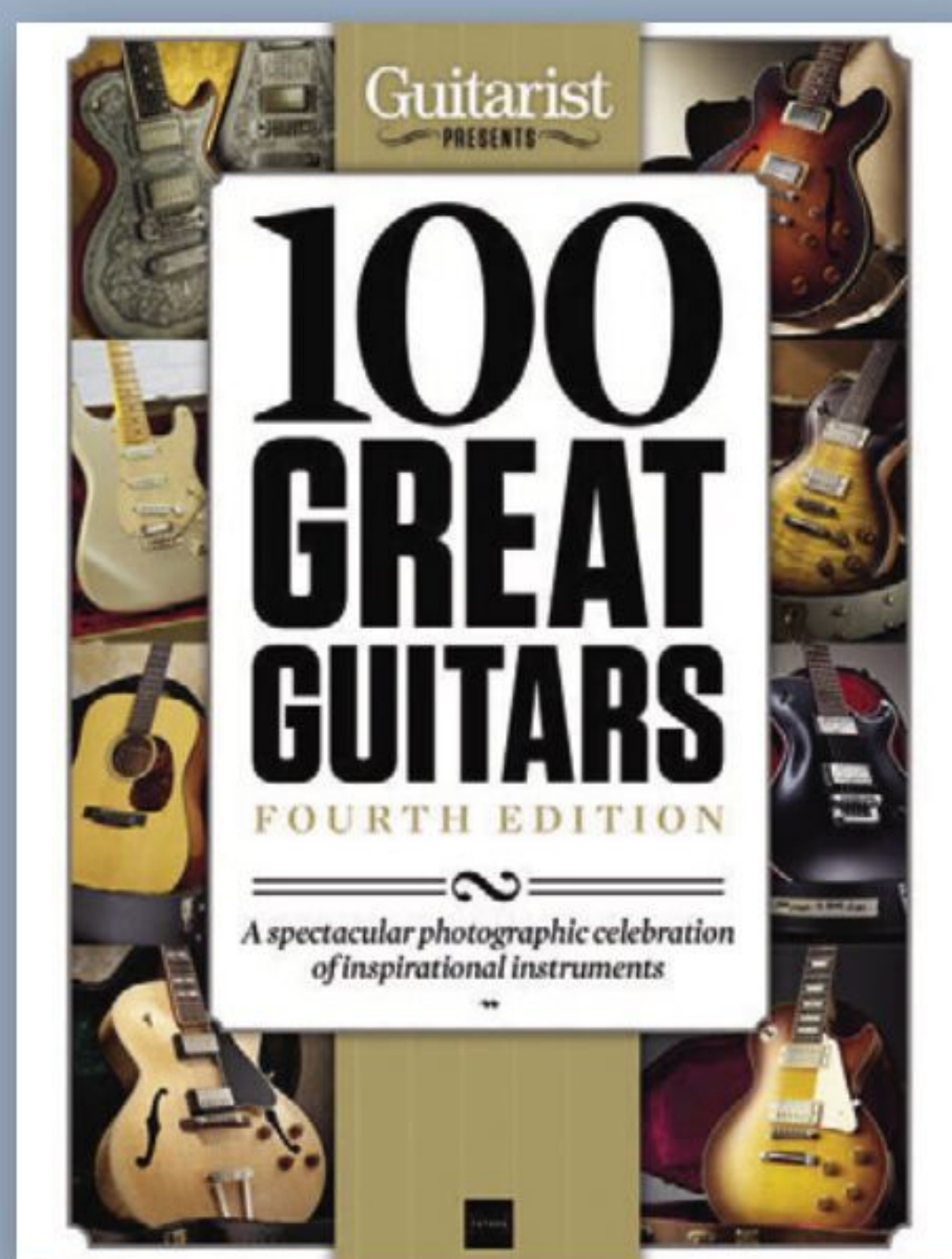
12 edities voor € 69,90

Dat is 20% korting op de losse nummer prijs

Plus naar keuze een van de boeken hieronder
afgebeeld – of een ander cadeau dat je op
Muziekmagazines.nl kan uitkiezen!

Gitarist stuurt je een welkomstcadeau op als je nu een jaarabonnement (12 edities) neemt! (zolang de voorraad strekt)
Kies een van de volgende cadeaus:

Acoustic Special Out of the Woods (t.w.v. € 23,90, 116p), Guitar for Beginners (t.w.v. € 23,90, 162p), 100 Great Guitars (t.w.v. € 23,90, 226p), Tipboek Elektrische Gitaar (t.w.v. € 17,50, 262p). De boeken zijn ook los te bestellen – klik op 'boeken'. Let wel: je zit nóóit vast aan een abonnement; je kunt altijd opzeggen!

Bestel nu! Ga naar:

muziekmagazines.nl/gitarist
of bel 020 675 5308.

Mijn vroegste invloeden waren jazzgitaristen, eerst Wes Montgomery en daarna Django Reinhardt. Toen ik opgroeide was jazz erg populair en ik werd vaak gevraagd door jazzbigbands vanwege mijn toen al funky stijl. Ik hoor geen verschil tussen funk en jazz. Syncopen horen bij allebei. Van Miles Davis leerde ik ruimte tussen de akkoorden te laten. Ik speel zelden een vol akkoord, liever speel ik fragmenten en funky omkeringen van akkoorden.

Het gedeeltelijk afdempen van akkoorden is heel belangrijk voor hoe ik speel en klink. Die afgedempte slagjes tussendoor maken het funky! Liefst combineer ik akkoordfragmenten die maar heel weinig informatie geven over de harmonische structuur. En riffs, natuurlijk. Ik zoek altijd naar manieren om akkoorden op een melodische manier te verbinden, om het zo pakkend mogelijk te maken. Vaak schrijf ik zo'n hook eerst en komt de song daarna.

Dankzij Hendrix waren Strats met een esdoorn toets erg populair en dus duur, zo'n 300 dollar. En omdat ik nog twijfelde zocht ik de goedkoopste Strat die ik kon vinden; er was er een van 149 dollar. Ik ruilde mijn Gibson Barney Kessel in en kreeg nog 300 dollar terug! Dat was de Hitmaker en je hoort hem op al mijn albums. Geen enkele Strat klinkt zoals die van mij.

Naast de Hitmaker zijn 10-inch luidsprekers een belangrijk onderdeel van mijn sound. Zelfs toen ik nog over grote stacks speelde, bijvoorbeeld mijn Sunn stack met zes 10-inch speakers. En soms zette ik daar nog speakerkasten met in totaal twaalf speakers bij. Voor funk is een 12-incher niet zo geschikt. Nu speel ik over een Fender versterker, met een delay, sinds kort een wahpedaal en soms een chorus.

Thuis oefen ik het liefst op mijn D'Aquisto of D'Angelico jazzgitaren, of op mijn Gibson L-5, die in de slaapkamer staat. Ik heb pas een Fender Acoustasonic gekregen en daar speel ik nu heel veel op. Die voelt voor mij hetzelfde als een dikke jazzbak. De snaren zijn nog die van de fabriek. Net als veel oude knakkers speel ik het liefst op oude snaren.

Ik speelde altijd op dikke jazzgitaren tot we een keer het podium deelde met een andere band. Hun gitarist was een jonge gast met een Strat en over mijn Acoustic versterker klonk hij helemaal te gek! Bernard Edwards, mijn bassist, gaf me een vuile blik: "Zo kun jij ook klinken! Als je jazz speelt zoals jij op een Strat, kun je het nog ver schoppen." Hij had gelijk.

Nile Rodgers

Of Nile Rodgers succesvol is? De muziek die hij met zijn 'Hitmaker Strat' heeft opgenomen, heeft meer dan twee miljard dollar opgeleverd, terwijl de gitaar hemzelf slechts 149 dollar kostte... tekst **Jamie Dickson** foto **Helen Boast/Redferns/Getty Images**

TEXAS & TWEED

PARTS SINCE 1989

CATALOGUE 2021 - 2022 OUT NOW!

- 202 PAGES, 3872 PARTS (and an attic full of wood)

TEXASTWEED.NL

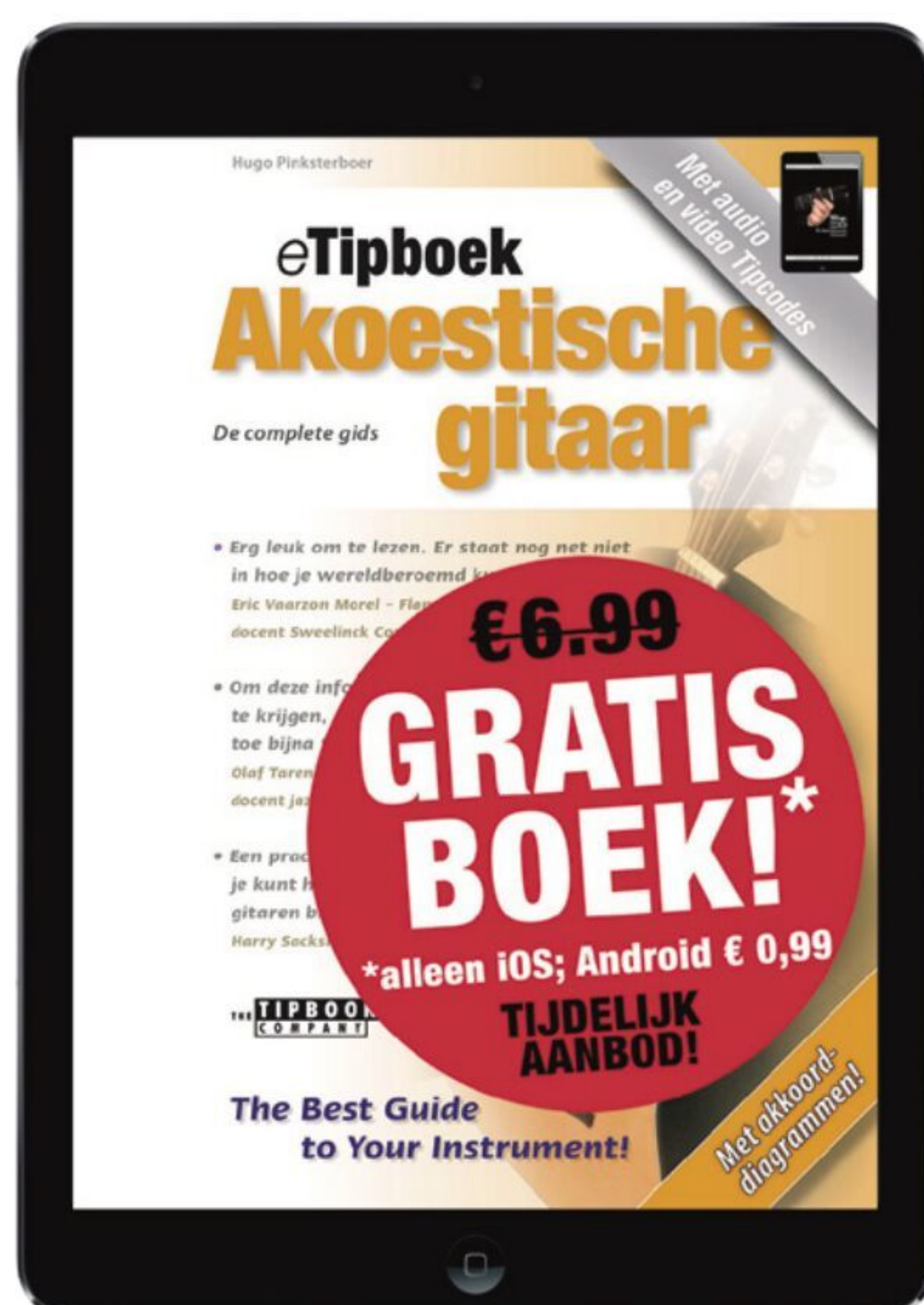
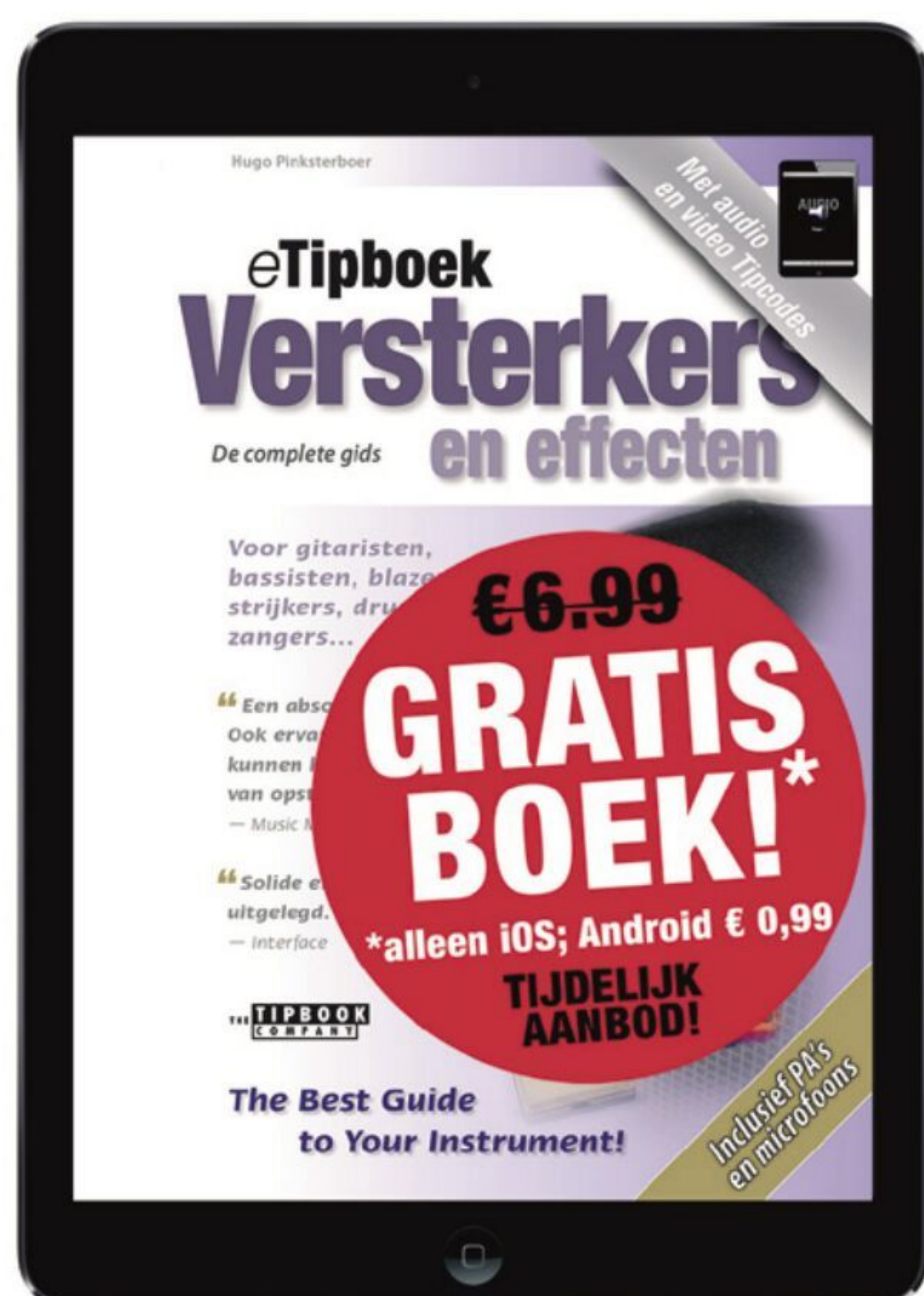
GUITAR PARTS | ACCESSORIES | WOOD | TOOLS
YOUR PARTS, OUR BUSINESS, SAME PASSION

Gitarist		Adverteerdersindex	
Algam	49	Lord Of The Strings	76
Alphenaar	76	Mainstreet	76
Amptec	32	Musicmaker	32
Bax Music	60	Muziekmagazines.nl	26
Breedlove	39	North End Music	76
De Snaar	76	Sacksioni	76
Diamond Guitars	76	Sony	57
Fender	84	Sound Service	17
Gitaarschool Apeldoorn	76	Stage Coach Sessions	44
Gitaarshop Heemstede	76	Texas & Tweed	82
Gitaarschool Nederland	67	TFOA	76
Gitarium	76	The Music Alliance	12
Gretsch	03	Thomann	18/19
Guitar Shop Delft	76	Tipbook Company	82
Guitarshop Apeldoorn	76	Total Sonic	67
Ideal Music	76	Van De Moer Instrumenten	76
Kees Dee	76	Voerman & Meyer	83
Key Music	14/73/76	Yamaha	53
Lefty Guitars	76		

VOOR NIKS

Ze zijn gek, die jongens van de Tipbook Company. Zes geactualiseerde e-boeken bomvol informatie, maar liefst 200 tot 300 pagina's dik. Nu geen €17,50 (print) of €6,99 (eTipboek), maar helemaal gratis* te downloaden via www.tipbook.com/apps. Cadeautje!

*Tijdelijke actie. Normale prijs eTipboek €6,99. Nu gratis voor iOS; €0,99 voor Android. Geldt voor alle digitale Tipboeken. Check www.tipbook.com/apps. Papieren Tipboeken: €17,50 per 01-02-1016.

www.tipbook.com – www.tipbook.com/apps

Introducing
VOX *Cambridge50*

modeling guitar amplifier
with NuTube

VOX

Powered by
NuTube + CELESTION

MODERN & RESPONSIVE

The Cambridge50 is a modern modeling guitar amplifier powered by NuTube and Celestion for powerful and responsive tones.

LEARN MORE AT VOXAMPS.COM

The One. For All.

Fender

The American Professional II

The American Professional II Stratocaster® in Miami Blue features V-Mod II pickups, a Deep “C” neck with rolled edges and a 2-Point Synchronized Tremolo with a cold-rolled steel block.
The American Professional II Series: Played by more artists on more stages. Night after night.